

„Féljétek az Istent
és Néki adjatok dicsőséget,
mert eljött
az Ő ítéletének órája”

2006. III. negyedév

**„FÉLJÉTEK AZ ISTENT
ÉS NÉKI ADJATOK DICSŐSÉGET,
MERT ELJÖTT
AZ Ő ÍTÉLETÉNEK ÓRÁJA”**

*BIBLIAISKOLÁK KÖZÖSSÉGE
BUDAPEST, 2006*

A tanulmányokat összeállították:

EGERVÁRINÉ ÁRVAI MÁRTA (I–IV., IX.)

BÁLINT GYÖRGY (V–VIII., X.)

TAKÁCS SZABOLCS (XI–XIV.)

A Biblia-tanulmány elektronikus változata
a <http://kerak.bibliaalap.hu> internetcímen olvasható

**Kiadja a Keresztény Advent Közösség megbízásából
a Bibliaiskolák Közössége**

1121 Budapest, Remete u. 16/A

Telefon: 06-1/391-0181, fax: 06-1/391-0182, mobil: 06-20/379-6020

honlap: www.bibliakiado.hu

e-mail: bik@bibliakiado.hu

Felelős kiadó: *Czinkota András*

Sorozatszerkesztő: *Egerváriné Árvai Márta*

Nyomdai előkészítés: *Bibliaiskolák Közössége*

Nyomtatás: Reménység Alapítvány (Nágocs)

ISBN 963 7493 16 6

ISSN 0865-3119

TARTALOM

BEVEZETÉS	7
<i>I. tanulmány – 2006. július 1.</i>	
EVANGÉLIUM ÉS ÍTÉLET	8
<i>II. tanulmány – 2006. július 8.</i>	
AZ ÍTÉLET: A MEGVÁLTÁS DICCSŐSÉGES LEZÁRÁSA	16
<i>III. tanulmány – 2006. július 15.</i>	
A VÉGSŐ EGYETEMES ÍTÉLET KEZDETE	24
<i>IV. tanulmány – 2006. július 22.</i>	
„TUDAKOZZÁK MAJD SOKAN”	32
<i>V. tanulmány – 2006. július 29.</i>	
AZ ÓSZÖVETSÉGI NAGY ENGESZTELÉSI NAP MINT A VÉGSŐ EGYETEMES ÍTÉLET ELŐKÉPE	41
<i>VI. tanulmány – 2006. augusztus 5.</i>	
JÉZUS PAPI ÉS FŐPAPI SZOLGÁLATA	49
<i>VII. tanulmány – 2006. augusztus 12.</i>	
A FŐPAPI SZOLGÁLAT ÉS A VIZSGÁLATI ÍTÉLET ÖSSZEFÜGGÉSE	58
<i>VIII. tanulmány – 2006. augusztus 19.</i>	
A MENEYEI ÉS A FÖLDI TEMPLOM MEGTISZTÍTÁSA A FŐPAPI SZOLGÁLAT IDEJÉN	67

<i>IX. tanulmány – 2006. augusztus 26.</i>	
JÉZUS A VÉGSŐ EGYETEMES ÍTÉLET BÍRÁJA	75
<i>X. tanulmány – 2006. szeptember 2.</i>	
AZ ÍTÉLET MÉRTÉKE: A TÍZPARANCSOLAT BETÖLTÉSE	83
<i>XI. tanulmány – 2006. szeptember 9.</i>	
FELKÉSZÜLÉS AZ ÍTÉLETRE: AZ ADÓS SZOLGA PÉLDÁZATA	90
<i>XII. tanulmány – 2006. szeptember 16.</i>	
FELKÉSZÜLÉS AZ ÍTÉLETRE: A JUHOK ÉS A KECSKÉK SZÉTVÁLASZTÁSA	99
<i>XIII. tanulmány – 2006. szeptember 23.</i>	
FELKÉSZÜLÉS AZ ÍTÉLETRE: A TALENTUMOK PÉLDÁZATA	108
<i>XIV. tanulmány – 2006. szeptember 30.</i>	
FELKÉSZÜLÉS AZ ÍTÉLETRE: A KIRÁLYI MENYEGZŐ PÉLDÁZATA	118
<i>Igék minden napra – július</i>	
AZ EGYHÁZ NAGY MEGPRÓBÁLTATÁSA ÉS TANÚSKODÁSA	127
<i>Igék minden napra – augusztus</i>	
MEGSZENTELŐDÉS, ELPECSÉTELÉS ÉS A SZENTÉLY	128
<i>Igék minden napra – szeptember</i>	
A PRÓBAIDŐ LEZÁRULÁSÁVAL ÖSSZEFÜGGŐ ESEMÉNYEK	129
<i>Könyvajánló</i>	
A BIK KÖNYVKIADÓ KATALÓGUSA	131
A SPALDING ALAPÍTVÁNY KATALÓGUSA	139

BEVEZETÉS

Biblia-tanulmányunk témája az ítélet, amely napjainkban többszörösen időszerű. Egyrészt azért, mert a sok igazságtalanság, emberi gonoszság láttán mindannyian érezzük Isten ítéletének szükségességét, amikor minden rejtett dolog leplezetlenül feltárul, és végre megnyugtató módon lezárul a bűn történelme. A Szentírás az „igazság napjának” is nevezi ezt a végső kitisztázást. Az ítélet azt is jelenti, hogy véglegesen lezárulhat a bűn történelme, és megvalósulhat Krisztus uralma a Földön. Minden teremtett lény, még a kárhözatra ítélték is elismerik majd, hogy Isten szeretetteljes, kegyelmes és igazságos módon bánik teremtményeivel. Mivel minden embert érintő döntések születnek, az ítéletről mindenkinek tudnia kell, hogy felkészülhessen a számadásra, és a felkínált kegyelmet is megismerje. Ezért a végső idők evangéliumhirdetésének lehangsúlyosabb része ez, hogy az Úr napjának közelségét megismerve dönthessen majd minden ember. Isten népének ma ezt az üzenetet kell hirdetnie, mégpedig olyan mennyei erővel felruházva, hogy felrázza a világot. Ez az ítélet azonban nem a világ fiain, hanem Isten házán, az Ő népén kezdődik. Szükséges tehát, hogy mindannyian mély önvizsgálattal álljunk az igaz Bíró színe elé most, kérve, hogy mutasson rá valódi állapotunkra, és készítsen fel bennünket az ítéletben való megállásra: *„Vizsgálj meg engem, oh Isten, és ismerd meg szívemet! Próbálj meg engem, és ismerd meg gondolataimat! Lásd meg, ha van-e nálam a gonoszságnak valamilyen útja? És vezérelj engem az örökkévalóság útján!”* (Zsolt 139,23–24)

Legyen Isten áldása az Ige kutatóin, hogy ez a tanulmány is közelebb viihessen bennünket a bűn feletti győzelemhez, és „bizodaljunk legyen az ítélet napjához”!

EVANGÉLIUM ÉS ÍTÉLET

1 Miért szükséges a vég idején az „örökkévaló evangélium” hirdetése az egész világon? Mi ad különleges hangsúlyt ennek az üzenetnek?

Jel 14,6

„Láttam más angyalt az ég közepén repülni, akinél volt az örökkévaló evangélium, hogy a föld lakosainak hirdesse az evangéliumot, minden nemzetségnek és ágazatnak, nyelvnek és népnek, ezt mondván nagy szóval: Féljétek az Istent, és Néki adjatok dicsőséget: mert eljött az Ő ítéletének órája; és imádjátok azt, aki teremtette a mennyet és a földet, a tengert és a vizek forrásait.”

Mát 24,14

„Isten országának ez az evangéliuma hirdettetik majd az egész világon, bizonyságul minden népnek, és akkor jó el a vég.”

Vö. Luk 14,16–17; 2Pét 3,9

.....

.....

Az evangélium és az ítélet nem ellentétes fogalmak, ahogyan sokan gondolják: nem is lehet egymástól elválasztani ezeket, mintha más lenne a kegyelem és más az ítélet Istene. Nem arról van szó, hogy Isten egy ideig kegyelmes és megbocsátó, azután egyszer elfogy a türelme, és akkor lesújt az ítélettel. Az ítélet nem Isten kegyelmének végét jelenti, hanem a bűn történelmének alapos és végleges kitisztázása, vizsgálata és lezárása lesz, amely éppen Isten igazságos és irgalmas lényét teszi nyilvánvalóvá.

A fenti igék megkülönböztetett módon szólnak a végső evangéliumhirdetés tartalmáról: az „örökkévaló evangéliumnak” kell hangoznia, tehát Isten megváltó művét a maga teljességében és változhatatlanságában kell képvisel-

ni. Nyilvánvaló utalás ez ugyanakkor arra a veszélyre, amelyre Jézus nagy apokaliptikus beszédében többször is figyelmeztet: hogy „sok hamis próféta támad” és lesznek hamis evangéliumok is. A bűntől való szabadulás és győzelem nélkül, ítélet nélkül az evangélium üzenete nem vezethet igazi megtérésre embereket. Nem hirdethetjük hitelesen az evangéliumot, ha időtlen tanná tesszük, és nem hirdetünk vele együtt egy erőteljes, korunk problémáira és bűneire is rámutató megtérésre hívást, ha nem mondjuk ki azt, ami belőle gyakorlati életünkre alkalmazva következik. A végidő evangéliumhirdetésének az ítélet közelsége ad erőteljes hangsúlyt, mintegy utolsó lehetőségként kínálja fel az Isten kegyelmét minden embernek.

„A világ számára létkérdés az evangélium megismerése. Az emberek éheznek Isten Igéjét. Csak kevesen hirdetik az Igét tisztán, emberi hagyományoktól mentesen. Jóllehet a Biblia az emberek kezében van, mégsem részesülnek abban az áldásban, amelyet Isten részükre az Igében elhelyezett. Az Úr arra szólítja fel szolgáit, hogy vigyék el üzenetét az emberekhez. Az örök élet beszédét meg kell ismerniük azoknak, akik bűneik miatt a pusztulás határán vannak.”

„Az evangélium hirdetése világszerte – ez az a munka, amelyet Isten az Ő nevét viselőkre bízott. A világ bűneinek és nyomorának az evangélium az egyetlen ellenszere. Isten kegyelmének üzenetét meg kell ismertetni az emberiséggel. Ez elsődleges feladatuk mindazoknak, akik ismerik ennek az üzenetnek a gyógyító erejét. (...)

Milyen a világ állapota ma? Vajon a Biblia iránti hitet nem rombolta le a »magasabb rendű kritika« és korunk bölcselkedése, ahogyan Krisztus idején a hagyomány és a rabbinizmus? Most nem éppúgy a kapzsiság, a becsvágy és a szórakozás vágya tartja rabságban az emberek szívét, mint akkor? Az állítólagos keresztény világban – még Krisztus állítólagos egyházában is – milyen kevést ember irányítanak a keresztény elvek! Az üzleti, a társadalmi és a családi életben, még vallásos körökben is, milyen kevesen teszik Krisztus tanításait a mindennapi élet szabályává! Nem igaz-e az, hogy »az igazság messze áll... az egyenesség nem juthat be... és aki a gonoszt kerüli, prédává lesz« (Ésa 59,14–15)?

A bűncselekmények járványszerűen terjednek, amit minden gondolkodó, istenfélő ember rémülten vesz tudomásul. Nincs olyan emberi toll, amely le tudná írni az eluralkodó romlottságot. Minden nap újabb meglepetéssel szolgál: újabb politikai viszályok, megvesztegetések és csalások. Minden nap magával hozza az erőszakos cselekmények, törvénytelenések, az emberi szenvedéssel szembeni közömbösség, az élet brutális, ördögi pusztításának elszomorító híreit. Minden

nap az elmebetegségek, gyilkosságok, öngyilkosságok szaporodásáról tanúskodik. Ki vonná kétségbe, hogy a sátáni erők növekvő aktivitással munkálkodnak az emberek között, hogy megzavarják és megrontsák a gondolkodást, beszennyez-
zék és tönkretesznek a testet?

És miközben a világ tele van ezekkel a veszedelmes dolgokkal, az evangéliu-
mot nagyon sokszor olyan közömbösen mutatják be, hogy nem sok hatást gyako-
rol az emberek lelkiismeretére és életére. Az emberek szíve mindenütt kiált vala-
mi után, ami hiányzik nekik. Olyan erőre vágnak, amellyel le tudják győzni a
bűnt, olyan erőre, amely megszabadítja őket a gonoszság fogságából, s egészséget,
életet és békességet ad. Sokan, akik egyszer már ismerték Isten szavának erejét,
de egy ideig Isten nélkül éltek, most vágnak Isten jelenléte után.

A világnak ma is szüksége van arra, amire ezerkilencszáz évvel ezelőtt volt:
Krisztus megismerésére. Nagy reformációs munkára van szükség, és csak Jézus
Krisztus kegyelme által lehet véghezvinni a fizikai, szellemi és lelki helyreállí-
tást.” (Ellen G. White: *Krisztus példázatai*, 153. o.; *A nagy Orvos lányomán*, 90. o.)

2 Mi az evangélium lényege?

Ján 3,16; Róm 6,23; vö. Ésa 61,1–2

„Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta,
hogy valaki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.”

„Mert a bűn zsoldja halál, az Isten kegyelmi ajándéka pedig örök élet
a mi Urunk Krisztus Jézusban.”

.....

.....

Az evangélium Krisztus szabadító, gyógyító hatalmát adja hírül a bűnben
elvesztett embernek. Nyilvánvaló, hogy a megváltás annak az embernek jelent
igazán örömhírt, aki ismeri bűneit és tisztában van szörnyű következményei-
vel is. Az evangélium az életet kínálja fel a pusztulással, a kárhozattal szem-
benéző bűnösnek.

„Az ember örök életet nyerhet, ha hit által eggyé válik Krisztussal. Isten a Fiá-
hoz hasonlóan szereti azokat, akiket Krisztus megvált. Micsoda gondolat! Sze-
retheti-e Isten a bűnöst úgy, mint saját Fiát? Igen! Ezt Krisztus mondta, és Ő
komolyan is gondolja, amit mond. Minden törekvésünket meg fogja áldani, ha

élő hit által ígéreteibe kapaszkodunk és Őbenne bízunk. Tekintsetek Krisztusra, és éltek! Mindazok, aki engedelmeskednek Istennek, benne foglaltatnak Krisztus Atyjához intézett imájában: »Megismertettem velük a Te nevedet, és megismertetem; hogy az a szeretet legyen öbennük, amellyel engem szerettél, és én is öbennük legyek.« (Ján 17,26) Csodálatos igazság ez! Túl mély ahhoz, hogy az emberi természet felfoghatná!» (Ellen G. White: Szemelvények I., 278. o.)

3 Mikor, hogyan jut teljességre az evangélium műve Isten népe életében és üzenetében? Hogyan függ össze ez az üzenet az ítéletre való felkészítéssel?

Jel 14,4–5, 12; vö. Sof 3,13–15

„Szájukban nem találtatott álnokság, mert az Isten királyiszéke előtt feddhetetlenek. Itt van a szentek békességes türése, itt, akik megtartják Isten parancsolatait és Jézus hitét!”

Eféz 5,25–27

„Hogy majd Önmaga elébe állítsa dicsőségben az egyházat, úgy, hogy azon ne legyen szeplő vagy sömörögzés, vagy valami afféle; hanem legyen szent és feddhetetlen.”

.....

.....

Krisztus megváltó műve az utolsó hívő nemzedék életében véghezviszi a bűntől való teljes megtisztítást, hogy az ítélet lezárulásakor feddhetetlenül állhassanak Isten színe előtt. Hit által Krisztushoz hasonló tiszta jellemet, megszentelt életet nyerhetnek mindazok, akik szeretnének felkészülni az üdvösségre. A harmadik angyali üzenet nem csupán engedelmességre szólít fel Isten parancsolatai iránt, hanem megmutatja a győzelem útját is: hogy Jézus hite által lehetséges megszentelt életet élni.

„Tárjuk világosabban az emberek elé a felemeltetett Üdvözítőt, az egész világ bűneiért hozott áldozatot. Isten megnyitotta előttünk az utat: megmutatta a megigazulás lehetőségét hit által, a Kezesben: meghívja az embereket, hogy fogadják el Krisztus igazságát, szentségét, amelynek bizonyítéka az engedelmesség Isten minden parancsolata iránt. Jézust sokan szem elől tévesztették. Arra van szükségük, hogy tekintetüket Krisztus isteni személyére szegezzék, az Ő érdemeire, az emberi család iránti változatlan szeretetére. Ő kezében tart minden hatal-

mat, s bőségesen szétoszthatja ajándékait az emberek között, és saját életszen-
ségének felbecsülhetetlen ajándékában részesítheti a gyámoltalan embert. Isten
parancsa, hogy ezt az üzenetet juttassuk el a világnak. Ez a harmadik angyal
üzenete. Hirdessük tiszta, zengő hangon, s akkor majd Lelkének nagymértékű
kiárasztása kíséri.”

„Krisztus igazságosságának üzenete felhangzik majd az egész Földön, hogy
előkészítse az Úr útját. Ez Isten dicsősége, amely a harmadik angyal munkáját
befejezi.” (Ellen G. White: *Bizonyságtételek prédikátoroknak*, Hűség üzenet c. fejj.;
Bizonyságtételek VI., 19. o.)

4 Miként válhat az evangélium részévé az ítélet meghirdetése? Hogyan tükrözi Isten szeretetét és megmentő szándékát az, hogy előre kijelenti a bekövetkező számadást?

Ésa 30,18

„S azért vár az Úr, hogy könyörüljön rajtatok, és azért felséges Ő,
hogy megkegyelmezzon néktek, mert az ítélet Istene az Úr; boldogok
mindazok, akik Őt szolgálják.”

Sof 2,1–3

„Térjetez eszetekre, s eszméljetez fel, ti, arcátlan nemzet, mielőtt
szülne a végzés (mint a polyva száll tova az a nap!), míg rátok nem jön
az Úr haragjának tüze, míg rátok nem jön az Úr haragjának napja!
Keressétek az Urat mindnyájan, e föld alázatosai, akik az Ő ítélete
szerint cselekesztek; keressétek az igazságot, keressétek az alázatossá-
got: talán megoltalmaztatok az Úr haragjának napján!”

Vö. 1Pét 3,20; Luk 11,32

.....

Minden időben, amikor szükségessé vált Isten közbelépése a történelem-
ben végrehajtott ítéletek formájában, előre figyelmeztette az emberiséget. Az
özönvíz előtt százhusz évig hangzott a megtérésre hívás, és „várt az Isten
béketűrése” arra, hogy kéréseiket megszívleljék. Az Úr Sodomába is elküld-
te követeit, és akiket csak lehetett, megmentett a város pusztulásakor. Jónást
is az ítélet üzenetével küldte el Ninivébe, s az üzenet el is érte célját: a város
lakói megtértek és megmenekültek. A végső ítélet üzenetének az egész világon

hangoznia kell, mert most minden ember sorsát érintő, végleges döntés születik a mennyben. Ezért a megtérés, a választás lehetőségét Isten meg akarja adni mindenkinek – megmenteni szeretné az embereket, nem elpusztítani. Az ítélet üzenete egyben a kegyelem utolsó felkínálása is az egész világnak.

„Az Úr nagy irgalmában meg akarja világítani a sötétsgben tapogatózóak értelmét, elméjét. Halasztja ítéleteit a megtéretlen világ felett, azért, hogy világosságának hordozói megkeressék és megmentsek az elveszetteket. Felhívja földi egyházát, hogy ébredjen fel Sátán okozta tespedtségéből, teljesítse mennyből kapott feladatát: a világ megvilágosítását. Egyházának szóló időszerű üzenete így hangzik: »Kelj fel, világosodjál, mert eljött világosságod, és az Úr dicsősége rajtad feltámadt.« Azért, hogy segítsen, amikor sötétség borítja a földet és éjszaka a népeket, Isten megbízta egyházát, hogy Vele együttműködve terjessze a bibliai igazságok világosságát mindenütt.» (Ellen G. White: Bizonyásgátételek prédikátoroknak, 217. o.)

5 Jézus tanításaiban miért kapott olyan jelentős szerepet az ítéletről szóló bizonyásgtevés?

Mát 25,31–32; 12,36

„Amikor pedig eljő az embernek Fia az Ő dicsőségében, és Vele mind a szent angyalok, akkor beül majd az Ő dicsőségének királyiszékébe. És elébe gyűjtetnek mind a népek, és elválasztja őket egymástól, miként a pásztor elválasztja a juhokat a kecskéktől.”

Luk 12,47–48

„És amely szolga tudta az ő urának akaratát, és nem végezte el, sem annak akarata szerint nem cselekedett, sokkal büntettetik meg; aki pedig nem tudta, és büntetésre méltó dolgokat cselekedett, kevesebb büntettetik. És valakinek sokat adtak, sokat követelnek tőle; és akire sokat bíztak, többet kívánnak tőle.”

Keressünk a Bibliában további ígéket, amelyekben Krisztus a számadásról, a bekövetkező ítéletről beszélt! Hogyan építette bele ezeket a figyelmeztetéseket az evangélium üzenetébe?

„Tanításaiban Krisztus arra törekedett, hogy az eljövendő ítéletről és annak

*nyilvános voltáról mély benyomást keltsen. Ez nem néhány ember megítélése lesz, nem is egy nemzeté, hanem minden értelmes, felelős lényé. Az egész világmindenség előtt folytatják majd le, hogy az ember Isten iránti szeretete, becsületessége és szolgálata nyilvánvalóvá legyen... Biztosítva van számunkra a próbaidő, lehetőségek és előjogok adtak nekünk, hogy elhívásunkat és kiválasztásunkat biztossá tegyük. Értékeljük-e ezt a drága időt, és felhasználunk-e minden Istentől kapott talentumot, hogy hűséges sáfárok lehessünk?” (Ellen G. White: *Maranatha*, 365. o.; Review and Herald, 1898. nov. 22.)*

6 Mikor lehet „bizodalmunk az ítélet napjához”? Hogyan várhatjuk félelem nélkül, sőt boldog reménységgel az igaz Bíró megjelenését?

IJán 4,17; 5,11–13

„Azzal lesz teljessé a szeretet közöttünk, hogy bizodalmunk van az ítélet napjához, mert amint Ő van, úgy vagyunk mi is e világban. És ez az a bizonyágtétel, hogy örök életet adott nekünk az Isten, és ez az élet az Ő Fiában van. Akié a Fiú, azé az élet: akiben nincs meg az Isten Fia, az élet sincs meg abban... Ezeket írtam néktek, akik hisztek az Isten Fiának nevében, hogy tudjátok meg, hogy örök életek van, és hogy higgyetek az Isten Fiának nevében.”

Vö. Zsid 7,25; 1Pét 1,3–5; 2Tim 4,7–8

Még mélyen hívő emberek számára is sokszor kérdéssé válik, hogy mikor lehet valaki bizonyos az üdvösségében, illetve egyáltalán el kell-e jutnunk ilyen bizonyosságra. Ha önmagunkban kételkedünk, ha sok bukásunkra, ismételt eleséseinkre gondolunk, felébredhet bennünk a kétely: vajon az üdvösség vagy a kárhozat vár ránk? Nyilvánvaló, hogy saját cselekedeteink, eddigi tapasztalataink, sőt hitünk erőssége sem biztosíthat minket a végső győzelemről. Krisztus viszont „mindenképpen üdvözíthet” bennünket, ha rábízuk az életünket, Tőle várjuk bűneink bocsánatát, és a győzelemhez szükséges erőt is. Ha teljesen átadjuk magunkat neki, akkor Ő „amit elkezdett, be is végzi” bennünk. Ha nincsen bennünk ez a hit, akkor az Ő hatalmában kételkedünk, és nem is küzdünk teljes erőnkből, hanem Pál apostol

szavaival élve „bizonytalanra futunk” és „levegőt vagdosunk” csupán (1Kor 9,26).

„De azok, akik igazán megszentelődtek, tudatában vannak saját gyengeségüknek. Érzik, hogy Jézushoz kell járulniuk világosságért, kegyelemért és erőért, mert Őbenne lakozik a teljesség, és Ő egyedül képes betölteni szükségleteiket. Meg vannak győződve tökéletlenségükről, ezért arra törekszene, hogy egyre hasonlóbbá váljanak Krisztushoz, és összhangban éljenek szent törvényének alapelveivel. Az elégtelenség folyamatos érzése vezeti az embert az Istentől való teljes függőséghez, melyet az Ő Lelke munkál benne. A menny kincsestára megnyílik minden éhező és szomjazó léleknek. Ha ez jellemez minket, akkor bennünk élhet annak a napnak a bizonyossága, amikor megláthatjuk a dicső országot, melyet most csak képzeletben, homályosan látunk.”

„Ha ez a megváltó hatalom uralja a szívet, akkor irányítja minden indítékunkat is; a hívőt a világ megrontó befolyása fölé emeli. Ha a hívők engednék, hogy ez a szeretet teljesen uralomra jusson bennük, és életük hajtóerejévé válják, akkor a hit és az Istenbe vetett bizalom teljességére jutnának el. A hit teljes bizalmával járulhatnak Isten elé, abban a tudatban, hogy Tőle mindent megkapnak, amire jelen és örök javuk érdekében szükségük lehet. »Azzal lesz teljesség a szeretet közöttünk, hogy bizodalunk van az ítélet napjához, mert amint Ő van, úgy vagyunk mi is e világban. A szeretetben nincsen félelem, sőt a teljes szeretet kiűzi a félelmet.« ...Isten trónja előtt Krisztus könyörög gyülekezetéért, könyörög mindazokért, akiket vérével megváltott. Bűneinkért hozott áldozata erejét nem csökkenthetik sem az évszázadok, sem a korszakok. Sem élet, sem halál, sem magasság vagy mélység nem választhat el bennünket Isten szeretetétől, amely Jézus Krisztusban van. Nem azért, mert mi tartjuk Őt erősen, hanem mert Ő tart bennünket. Ha üdvösségünk saját erőfeszítéseinken múlna, sohasem üdvözülhetnénk. Azonban Istentől függ, aki minden ígéretét betartja. Bár erőfeszítéseink gyengék, az Ő szeretete azonban az idősebb Fivér szeretete. Amíg fenntartjuk Vele a kapcsolatot, addig senki sem ragadhat ki a kezéből.” (Ellen G. White: „A Szentlélek eljő reátok”, 66. o.; Az apostolok története, 378. o.)

Az e heti adomány az ifjúsági és gyermekosztályt támogatja

AZ ÍTÉLET: A MEGVÁLTÁS DICSŐSÉGES LEZÁRÁSA

1 Milyen ígéretek által erősítette meg Isten korszakokon át a hívő emberek várakozását, hogy végül lesz majd igazságos ítélet?

Zsolt 94,1–3

„Uram, bosszúállásnak* Istene! Bosszúállásnak Istene, jelenj meg! Emelkedjél fel Te, földnek bírója, fizess meg a kevélyeknek! A hitetlenek, Uram, meddig még, meddig örvendeznek még a hitetlenek?”

Vö. Jel 6,10; Luk 18,1–8

Zsolt 9,8–9

„Az Úr pedig örökké uralkodik, ítéletre készítette el az Ő székét. És megítéli a világot igazsággal, törvényt tesz a népeknek méltányosan.”

Ésa 35,4

„Mondjátok a remegő szívűeknek: Legyetek erősek, ne féljetek! Ímé, Istenetek bosszúra^{*} jó, az Isten, aki megfizet, Ő jó, és megszabadít titeket!”

Vö. Mal 4,1–2; Zsolt 96,10–13

.....

.....

.....

.....

---

* A bosszúállásnak fordított kifejezést helyesebb *igazságszolgáltatásnak* fordítani, mert Istentől távol áll az emberi értelemben vett bosszú.

Az évszázadok során sokakban ébredt fel az Isten igazságos ítélete utáni vágy. Természetes igény ez a sok igazságtalanság, emberi gonoszság és értelmetlen szenvedés láttán. A Bibliában számtalan kijelentés utal rá, hogy az Úr nem feledkezik meg ígéretéről, és végül mindenki számára nyilvánvaló módon igazságot szolgáltat.

„Istennek csodálatos türelme van. Az igazságszolgáltatás sokáig vár, és ezalatt az irgalom védi a bűnöst. A világ vakmerően megszegi Isten törvényét. Mivel Isten régóta tűr, lábbal tiporják tekintélyét. Egymást kegyetlenkedésre, Isten öröksége elnyomására biztatják... Már most is majdnem túllépték Isten türelmének határvonalát, kegyelmének és irgalmának határát. Az Úr közbelép, hogy megvédje méltóságát, megszabadítsa népét, és viasszorítsa a gonoszság áradatát. Nemsokára odaállnak a föld Bírāja elé, hogy számot adjanak azért a fájdalomért, amelyet Isten népének testileg és lelkileg okoztak...

Indiából, Afrikából, Kínából, a tenger szigeteiről és az úgynevezett keresztény országok elnyomott millióinak ajkáról a jajkiáltás felszáll Istenhez. Ez a kiáltás nem marad sokáig megválaszolatlanul. Isten meg fogja tisztítani a Földet az erkölcsi romlottságtól; nem vízőzönnel, mint Noé korában, hanem tűzőzönnel, amelyet ember nem tud eloltani.” (Ellen G. White: *Krisztus példázatai*, 120. o.)

2 **Hogyan valósul meg Krisztus hatalomátvétele, a bűn történelmének lezárása a 7. trombitaszó idején?**

Jel 11,15–17; vö. Dán 7,13–14

„A hetedik angyal is trombitált, és nagy szózatok lettek a mennyben, amelyek ezt mondják: E világ minden országa a mi Urunké és az Ő Krisztusáé lett, aki örökkön örökké uralkodik. És a huszonnégy Vén, aki az Isten előtt ül az ő királyiszékeiben, esék az orcájára és imádja az Istent, ezt mondván: Hálát adunk néked, Uram, mindenható Isten, aki vagy és aki voltál, és aki eljövendő vagy, mert a Te nagy hatalmat kezdedhez vetted, és országlásodat elkezdted.”

.....

.....

Nemcsak a bűn történelmének, hanem Krisztus megváltó művének lezárulása is lesz a végső igazságszolgáltatás. A bűn és Sátán feletti győzelem megtörtént a kereszten, de a nagy ellenség még folytatja munkáját a Földön, és

bitorolja a világunk feletti hatalmat. Krisztus uralma nem „erővel és hatalommal”, hanem az ítélet mindent kitisztázó művével, a bűn leplezésével és a kegyelem nyilvánvalóvá tételével kezdődik.

3 Mi a célja annak a vizsgálatnak, amely Jézus eljövetele előtt zajlik a mennyben?

Jel 11,18

„És megharagudtak a pogányok, és eljött a Te haragod, és a halottak ideje, hogy megítéltessenek, s jutalmat adj a te szolgálóidnak, a prófétáknak és a szenteknek, és akik a Te nevedet félik, kicsinyeknek és nagyoknak.”

2Thess 1,5

„Bizonyosságul az Isten igazságos ítéletének; hogy méltóknak ítéltessetek az Isten országára, amelyért szenvedtek is.”

Jel 3,5

„Aki győz, az fehér ruhákba öltözik, és nem törölöm ki annak nevét az élet könyvéből, és vallást teszek annak nevééről az én Atyám előtt és az Ő angyalai előtt.”

Mát 25,33–34

.....

.....

.....

„A könyvek megnyílnak az ítéletkor, és Isten megvizsgálja azoknak az életét, akik hittek, illetve hisznek Jézusban. Védőügyvédünk a Föld első lakóitól kezdve minden nemzedékben élők ügyét felhozza, és a sort az élőkkel zárja. Minden név szóba kerül, minden ügyet alaposan megvizsgálják. Isten számos nevet elfogad, másokat elutasít. Azoknak a nevét, akiknek meg nem bánt és el nem rendezett bűneit őrzi a mennyei nyilvántartás, Isten kitörli az élet könyvéből, és az emlékezés könyve jótetteiket sem tartja tovább számon. Az Úr kijelentette Mózesnek: »Aki vétkezett ellenem, azt törölöm ki az én könyvemből.« (2Móz 32,33) Ezékiel próféta pedig ezt mondja: »Ha az igaz elhajol az ő igazságától és gonoszságot cselekszik... semmi igazságairól, amelyeket cselekedett, emlékezés nem lesz.« (Ezék 18,24)

Azoknak a neve mellett, akik őszintén megbánták bűneiket, és hittel igényelték Krisztus engesztelő áldozatként bemutatott véré, ez olvasható: bocsánatban részesült. Mivel Krisztus igazságának részesei lettek, és jellemük összhangba került a menny törvényével, Isten eltörli bűneiket, s méltónak ítéli őket az örök életre...

Mindazok bűneire, akik a Krisztus vérebe vetett hit által győztek, a mennyei Közbenjáró bocsánatot igényel, hogy visszajuthassanak édeni otthonukba, és megkoronázott társaikkal ők is »az előbbi hatalom« (Mik 4,8) örökösei lehessenek. Sátán azt gondolta, hogy az ember elámitásával és megkísértésével meghiúsíthatja azt a tervet, amelyet Isten az ember teremtésével meg akart valószínűsíteni. Krisztus pedig most azt kéri, hogy ez a terv úgy váljon valóra, mintha az ember soha nem bukott volna el. Népének nemcsak bocsánatot és megigazítást kér, hanem részt kér számukra dicsőségéből is, és helyet a trónján.» (Ellen G. White: A nagy küzdelem, 430–431. o.)

4 Miért van szükség az ítélet második részére?

Jel 20,4. 12–15

„Láttam a halottakat, nagyokat és kicsinyeket, állani az Isten előtt, és könyvek nyitattak meg, majd egy más könyv nyitattott meg, amely az életnek könyve, és megítéltettek a halottak azokból, amik a könyvekbe voltak írva, az ő cselekedeteik szerint.”

Jel 21,27

„Nem megy abba be semmi tisztátalan, sem aki utálatosságot és hazugságot cselekszik, hanem csak akik beírtak az élet könyvébe, amely a Báránnyé.”

.....

.....

Az ítélet első szakaszában minden ember sorsa véglegesen eldőlt már. Nyilvánvalóvá lett, hogy kiknek a neve marad benn az élet könyvében, és kik töröltetnek ki onnét. Miért van szükség arra, hogy az elkárhozók felett is ítélkezzenek? Ahogyan az eddigiekből is láhattuk, a végső ítéletnek sokkal nagyobb a jelentősége annál, mint hogy az emberek végső sorsát eldöntse. Alapos vizsgálat ez, mindennek a megvilágítása „a szívek tanácsainak” és „a

sötétség titkainak” ismeretében. Isten nyilvánvalóvá akarja tenni, hogy senkit nem ítélt igazságtalanul kárhozatra, és kegyelme minden emberért munkálkodott. Ezért az ítélet második szakaszában a mennyei lényeken kívül az üdvösségre jutott hívők sokasága is részt fog venni. (Lásd még ezzel kapcsolatban: 1Kor 6,2–3 és 4,5.) A bűnben megmaradó emberek feletti ítélet is Isten kegyelmes végzése lesz, és ezt végül minden teremtett lény elismeri.

„Isten a világegyetem érdekében semmisíti meg a gonoszokat, sőt azok érdekében is, akiket ítéletével sújt. Isten a gonoszokat is megajándékozná boldogsággal, ha jellemének igazságossága és kormányzatának törvényei ezt lehetővé tennék. Körülveszi őket szeretetének jeleivel, megismerteti velük törvényét, és felkínálja nekik kegyelmét. De ők semmibe veszik szeretetét, nem törődnek törvényével, és elutasítják kegyelmét. Miközben élvezik ajándékait, meggyalázzák az Ajándékozót. Gyűlölik Istent, mert tudják, hogy iszonyodik bűneiktől. Az Úr sokáig tűri megátalkodottságukat, de végül eljön a kritikus pillanat, amikor sorsuk eldől. Láncolja magához e lázadókat? Kényszerítse őket akarata teljesítésére?”

Akik Sátánt választották vezérüknek, és akiket ő irányít, azok nem alkalmasak arra, hogy Istennel legyenek közösségben. A gög, a csalás, a mértéktelenség, a kegyetlenség beépült a jellemükbe. Beléphetnek-e a mennybe ezek az emberek, hogy örökre együtt legyenek azokkal, akiket a földön megvetettek és gyűlöttek? Az igazság soha nem lesz kellemes a hazugnak; a szelidség nem lesz kívánatos a beképzeltnek és gögösnek; a tisztaság nem tetszetős az erkölcstelennek; az önzetlen szeretet nem vonzó az önzőnek. Milyen örömet kínálhat a menny a földi érdekeknek élő, önző embereknek? Mi lenne, ha azok, akik egy életen át Isten ellen lázadtak, egyszerre csak a mennyben találnák magukat – ott, ahol minden öröktől fogva szent és tökéletes, ahol minden szív tele van szeretettel, minden arc boldogságtól ragyog, ahol örömének dicsőíti Istent és a Bárányt, s a királyi széken ülő arcáról fény sugárzik a megváltottakra? Tudnának-e a mennyei sokaság közé lépve himnuszt énekelni azok, akik teljes szívéből gyűlölik Istent, az igazságot és a szentséget? El tudnák-e viselni Isten dicsőségét és a Bárányét? Semmiképpen. Kegyelmi idejük hosszú évekig tartott. Jellemüket a mennyei életre formálhatták volna. De nem tanulták meg szeretni a tisztaságot, és nem tanulták meg a menny nyelvét. Most pedig már túl késő. Akik egész életükben Isten ellen lázadtak, alkalmatlanok a mennyei életre. A menny tisztasága, szentsége és békéje kinszenvedés lenne számukra, Isten dicsősége pedig megemészthető tűz. Menekülnének arról a szent helyről. Szívesen fogadnák a pusztulást, hogy elrejtőzhessenek annak színe elől, aki meghalt az üdvösségükért. A gono-

szok sorsa saját döntésük következménye. A mennyből való kirekesztésük, ami rajtuk múltott, Isten részéről igazságos és irgalmas cselekedet.” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*, 482–482. o.)

5 Hogyan válik egyértelművé az ítéletben Isten igazságossága és az elveszettek iránti szeretete? Milyen meggyőződésre jut majd minden teremtett lény?

Jel 19,1–2

„Ezek után hallottam mintegy nagy sokaságnak nagy szavát az égben, amely ezt mondja: Alleluja! Az üdvösség és a dicsőség, a tisztesség és a hatalom az Úrén, a mi Istenünké! Mert igazak és igazságosak az Ő ítéletei.”

Zsolt 9,9

„És Ő megítéli a világot igazsággal, törvényt tesz a népeknek méltányosan.”

Vö. Zsolt 145,17

Ésa 5,16

„Felmagasztaltatik a seregek Ura az ítéletben, és a szent Isten megszenteli magát igazságban.”

.....

.....

.....

„A nagy küzdelem folyamán kibontakozó tények által Isten bemutatja kormányzatának elveit és szabályait, amelyeket Sátán és az általa becsapottak meghazudoltak. Végül az egész világ el fogja ismerni Isten igazságosságát, bár ez az elismerés már nem tudja megmenteni a lázadókat. Az egész világegyetem egyetértéssel és helyesléssel kíséri Istent, amint csodálatos terve lépésről lépésre halad a teljes megvalósulás felé. A világ egyetért Vele a lázadás végső megsemmisítésében is. Látható lesz, hogy mindazok, akik elfordultak a mennyei elvektől, Sátán oldalára álltak a Krisztus elleni harcban. Amikor Isten megítéli Sátánt, e világ fejedelmét, mindazok, akik hozzá csatlakoztak, osztoznak sorsában. Az egész világegyetem – mint az ítélet tanúja – ezt hirdeti: »Igazságosak és igazak a Te útjaid, szentek Királya!« (Jel 15,3)”

„Minden kétely, amely a hosszú küzdelem során az igazság és tévelygés kérdésében felmerült, most tisztázódik. A lázadás következményei, az isteni rendelkezések semmibe vételének gyümölcsei minden értelmes teremtmény előtt nyilvánvalóak lesznek. Az egész világegyetem láthatja a különbséget Isten kormányzata és Sátán uralma között. Sátánt a saját cselekedetei ítélik el. Az események teljes mértékben igazolják Isten bölcsességét, igazságosságát és jogosságát. Világossá válik, hogy Isten a nagy küzdelem során tett minden intézkedésében tekintettel volt népe örök érdekeire és a teremtett világokra. »Dicsér Téged, Uram, minden teremtményed, és áldanak Téged a Te kegyeltjeid!« (Zsolt 145,10) A bűn történelme az egész örökkévalóságon át tanúsodik majd arról, hogy minden teremtmény boldogsága szorosan összefügg Isten törvényének létezésével. A nagy küzdelem összes tényét látva az egész világegyetem – hűségesek és lázadók – egyként kijelentik: »Igazságosak és igazak a Te útjaid, szentek Királya!«” (Ellen G. White: Pátriárkák és próféták, 51. o.; A nagy küzdelem, 596. o.)

6 Miben nyilvánul meg majd az a tény, hogy a bűn történelme véglegesen lezárult?

Náb 1,9

„Mit koholtok az Úr ellen? Elpusztít Ő, nem lesz kétszer veszedelem.”

Jel 21,4

„Isten eltöröl minden könnyet a szemekről, és a halál nem lesz többé, sem gyász, sem kiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az elsők elmúltak.”

Jel 22,3

„Semmi elátkozott nem lesz többé, s az Istennek és a Báránynak királyszéke benne lesz, és Ő szolgálai szolgálnak Néki.”

.....
.....
.....

„Krisztus megváltói munkája igazságot szolgáltat Isten uralmának. Megtudja a világ, hogy a Mindenható a szeretet Istene. Sátán vádjai alaptalanoknak bizonyulnak; jelleméről lehullik a lepel. **A lázadás soha többé nem ismétlődhet**

meg. Bűn soha többé nem hatolhat be a világegyetembe. A hitehagyás ellen mindenki örökre biztosítva van. Az önfeláldozó szeretet eltéphetetlen kövéléssel egyesíti a Föld és a menny lakóit Teremtőjükkal.

A megváltás munkája befejeződik. Ott, ahol eláradt a bűn, Isten kegyelme még bőségebb lesz. A Földet – amelyet Sátán magának igényelt – Isten nemcsak megváltja, hanem meg is dicsőíti. A mi kis világunk, amely a bűn átka miatt az egyetlen sötét folt az Ő dicső teremtésén, a világegyetem minden más világot felülmúló megbecsülésben részesül. Amikor Isten mindent megújít, akkor itt, ahol Fia emberi testben lakozott, ahol a dicsőség Királya élt, szenvedett és meghalt, itt lesz »Isten sátora az emberekkel... s velük lakozik, és azok az ő népei lesznek, és maga az Isten lesz velük, az ő Istenük« (Jel 21,3). S a megváltottak a végtelen korszakokon át, miközben az Úr világosságában járnak, dicsőítik majd Őt kimondhatatlan ajándékáért, aki Immánuel – »VELÜNK AZ ISTEN.« (Ellen G. White: Jézus élete, 18. o.)

***Az e heti adomány
az ifjúsági és gyermekosztályt támogatja***

A VÉGSŐ EGYETEMES ÍTÉLET KEZDETE

1 Milyen különleges látomást kapott János apostol a végső időkre és az ítéletre vonatkozóan?

Jel 10,1–2. 5–7

„Láttam egy másik, erős angyalt az égből leszállani, aki felhőbe volt öltözve és a fején szivárvány volt, s az orcája olyan volt, mint a nap, és lábai mint a tűzoszlopok, a kezében egy nyitott könyvecske volt, s tette a jobb lábát a tengerre, a bal lábát pedig a földre. Az angyal, akit láttam állani a tengeren és a földön, felemelte kezét az égre, és megesküdött arra, aki örökkön örökké él, aki teremtette az eget és a benne valókat, a földet és a benne valókat, a tengert és a benne valókat, hogy idő többé nem lesz: hanem a hetedik angyal szavának napjaiban, amikor trombitálni fog, akkor elvégeztetik az Isten titka, amint megmondotta az Ő szolgáinak, a profétáknak.”

.....

.....

.....

Az „erős angyal” itt nyilvánvalóan maga Jézus Krisztus, erre utal a felhő és a szivárvány jelképe (lásd 2Móz 34,5; Luk 21,27; valamint Ezék 1,28 és Jel 4,3).

Az eskü szövege arra utal, hogy nem lesz több idői jövendölés, meghatározott történelmi időszak, tehát érkezett az emberiség történelmének legutolsó korszaka.

Az „Isten titka” kifejezést a Szentírás főként a megváltási tervre vonatkozóan használja (lásd Róm 16,25; Eféz 3,3, 9 stb.). A megváltás tervének lezárulása pedig a végső ítéletben valósul meg, ekkor „végeztetik el az Isten titka”.

2 Hogyan azonosíthatjuk a Krisztus kezében lévő nyitott könyvecskét? Melyik könyv volt „bepecsételt”, melyik próféciaát nem értették meg a „végső időkig”?

Dán 8,14. 17. 19. 26

„És mondta nékem: Kétezer és háromszáz estéig és reggelig, azután kiderül a szenthely igazsága... Értsd meg, embernek fia! Mert az utolsó időre szól ez a látomás... És mondta: Ímé, én megmondom néked, mi lesz a haragnak végén. Mert a végső időre szól... És az estéről és reggelről való látomás, amely megmondott, igazság; te azonban pecsételd be a látomást, mert sok napra való.”

Dán 12,4–9

„Te pedig, Dániel, zárd be e beszédek, és pecsételd be a könyvet a végső időig: tudakozzák majd sokan, és nagyobbá lesz a tudás. És hallottam a gyolcsba öltözött férfiút, aki a folyóvíz felett volt, hogy felemelte az ő jobb kezét és bal kezét az ég felé, és megesküdött az örökké előre, hogy ideig, időkig és fél időig, és mikor elvégzik a szent nép erejének rontását, mindezek elvégeztetnek. Én pedig hallottam ezt, de nem értettem, és mondtam: Uram, mi lesz ezeknek vége? És mondta: Menj el, Dániel, mert be vannak zárva és pecsételve e beszédek a vég idejéig.”

.....

.....

.....

Dániel próféta drámai beszámolójából kiderül, mennyire megrendítette ez a látomás, különösen az a hosszú időszak, amelyet az isteni kijelentés meghatároz. A prófétai kijelentésekben szereplő napokon ő is éveket értett, ahogyan ezt az Úr Ezékielnek is kijelentette (4,6). Beláthatatlanul hosszú időnek tűnt számára, amit hallott, és az angyal meg is erősítette, hogy „sok napra való” és az utolsó időre szól.

Szolgálata végén a prófétának újra kijelentette Isten, hogy a vég idejéig be van pecsételve az a látomás, amelynek feltárására is ígéretet tesz. Figyeljük meg az összefüggést Dán 12,4–9 és Jel 10. fejezete között! Lehet-e egyértelműbben jelezni, hogy melyik az a nyitott könyvecske Krisztus kezében? Hasonlítsuk össze a két eskü szövegét és tartalmát is!

3 Mit határoz meg a 2300 évről szóló jövendölés?

Dán 7,9–10; Jel 11,18–19

„Néztem, míg királyi székek tétettek, és az öreg korú leült, ruhája hóféhér, és fejének haja, mint a tiszta gyapjú; széke tüzes láng, ennek kerekai égő tűz. Tűzfolyam folyt és jött ki az ő színe felől; ezerszer ezren szolgáltak néki, és tízezerszer tízezen álltak előtte; ítélők ültek le, és könyvek nyitattak meg.”

„És megharagudtak a pogányok, és eljött a Te haragod, és a halottak ideje, hogy megítéltessenek, s jutalmat adj a Te szolgálóidnak, a prófétáknak és a szenteknek, akik a Te nevedet félik, kicsinyeknek és nagyoknak; és elpusztítsd azokat, akik a földet pusztítják. És megnyilatkozott az Isten temploma a mennyben, s meglátatott az Ő szövetségének ládája az Ő templomában; s lőnek villámlások és szózatok, mennydörgések, földindulás és nagy jégeső.”

.....

.....

A szenthely megtisztítása az ószövetségi ünnepekör egyik legjelentősebb eseménye volt. A ceremóniális ünnepek a megváltás nagy eseményeit jelezték előre: a páska vagy húsvét ünnepe Krisztus áldozatára utalt, a zsenge kéve bemutatása Krisztus feltámadására, a pünkösd a Szentlélek kitöltetésére. Ez az első három ünnep egymáshoz kapcsolódott, és időben is közel volt egymáshoz, Krisztus első adventjének eseményeit mutatta be. Az őszi ünnepek – a kürtzengés, a nagy engesztelési nap és a sátoros ünnep – Krisztus második adventjéhez kapcsolódnak. A kürtzengés figyelmeztető felhívás volt az engesztelési napra, amely a végső ítélet jelképe. A sátoros ünnep mintegy megkoronázása az évnak: nyolcnapos örömmünnep, amely előre jelzi a megváltottak örömét az újáteremtett Földön, ahol „Isten sátora is az emberekkel lesz”. Az ünnepek sorrendje is utal arra, hogy az ítélet megelőzi Krisztus eljövetelét, és egy alapos vizsgálatot is magában foglal. A nagy engesztelési napon ment be a főpap a szentek szentjébe, Isten színe elé, ahol a szövetség ládája állt a Tízparancsolattal. Itt történt a nép bűneinek eltörlése, amelyeket év közben megbántak és a szentélyre hártottak a függönyre hintett vér által, majd a főpap Isten bocsánatával léphetett ki ismét a rá várakozó, imádkozó

sokaság elé. Ezt az eseményt nevezték a szenthely megtisztításának. Az ítéletnek ez az első része azoknak az esetét vizsgálja, akik bűneikre bocsánatot igényeltek, tehát Isten a hívő gyermekeire vonatkozó döntéseket hoz. (Részletesebben szólunk erről az 5–8. tanulmányokban.)

4 Honnan ismerhetjük meg az idői prófécia kezdőpontját? Mikor kezdődött a mennyei vizsgálati ítélet?

Dán 9,19. 21–25

„Uram, hallgass meg! Uram, légy kegyelmes! Uram, légy figyelmes, és cselekedd meg, ne késedelmezzél tennen magadért, oh én Istenem, mert a Te nevedről nevezetik a Te városod és a te néped. – És még az imádságot mondtam, amikor ama férfiú, Gábiel, akit előbb a látomásban láttam, sebességgel repülvén, megilletett engem az estéli áldozat idején. És értésemre adta, és szólt nékem és mondta: Dániel, most jöttem ki, hogy értelemre tanítsalak. A te eszedezésed kezdetén egy szózat támadt, és én eljöttem, hogy megjelentsem, mert te kedves vagy: vedd eszedbe azért a szózatot, és értsd meg a látomást! Hetven hét szabatott a te népedre és szent városodra, hogy vége szakadjon a gonoszságnak és bepecsételtesék a bűn, eltöröltesék a hamisság és elhozassék az örök igazság, bepecsételtesék a látomás és a próféták, és felkenettesék a szentek szente. Tudd meg azért és vedd eszedbe: A Jeruzsálem újrāépítettése felől való szózat keletkezésétől a Messiás-fejedelemig hét hét és hatvankét hét van, és újra megépítettnek az utcák és a kerítések, mégpedig viszontagságos időkben.”

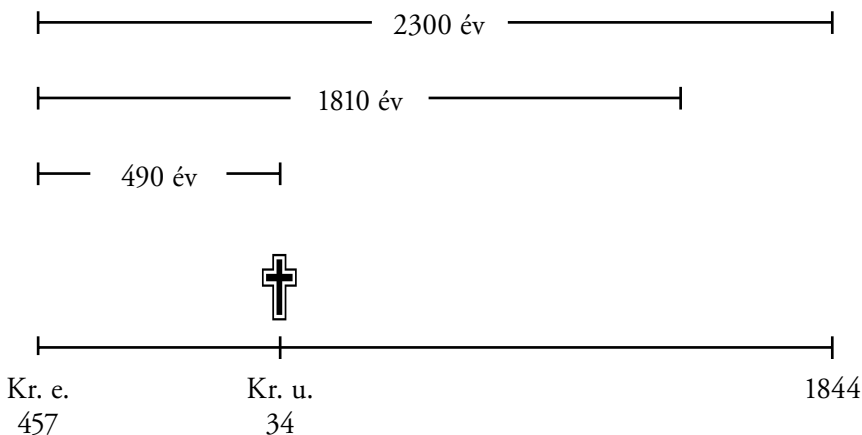
.....

.....

„Isten azzal a kifejezett céllal küldte az angyalt Dánielhez, hogy megmagyarázza neki azt a pontot, az időre vonatkozó kijelentést, amelyet nem értett meg a látomásban: »Kétezer és háromszáz estéig és reggelig, azután kiderül a szenthely igazsága.« Az angyal legelső szava – miután Dánielt arra szólította, hogy »Vedd eszedbe azért a szózatot, és értsd meg a látomást!« – ez: »Hetven hét szabatott a te népedre és szent városodra.« Az itt »szabatott«-nak fordított szó betű szerint azt jelenti, hogy »levágni«. A hetven hét, amely 490 évet jelent, az angyal kinyilatkoztatása szerint »leszabatik«, és elsősorban a zsidókra vonatkozik. De miből

szabatik le? Mivel a 2300 nap a 8. fejezetben említett egyetlen időszak, minden bizonnyal ez az, amelyből a hetven hét »leszabatik«. A hetven hét tehát része a 2300 napnak, és a két időszaknak egyszerre kell kezdődnie. Az angyal kijelentette, hogy a hetven hét akkor kezdődik, amikor kiadják a parancsot Jeruzsálem helyreállítására és felépítésére. E dátum megtalálása esetén a 2300 napos hosszú időszak kiindulási pontja is megállapítható.

Ezsdrás könyvének 7. fejezetében megtaláljuk a rendeletet (12–26. v.). Legteljesebb formájában Artaxerxes, Perzsia királya adta ki i. e. 457-ben. Eddig a profécia minden egyes részlete szemmel láthatóan teljesedett. A hetven hét kezdete kétségtelenül i. e. 457-re, letelte pedig i. sz. 34-re tehető. Ebből az évszámból kiindulva nem nehéz megtalálni a 2300 nap végét. Ha a 2300-ból leszabjuk a hetven hetet – a 490 napot –, marad 1810 nap. A 490 nap végétől számított 1810 napnak még be kell teljesednie. Az i. sz. 34-ben kezdődő 1810 év 1844-ig terjed. A Dán 8,14 versében említett 2300 nap tehát 1844-ben ér véget. E nagy profetikus időszak lejártakor, az angyal bizonyosságtétele alapján, »kiderül a szenthely igazsága«, vagyis megtisztul a szenthely.” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*, 292–294. o.)

5 Milyen további szakaszai vannak az ítéletnek?

Jel 20,4–7. 12. 15; 21,1–7

„Boldog és szent, akinek része van az első feltámadásban: ezeken nincs hatalma a második halálnak, hanem lesznek az Isten és a Krisztus papjai, és uralkodnak Övele ezer esztendeig. És mikor eltelik az ezer esztendő, a Sátán eloldatik fogságából. És láttam a halottakat, nagyokat és kicsinyeket, állani az Isten előtt; és könyvek nyitattak meg, majd egy más könyv nyitatték meg, amely az életnek könyve; és megítéltettek a halottak azokból, amik a könyvekbe voltak írva, az ő cselekedeteik szerint. És ha valaki nem találtatott beírva az élet könyvében, a tűznek tavába vetetett... Aki győz, örökségül nyer mindent, és annak Istene leszek, és az fiam lesz nékem.”

.....

.....

.....

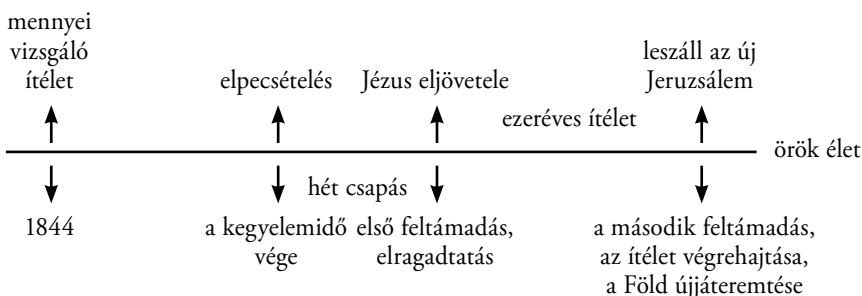
„Az első és második feltámadás közötti ezer év alatt ítélet folyik a gonoszok felett. Pál apostol irásából kitűnik, hogy ez az ítélet a második adventet követi majd. »Idő előtt semmit se ítéltetek, míg el nem jő az Úr, aki egyrészt világra hozza a sötétség titkait, másrészt megjeleníti a szívek tanácsait.« (1Kor 4,5) Dániel kijelenti, hogy amikor »eljöve az Öregkorú«, »ítélet adaték a magasságos egek szentjeinek« (Dán 7,22). Ekkor az igazak mennyei királyokként és papokként uralkodnak... Krisztussal együtt ítéleznek a gonoszokon. Összevetik tetteiket a törvénykönyvvel, a Bibliával, és mindenkinek az ügyét a cselekedetek szerint döntenek el. Majd kiszabják a gonoszok büntetését a cselekedeteik szerint, és ez az ítélet kerül a nevük mellé a halál könyvébe.

Krisztus és népe Sátánt és angyalait is megítéli...

A második feltámadás az ezer esztendő végén lesz. Ekkor a gonoszok feltámadnak, és megjelennek Isten előtt, hogy »a megírott ítélet«-et végrehajtsák rajtuk...

A tűz, amely a gonoszokat megemészti, megtisztítja a Földet. Elsöpri az átok minden nyomát. Nincs örökké égő pokol, amely a megváltottakat a bűn féltelmes következményeire emlékezteti.” (Ellen G. White: A nagy küzdelem, 586., 598. o.)

A következő ábrán láthatjuk az ítélet különböző szakaszait, egészen az újjáteremtésig:

6 Miért jelentette ki Isten az ítélet kezdőpontját? Szükséges-e tudnunk arról, hogy már zajlik az ítélet a mennyben?

Mát 24,44

„Azért legyetek készen ti is, mert amely órában nem gondoljátok, abban jó el az embernek Fia.”

1Pét 4,17

„Mert itt az ideje, hogy elkezdődjék az ítélet az Isten házában: ha pedig először mirajtunk kezdődik, mi lesz azoknak a végük, akik nem engedelmeskednek az Isten evangéliumának?”

Róm 13,11

„Ezt pedig cselekedjétek, tudván az időt, hogy ideje már, hogy az álomból felsejünk, mert most közelebb van hozzánk az üdvösség, mint amikor hívőkké lettünk.”

.....

.....

„A kegyelem ideje nem tart már sokáig. Isten már kezdi visszavonni fékező kezét a Földről. Régóta szól már Szentlelke által férfiakhoz és nőkhez, de ők nem figyeltek oda hívására. Most ítélete által szól népéhez és a világhoz. Ennek az ítéletnek az időszaka kegyelem azok számára, akiknek még nem volt lehetőségük

az igazság megismerésére. Rájuk szelíden néz le az Úr. Irgalmas szíve együtt érez velük, kezét még kinyújtja megmentésükért. Még nagyon sok embert hív a biztonságos akolba, akik ebben az utolsó időben hallják meg először az igazságot.

Az Úr felszólítja a Benne hívőket, hogy dolgozzanak Vele együtt. Amíg életük tart, nem szabad úgy érezniük, hogy már elvégezték munkájukat. Szabad-e hagynunk a végső eseményekről szóló próféciaikat úgy teljesedni, hogy nem mondjuk el az embereknek, mi következik a Földre? Szabad-e engednünk, hogy sötétben járjanak, anélkül hogy figyelmeztetnénk őket, milyen nagy szükségük van a felkészülésre, mielőtt Urukkal találkoznak? Ha nem teljesítjük kötelességünket a körülöttünk élők között, akkor az Úr napja úgy jön el, mint a tolvaj. Zűrzavar tölti be a világot, és hamarosan nagy megpróbáltatás következik az emberiségre. A vég nagyon közel van. Nekünk, akik ismerjük az igazságot, készülnünk kell arra, ami hamarosan lesújtó meglepetésként tör a világra.” („A Szentlélek eljö reátok”, 159. o., Review and Herald, 1906. nov. 22.)

***Az e heti adomány
a szociális osztályt támogatja***

„TUDAKOZZÁK MAJD SOKAN”

1 **Hogyan teljesedett be az ígélet, hogy a végidőre vonatkozó próféciákat sokan tudakozzák majd?**

Dán 12,4

„Te pedig, Dániel, zárd be e beszédeket, és pecsételd be a könyvet a végső időig: tudakozzák majd sokan, és nagyobbá lesz a tudás.”

.....

.....

A prófécia azt jelzi előre, hogy a vég idejének közeledtével sokan fordulnak a prófétai kijelentések felé, és megértik majd az addig bepecsételt jóvendölést is. A XIX. század elején Európában és Amerikában is sok igekutató értette meg a 2300 éves prófécia alapján, hogy elérkezett a végidő. Ennek nyomán Krisztus-váró mozgalmak indultak, és nagy ébredés bontakozott ki. A legismertebb igehirdetők voltak: W. Cunningham, E. Irving Angliában, L. Gaussen Svájcban, J. Wolf zsidó-keresztény misszionárius. Az észak-amerikai adventmozgalom elindítója William Miller volt, aki a 2300 éves jóvendölés alapján képviselte a második advent üzenetét, amelyhez ezrek csatlakoztak a különböző egyházak tagjai közül.

2 **Hogyan értették a próféciát első kutatói? Mire készültek, mit hirdettek meg a jóvendölés nyomán? Milyen ószövetségi előkép teljesedése vette kezdetét ekkor?**

Mal 3,1–2

„Ímé, elküldöm az én követemet, és megtisztítja előttem az utat, és mindjárt eljön az Ő templomába az Úr, akit ti kerestek, és a szövetség követe, akit ti kívántok; ímé, eljön, azt mondja a Seregek Ura. De kicsoda szenvedheti el az Ő eljövetelének napját? És kicsoda áll meg

az Ő megjelenésekor? Hiszen olyan Ő, mint az ötvös tüze, és a ruhamosók lúgja!”

Mát 25,6

„Éjfélkor pedig kiáltás lőn: Ímhol jó a vőlegény! Jöjjetek elébe!”

3Móz 23,24

„A hetedik hónapban, a hónap első napján ünnepetek legyen néktek, emlékeztető kürtzengéssel, szent gyülekezéssel.”

.....

.....

„Az adventhívők hitték, hogy nagy Főpapunk eljön a Földre, amelyet a bűn és a bűnösök megsemmisítésével megtisztít, és örök életet ad várakozó népének. A hetedik hónap tizedik napjára – a nagy engesztelési napra, a szenthely megtisztításának idejére, amely 1844. október 22-re esett – várták az Úr eljövetelet. Ez a meggyőződésük összhangban volt a már feltárt bizonyítékokkal, amelyek szerint a 2300 nap 1844 őszén ér véget. Ez a következtetés megtámadhatatlannak tűnt. A Máté 25. fejezetében feljegyzett példázat szerint a várakozást és a szunnyadást a vőlegény jövetele követi. Ezt igazolták a próféciaik és a jelképes szolgálatok. Ezek az érvek nagyon meggyőzőek voltak, és az »éjfélt kiáltás«-t a hívők ezrei hirdették.

A mozgalom végigsöpört az országon. Városról városra, faluról falura és távoli vidékekre terjedt, s felrázta Isten várakozó népét. Mint a korai fagy a kelő nap elől, úgy tűnt el a fanatizmus az üzenet hirdetése nyomán. A hívők kételye és bizonytalansága eloszlott. Remény és bátorság költözött a szívükbe. A munka mentes volt azoktól a szélsőségektől, amelyek mindig megmutatkoznak, amikor az emberi túlfűtöttséget nem szabályozza Isten szavának és Lelkének befolyása...

Miller így jellemezte ezt a munkát: »Nincs nagy örömkötés. Mintha ezt arra az időre tartogatnák, amikor az egész menny és föld együtt fog örvendezni kibeszélhetetlen és teljes dicsőségben. Nincs kiáltás; ezt is akkorra őrzik, amikor a mennyből hangzik majd. Az énekesek hallgatnak, várják, hogy az angyalok seregéhez, a mennyei kórusához csatlakozhassanak... Nincsenek eltérő nézetek: mindenkinek egy a szíve és egy a lelke.«

Egy másik szemtanú ezt a bizonysgot tette: »A mozgalom azt eredményezte, hogy az emberek mindenütt alapos önvizsgálatot tartottak, és mélyen megaláz-

ták lelküket a magasságos menny Istene előtt. Nem ragaszkodtak többé e világ dolgaihoz, kigyógyultak az ellenségeskedésből és a gyűlölködésből. Megvallották hibáikat, Isten előtt sírva, bűnbánó és megtört szívvel esdekeltek bocsánatért, és kérték, hogy fogadja el őket. Sokan úgy megalázkodtak, mint még soha.” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*, 357–358. o.)

Az ószövetségi ünnepkörben az emlékeztető kürtzengés a nagy engesztelési nap előtt 10 nappal hangzott, hogy a népet felkészítse az önvizsgálatra és a bűnelrendezésre. Hasonlóan a vizsgáló ítélet megkezdése előtt meg kellett szólalnia a felrázó üzenetnek, amelynek mindaddig hangoznia kell, amíg az ítélet le nem zárul.

3 Milyen „megkeseredést” éltek át azok, akik Krisztus eljövetelére vártak, és ezt hirdették?

Jel 10,8–10

„A szózat, amelyet hallottam az égből, ismét szólt nekem, és mondta: Menj el, és vedd el azt a nyitott könyvecskét, amely a tengeren és a földön álló angyal kezében van. Elmentem azért az angyalhoz, mondván néki: Add nékem a könyvecskét. És mondta nékem: Vedd el és edd meg, és megkeseríti a gyomrodat, de a szádban édes lesz, mint a méz. Elvettem azért a könyvecskét az angyal kezéből, és megettem azt; és a számban olyan édes volt, mint a méz; és mikor megettem azt, megkeseredett az én gyomrom.”

Vö. Luk 24,13–21

.....

Sok vád éri az adventmozgalmat az 1844-es adventvárás miatt, hiszen végül nem teljesült a várakozásuk. Vajon hiteltelenné teszi-e üzenetüket az a csalódás, amelyen keresztül kellett menniük? Még az adventváró közösségen belül is vannak olyanok, akik szégyellni- és rejtegetnivalónak tartják a kezdeti csalódást, ezért szükséges, hogy tisztán lássunk ebben a kérdésben. Jelenések 10. fejezete szerint Isten előre kijelentette, milyen módon jutnak el Dániel prófécijának teljes megértésére és képviselésére: először édes és örömteli lesz a várakozásuk, amelyet megkeseredés, csalódás követ. Több olyan példát látunk a Szentírásban, hogy nem azonnal tárul fel emberek előtt egy-egy

mélyebb tanítás, hanem fokozatosan jutnak el a megértésére. Jézus tanítványai is nehezen ismerték fel, hogy Krisztus első adventjekor még nem veszi át a hatalmat, és nem kezdődik meg végső uralma.

A prófécia szerint Istennek terve volt azzal is, hogy ilyen módon indította el a végidők mozgalmát. Krisztus közeli eljövételének üzenete valóban „kürtzengésként” hangzott, amely által felrázta a világot, és az felkészítette az ítéltre. Ha azonnal megértik a mennyei szentély tanítását, és azt hirdetik, nem hatott volna így a világra. A másik ok, amiért Isten megengedte ezt a meg-rázó csalódást: megrostálta az adventhívőket, és az Ige mélyebb kutatására, a teljes bibliai tanításhoz való visszatérésre készítette őket.

Jelenések 10. fejezetének pontos beteljesedése azt mutatja, hogy a nagy csalódás bekövetkezése nem szégyellnivaló kudarc volt, hanem többek között ez is hitelesíti ezt a mozgalmat, és bizonyítja Istentől való voltát.

A következő idézet segít megértenünk, mit éltek át az adventvárók, és miért volt szükségszerű a csalódás:

„De ismét csalódtak. A várt idő elmúlt, és Megváltójuk nem jelent meg. Jöveletét megingathatatlan bizonyossággal várták, és most azt érezték, amit Mária, amikor a Megváltó sírját üresen találta, és könnyek között így kiáltott: »Elvitték az én Uramat, és nem tudom, hová tették Öt!« (Jn 20:13)

(...) A komoly, őszinte hívők a csalódás előtt mindenről lemondtak Krisztusért, és érezték közelségét, mint soha azelőtt. Hitük szerint utoljára figyelmeztették a világot. Abban a reményben, hogy nemsokára isteni Mesterük és a mennyei angyalok társaságában lesznek, kerülték azok társaságát, akik nem fogadták el az üzenetet. Hő vágygal imádkozták: »Jöjj, Úr Jézus, jöjj hamar!« De Jézus nem jött. És most újra fel kellett venniük az élet gondjainak és bizonytalanságainak nehéz terhét, és el kellett viselniük a sok gúnyos megjegyzést és megvető mosolyt. Ez iszonyúan próbára tette hitüket és állhatosságukat.

Miller és társai hasonlóképpen valószínűsítették meg a próféciát, és tolmácsolták azt az üzenetet, amelyet az íblett Ige jövendölése szerint el kellett mondaniuk a világnak. De ezt az üzenetet nem hirdették volna, ha teljesen megértik a csalódásukat meghirdető próféciát, és benne egy másik üzenetet is, amelyet az Úr eljövele előtt prédikálni kell minden nemzetnek. Az első és második angyal üzenete időben hangzott fel, és elvégezte azt a munkát, amelyet az Úr általa meg akart valószínűsíteni.

A világ figyelt, és arra számított, hogy ha a várt idő elmúlik anélkül, hogy Krisztus eljönne, az adventizmus egész rendszere összeomlik. De míg a súlyos

kísértés nyomán sokan feladták hitüket, mások szilárdan kitarítottak. Az adventmozgalom gyümölcsei, a munkát kísérő alázatos és önvizsgáló lelkület, a világ megtagadása és az élet megreformálódása tanúsította, hogy a mozgalom Istentől van. Az emberek nem merték tagadni, hogy a Szentlélek hatalma kísérte a második advent prédikálását, és a profétikus időszakokról végzett számításban nem találtak semmi hibát. A legügyesebb ellenfeleknek sem sikerült a próféciamagyarázat rendszerét megdönteni. A hívők bibliai bizonyíték nélkül nem adhatták fel állásfoglalásukat, amelyre komoly, imádságos igekutatással, Isten Lelke által megvilágosított értelemmel jutottak.” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*, 316., 362. o.)

4 Milyen világosságot kaptak az adventvárók a csalódás után, amely segített teljes egészében megérteniük a próféciát?

Jel 11,19

„Megnyilatkozott az Isten temploma a mennyben, és meglátattott az Ő szövetségének ládája az Ő templomában; s lőnek villámlások, szózatok, mennydörgések, földindulás és nagy jégeső.”

Zsid 9,24

„Mert nem kézzel csinált szentélybe, az igazinak csak másolatába ment be Krisztus, hanem magába a mennybe, hogy most Isten színe előtt megjelenjék érettünk.”

.....

Isten nem hagyta kétségek között az őszinte adventvárókat: már a csalódás utáni nap reggelén igei világosságot küldött számukra. Edson Hiram, az egyik evangélista néhány társával együtt imádságban kérte az Úrtól, hogy tárja fel előttük csalódásuk okát. Ekkor Isten ráirányította figyelmüket a mennyei szentély létezésére, és komoly igekutatásra ösztönözte őket. Az alábbi idézet is megerősíti, milyen alapos utánajárással jutottak teljes meggyőződésre a szentély igazságát illetően:

„Isten nem hagyta el népét. Lelke azokkal maradt, akik nem tagadták meg elhamarkodottan a kapott világosságot, és nem kárhoztatták az adventmozgalmat. Ezek a megpróbált, várakozó emberek e válság idején a Zsidókhöz írt levélben bátorító és intő szavakat találhattak: »Ne dobjátok el hát bizodalmatokat,

melynek nagy jutalma van. Mert békességes türesemre van szükségetek, hogy az Isten akaratát cselekedvén, elnyerjétek az ígéretet. Mert még vajmi kevés idő, és aki eljövendő, eljő és nem késik. Az igaz pedig hitből él. És aki meghátrál, abban nem gyönyörködik a lelkem. De mi nem vagyunk a meghátrálás emberei, hogy elveszünk, hanem hitői, hogy életet nyerjünk.» (Zsid 10,35–39)

Egyetlen biztonságos út volt: nagy gonddal őrizni azt a világosságot, amelyet már kaptak Istentől, erősen kapaszkodni ígéreteibe, tovább kutatni az Írásokat, türelemmel várni és figyelni újabb világosságra.

Mivel a profetikus idők kiszámításában nem találtak hibát, gondosabban kezdték vizsgálni a szentély tanát.

Kutatásuk során egyetlen szentírási bizonyítékot sem találtak annak a közhiedelemnek az alátámasztására, hogy a Föld a szenthely; viszont megtalálták a Bibliában a szentély tanának, jellegének, helyének és szolgálatainak részletes magyarázatát. A szent írók bizonyosságtevése olyan világos és sokrétű, hogy nem fér hozzá kétség.

...A próféta bepillantott a mennyei templom első helyiségébe, és látta a hét égő tüzlámpást és az aranyoltárt, melyeket a földi templom arany gyertyatartója és füstölő oltára jelképezett. És »megnyilatkozáék az Isten temploma« (Jel 11:19), és János bepillantott a belső függönyön túl levő szentek szentjébe. Itt látta »az Ő szövetségének ládáját«, amelyet a Mózes által készített és az Isten törvényét magában foglaló szent láda szimbolizált.

Ákik tehát ezt a témakört tanulmányozták, kétségtelen bizonyosságát látták annak, hogy a mennyben van egy templom. Mózes a neki megmutatott minta szerint készítette el a földi templomot. Pál azt tanítja, hogy ez a minta az igazi templom, amely a mennyben van (Zsid 9,24). És János látta ezt a mennyei templomot.

A jelképes szolgálat év végi engesztelési munkájához hasonlóan Krisztus is, megváltási munkájának befejezése előtt, engesztelési szolgálatot végez a mennyben, hogy a bűnököt eltávolítsa. Ez a szolgálat kezdődött el a 2300 nap végén. Ekkor, miként Dániel próféta megjövendölte, Főpapunk belépett a szentek szentjébe, hogy ennek az ünnepélyes munkának az utolsó szakaszát – a templom megtisztítását – elvégezze...

Mindazok tehát, akik a prófétai ige fényét követték, felismerték, hogy a 2300 év végén – 1844-ben – Krisztus nem a Földre jött el, hanem belépett a mennyi szentek szentjébe, hogy befejezze az engesztelési munkát, amely előkészíti eljövételét...

A szenthelyről sugárzó fény megvilágította a múltat, a jelent és a jövőt. Tudták, hogy a gondviselő Isten tévedhetetlenül vezette őket. Habár az első tanítványokhoz hasonlóan ők sem értették azt az üzenetet, amelyet tolmácsoltak, de az üzenet minden vonatkozásban helyes volt. Hirdetésével betöltötték Isten szándékát, és amit az Úrért tettek, nem volt hiábavaló. Újjászülvén »élő reménységre«, »kibeszélhetetlen és dicsőült örömmel örvendeztek.« (Ellen G. White: A nagy küzdelem, 364., 375–377. o.)

A prófécia kettős értelemben is teljesedett: megkezdődött a mennyei szenthely megtisztítása, ugyanakkor „kiderült az igazsága”, feltárult a mennyei szentélyről szóló bibliai tanítás is.

5 Milyen megbízatást kapott a csalódás által megrostált, de hitben megerősödött csoport?

Jel 10,11

„És mondta nékem: Ismét profétálnod kell néked sok népek és nemzetek, nyelvek és királyok előtt.”

„A szentély tana volt az a kulcs, amely megadta az 1844-es csalódás nyitját. Egy kerek, összefüggő és harmonikus igazságrendszerre derített fényt. Ennek ismeretében világossá vált, hogy Isten irányította a nagy adventmozgalmat. Egyértelmű lett, hogy Isten népének mi volt a szerepe, és az is, mi lesz a további feladata. (...) Miközben vártak, figyeltek és imádkozva keresték Isten akaratát, felismerték, hogy nagy Főpapjuk elkezdte szolgálatának egy másik szakaszát; és amikor e szolgálatra tekintettek, meglátták azt is, mi az egyház befejező munkája. Jobban megértve az első és a második angyal üzenetét, felkészültek arra, hogy elfogadják és a világnak tolmácsolják a harmadik angyal ünnepélyes figyelmeztetését is, amely a Jelenések könyve 14. fejezetében található. (...)

Mindazoknak, akik ismerik ezeket az igazságokat, bizonyosságot kell tenniük arról a nagyszerű üzenetről, amelyet Isten bízott rájuk. A mennyei templom annak a munkának a központja, amelyet Jézus Krisztus végez az emberiségért. Ez a munka a Föld minden lakóját érinti. Elénk tárja a megváltás tervét, elvisz minket egészen az idők végéig, s megmutatja az igazság és a bűn közötti küzdelem diadalmas kimenetelét. A legfontosabb, hogy minden-

ki tüzetesen kutassa ezeket a témaköröket, és meg tudja felelni mindenkinek, aki reménységének oka felől érdeklődik.” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*, 385–386., 435. o.)

6 Milyen nagy feladatot bízott az Úr az adventváró népre? Hogyan jut el Isten üzenete végül minden ágazathoz, nyelvhez és néphez?

Jel 14,6–12; 18,1

„És ezek után láttam más angyalt leszállani a mennyből, akinek nagy hatalma volt, és a föld fénylett annak dicsőségétől.”

Vö. Ésa 60,1–2

.....

.....

.....

„A hit és az ima emberei a Lélek indítására szent lelkesedéssel lépnek elő, hogy azt hirdessék, amit Isten mond nekik. Babilon bűnei közismertté válnak. Leleplezik, hogy milyen félelmes következményekkel jár, ha az egyház a polgári hatalmasság által kényszeríti ki rendelkezései megtartását; hogy a spirítizmus behatolt az egyházba; és a pápai hatalom lopva, de rohamosan tör előre. Ezek a súlyos figyelmeztetések felébresztik az embereket. Ezek és ezek figyelnek fel rájuk; akik soha nem hallottak erről...

Nem lesz kisebb az az erő, amellyel Isten az evangélium hatalmas munkáját lezárja, mint amilyenel ezt a munkát elindította. A próféciák, amelyek az evangélium hirdetésének kezdetén a korai eső kiáradásában teljessétek, az üzenethirdetés lezárulásakor a késői esőben ismét teljessédni fognak. Ez a »felüdülés ideje«, amelyet Péter apostol előre látott, amikor ezt mondta: »Tartsatok tehát bűnbánatot és térjete meg, hogy eltöröltesenek a ti bűneitek, hogy eljőjön az Úrtól a felüdülés ideje, és elküldje Jézust.« (Ap csel 3,19–20)

Isten szolgálói szent lelkesedéstől fénylő arccal sietnek egyik helyről a másikra, hogy hirdessék a menny üzenetét. Az egész Földön ezernyi hangon szól majd a figyelmeztetés. Csodálatos dolgok történnek. Betegek gyógyulnak meg, s a hívők munkáját jelek és csodák kísérik. Sátán is ténykedik, de hamis csodákkal. Még tüzet is hoz alá az égből az emberek szeme láttára (Jel 13,13). A Föld lakóinak el kell döntenüik, ki mellé állnak.

Az üzenet nem annyira érveléssel, mint Isten Lelkének mélységes meggyőzése nyomán fog terjedni. Az érvek már korábban elhangzottak. A magvetés megtörtént, és most a mag kikel, és termést hoz. A missziómunkások által terjesztett irodalom megteszi hatását. De sok embert, aki az igazság hatása alá került, még mindig gátol valami az igazság tökéletes megértésében és az engedelmisségben. A fénysugarak mindenhova bevilágítanak, és az igazság tisztán felragyog. Isten őszinte gyermekeit a családi és egyházi kapcsolatok nem tudják már visszatartani. Elszakítják ezeket a kötelekeket. Az igazság mindennél drágább nekik. Az igazság ellen szövethető erőkkkel szemben sokan az Úr oldalára állnak.” (Ellen G. White: A nagy küzdelem, 544. o.)

***Az e heti adomány
a szociális osztályt támogatja***

AZ ÓSZÖVETSÉGI NAGY ENGESZTELÉSI NAP MINT A VÉGSŐ EGYETEMES ÍTÉLET ELŐKÉPE

1 Miért volt nagy jelentőségű ünnep a nagy engesztelési nap?

3Móz 16,30, 32/a, 33

„Mert ezen a napon engesztelés lesz értetek, hogy megtisztítson titeket, minden bűnötöktől megtisztultok az Úr előtt... És végezzon engesztelést a pap, akit felkennek... És végezzon engesztelést a szentek szentjéért, és a gyülekezet sátoráért, s az oltárért is végezzon engesztelést, sőt a papokért és az egész összegyülekezett népért is engesztelést végezzon.”

.....

.....

Miért nevezte Isten nagy napnak, és miért tekintették annak az izraeliták is ezt az ünnepet? Az ember szükséglete és Isten szándéka a bűn rendezése kapcsán választ ad erre.

Engesztelni mindig az embert kellett törvényszegései következtében, így engesztelni kellett azok végső rendezése kapcsán is. Szükséges volt, hogy a végső rendezést is el tudja fogadni, de Urával együtt is munkálkodjon annak megvalósításáért.

A naponkénti bűnrendezés során Isten magára vette az ember törvényszegéseit, felszabadító bocsánatot adva minden megbánt vétkére. Ezt foglalta magában a naponkénti papi szolgálat.

A nagy engesztelési napig nyilvánvalóvá kellett válnia annak, hogy az ember élni tud-e Isten jóságával, vagy visszaél azzal. Küzdve és megbecsülve el tudja-e fogadni a szív megtisztítását, az élet megjobbítását, vagy nem. Isten türelmének, jóságának hatalma egészen ki tudta-e mosni az embert álnokságaiból, vagy inkább továbbra is ragaszkodna azokhoz.

Nagy volt az évenkénti engesztelési nap, mert kifejezte, hogy Isten a bűnök megbocsátását követően azok végső eltörlését is szeretné, hogy eljöhessen az az ország, ahol igazság lakozik. E napon mindenki és minden, aki és ami a bűnnel érintkezett, megtisztulhatott. Mindazoknak, akik hittel ünnepeletk, Isten végső szabadítást ígért: bűneik visszavonhatatlan eltörlését.

2 Mi mindent foglalt magában e napon a főpapi szolgálat?

3Móz 16,2–10

„Mondta az Úr Mózesnek: Szólj a te atyádfiának, Áronnak, hogy ne menjen be akármikor a szenthelyre a függönyön belül a fedél elé, amely a láda felett van, hogy meg ne haljon, mert felhőben jelenek meg a fedél felett. Ezzel menjen be Áron a szenthelyre: egy fiatal tulokkal bűnért való áldozatul, és egy kossal égőáldozatul. Gyolcsból készült szent köntöst öltson magára, egy gyolcs lábravaló legyen a testén, gyolcsövvel övezze be magát, és gyolcssüveget tegyen fel; szent ruhák ezek; mossa meg azért testét vízben és úgy öltse fel ezeket. Izráel fiainak gyülekezetétől vegyen át két kecskebakot bűnért való áldozatul. És áldozza meg Áron a bűnért való áldozati tulkot, amely az övé, és végezzen engesztelést magáért és háza népéért. Azután vegye elő a két kecskebakot, és állassa azokat az Úr elé a gyülekezet sátorának nyílásához, és vessen sorsot Áron a két bakra; egyik sorsot az Úrért, a másik sorsot Azázelért. És áldozza meg Áron azt a bakot, amelyre az Úrért való sors esett, és készítse el azt bűnért való áldozatul. Azt a bakot pedig, amelyre az Azázelért való sors esett, állassa elevenen az Úr elé, hogy engesztelés legyen általa, és hogy elküldje azt Azázelnek a pusztába.”

Vö. 3Móz 16,11–22. 25–28

Fontos megfigyelnünk a főpap engesztelést szerző szolgálatának menetét, cselekedeteinek Isten parancsa szerinti sorrendjét. A cél az volt, hogy Izráelnek, a sátornak – mint Isten lakhelyének – és a berendezési tárgyaknak megtisztító engesztelést szerezzen.

Mindezt két dolognak kellett megelőznie.

Mivel a főpap is gyenge és vétkező ember volt, nemcsak családjáért, de önmagáért is engesztelést kellett szereznie. „Ezek a főpap személyes áldozatai, és költségeit neki kellett viselnie. A saját bűneiért való engesztelés volt az első cselekedete a nagy napon. Csak miután megtisztult saját bűneitől, vált alkalmassá arra, hogy mások bűneiről is bűnbocsánatot szerezzen.” (Dr. J. H. Hertz: *Mózes öt könyve és a Haftárak*, Bp., 1984, 151. o.)

A főpap másik cselekedete önmagáért a füstölő használata volt az oltárról vett parázzsal. Ez azt jelentette, hogy a szeplőtlen áldozat érdemei biztosítottak jogot neki arra, hogy Isten előtt megjelenhessen.

Ezután került sor Izráel és a szenthely megtisztítására. A néptől kapott áldozati állat a maga ártatlanságával bűneltörlést kínált minden embernek. Általa az oltár és a szenthely megtisztulhatott a bűnöktől, melyeket egész évben rájuk hártottak, amelyeket a pusztába küldendő, halálra ítélt bak fejére olvasott a főpap.

A mindennapi áldozat a bűnöket áthárította, a nagy engesztelési napon bemutatott áldozat pedig megsemmisítette, eltörölte azokat.

3 Milyen céllal adta Isten az előkép jellegű ünnepeket?

Kol 2,16–17

„Senki azért titeket meg ne ítéljen evésért vagy ivásért, avagy ünnep, vagy újhord, vagy szombatok dolgában, melyek csak árnyékai a következendő dolgoknak, de a valóság a Krisztusé.”

Zsid 8,5

„Akik a mennyei dolgok ábrázolatának és árnyékának szolgálnak, amint Isten mondotta Mózesnek, mikor be akarta végezni a sátor: Meglásd, úgymond, hogy mindeneket azon minta szerint készíts, amely a hegyen mutattatott néked.”

„Nemcsak maga a szentély, hanem a papok szolgálata is »a mennyei dolgok ábrázolata és árnyéka« kellett, hogy legyen (Zsid 8,5). Ezért volt ez annyira fontos; és az Úr Mózes által a leghatározottabb és legvilágosabb utasításokat adta a jel-

képes szolgálat minden részletére vonatkozóan. A szentélyben folyó szolgálat két fő részre, a mindennapi és az évenkénti szolgálatra oszlott. A mindennapi szolgálatot a pitvarban lévő égőáldozati oltárnál és a szentélyben végezték, míg az évenkénti szolgálatot a szentek szentjében... A szent sátor és később a templom szolgálatai által a nép naponkénti tanítást nyert Krisztus haláláról és a papi szolgálatról, s ez figyelmüket évente egyszer a Krisztus és Sátán között folyó nagy küzdelem záró eseményére irányította, a világegyetem büntől és bűnöstől való végső megtisztítására.” (Ellen G. White: Pátriárkák és próféták, 369–370., 377. o.)

4 Mit mutatott be az engesztelés napja a végső ítéletből?

3Móz 16,2/a, 34/a; vö. Jel 11,19/a

„Mondta az Úr Mózesnek: Szólj a te atyádfiának, Áronnak, hogy ne menjen be akármikor a szenthelyre a függönyön belül a fedél elé, amely a láda felett van... És örökkévaló rendtartás legyen ez nálatok, hogy egyszer egy esztendőben engesztelést végezzenek Izráel fiainak minden bűnéért.”

„És megnyilatkozik az Isten temploma a mennyben, és megláttaték az Ő szövetségének ládája az Ő templomában.”

Vö. 3Móz 16,8–10

.....

.....

.....

A nagy engesztelés napja kifejezte, hogy a naponta bocsánatért folyamodó ember egyszer Isten színe elé jut, ítéletre. Tehát a bűnök eltörlésére minden ember esetében a végső ítéletkor kerül sor, hiszen Izráelnek is minden bűnére és hamisságára egyszerre adatott engesztelés, eltörlés.

A mindennapi áldozat vérét, amely bocsánatot adott a bűnök áthárítása által, a szentek szentje felé hintették. Évente egyszer, a nagy engesztelés napján azonban az áldozat vérét be kellett vinni a szövetség ládjájához, melyben többek között a törvény táblái is voltak. Az ítéletben és a végső szabadításban részesülő ember is az ártatlan vér védelme által nyer felmentést.

Amikor tehát az igazi Főpap az egyetemes bűnrendezés szolgálata során

a mennyei templomban levő szövetség ládájához fordul, akkor a végső ítélet veszi kezdetét az örök érvényű tíz törvény alapján és Jézus büntörlő vére védelmében.

„Az utolsó ítélet nagy napján a halottak »megítéltetnek... azokból, akik a könyvekbe voltak írva, az ő cselekedeteik szerint« (Jel 20,12). Azután Krisztus engesztelő vére minden bűnbánó bűneit kitörli a mennyei könyvekből. Így a szentély szabadabbá és megtisztítottá lesz a bűn feljegyzésétől. A földi szolgálatban az engesztelés nagy művét vagy a bűnök eltörlését ábrázolták az engesztelés napjának szolgálatai – a földi szentély megtisztítása során a bűnázdozat vérével kellett eltávolítani azokat a bűnöket, amelyek megfertőzték.

Amint a végső engesztelés alkalmával az igazak bűneit kitörlik a mennyei könyvekből, és soha többé nem emlékeznek meg azokról, senkinek sem jutnak eszébe, úgy a földi szentélyből a nagy engesztelési napon jelképesen kivitték azokat a pusztába, és örökre elkülönítették a gyülekezettől.

Mivel Sátán a bűn szerzője és közvetlen felbujtó minden bűnre, amelyek Isten Fiának halálát okozták, az igazság úgy kívánja, hogy Sátán szenvedje el a végső büntetést. A bűnnek a mennyei szentélyből való eltávolításával záródik majd le Krisztus műve, szolgálata az emberek megváltásáért és a világegyetem megtisztításáért. Ezek a bűnök Sátánra helyeződnek, aki elhordozza a végső büntetést. A földi, jelképes templomi szolgálat évenkénti sorozata a szentély megtisztításával és a kecskebak fején a bűnök megvallásával záródott le.” (Ellen G. White: Pátriárkák és próféták, 315. o.)

5 Mi volt a feltétele a bűneltörlés elnyerésének? Milyen ítéletben részesültek azok, akik nem teljesítették ezt a feltételt?

3Móz 16,29; vö. 23,29–30

„Örökkévaló rendtartás legyen ez nálatok: a hetedik hónapban, a hónap tizedikén sanyargassátok meg magatokat, és semmi munkát ne végezzetek, se a bennszülött, se a közöttetek tartózkodó jövevény. Mert ha valaki nem sanyargatja meg magát ezen a napon, irtassék ki az ő népe közül. És ha valaki valami dolgot végez ezen a napon, elvesztem az ilyent az ő népe közül.”

.....

.....

Isten vágyakozott arra, hogy az embert teljesen megtisztítsa, és ezáltal részesítse a Vele és az egymással való közösség felszabadult örömeiben. Ezt fejezte ki, hogy a nagy engesztelési napot öt nap múlva a sátoros ünnep követte, amely nyolc napon át tartott.

Isten szabadító munkájában azonban az embernek is megvolt a része. Nem olyasmi ez, amit képtelenek volnánk megtenni. Isten ekkor is csak azt kérte az embertől, amit megtehet, amivel kifejezheti: nemcsak tiszteli Isten szándékát, hanem vágyik is annak elnyerésére, és hit által meg is tesz azért mindent.

A nagy engesztelés napját kilenc nappal megelőző kürtzengés ünnepe készítette fel mindenkit az ítéletre. Az ítélet napján Isten csak úgy törölhetett el véglegesen a bűnt, ha az embert meg is vizsgálta. E vizsgálat során az önvizsgálat is nélkülözhetetlen volt. Csak azok irtattak ki Izráelből, akik a feltételt nem teljesítve hanyagul, komolytalanul vettek részt ezen az ünnepen. Ezzel mintegy önmagukat zárták ki a hívők közösségéből.

„Amíg a bakot nem küldték el, a nép nem tekinthette magát szabadnak bűnei terhétől. Minden embernek meg kellett sanyargatnia magát, míg az engesztelés szertartása folyt. Minden munkájukat félre kellett tenniük. Izráel egész gyülekezete az engesztelés napját ünnepélyes megalázkodásban töltötte el Isten előtt, imádsággal, böjtöléssel és szíve vizsgálatával.” (Ellen G. White: *Pátriárkák és próféták*, 313. o.)

Megbeszélendő kérdések:

Miért kellett az izraelitáknak önvizsgálatot tartaniuk?

Milyen felismerésekre juthattak ezáltal?

.....

.....

6 Mit érthettek meg tehát az izraeliták a nagy engesztelési nap által?

2Kor 5,10

„Mert nekünk mindnyájunknak meg kell jelennünk a Krisztus ítélőszéke előtt, hogy ki ki megjutalmaztassék aszerint, amiket e testben cselekedett, vagy jót, vagy gonoszt.”

Ezék 18,23

„Hát kívánva kívánom én a gonosznak halálát? – ezt mondja az Úr Isten. – Nem inkább azt, hogy megtérjen útjáról és éljen?”

3Móz 16,30

„Mert ezen a napon engesztelés lesz értetek, hogy megtisztítson titeket; minden bűnötöktől megtisztultok az Úr előtt.”

.....

A bűneltörlést kínáló engesztelési ünnep nyilvánvalóvá tette Isten szándékát a bűnnel és a bűnössel kapcsolatban. A bűnt végleg eltörölni, az embert gyógyítani, menteni szeretné. Ennek a küzdelemnek az utolsó eseményeként végső számadásra Teremtőnk elé kell állnunk.

Annak ismerete, hogy Isten szent, és az ítélet mértéke a Tízparancsolat, bizony félelemmel tölthette el az embert.

„A főpapon kívül halandó ember nem láthatta a szentek szentjének belsejét. Ő is csak egy évben egyszer, a leggondosabb és legünnepélyesebb előkészületek után léphetett be oda. Remegve járult Isten színe elé, és a nép tiszteletteljes csendben várta visszatérést, komolyan imádkozva Isten áldásáért. A főpap a kegyelem trónja előtt végezte az engesztelést Izraelért, és Isten a dicsőség felhőjében találkozott vele. Ha a szokottnál tovább maradt benn, a népet félelem fogta el, hogy Isten dicsősége talán megölte saját vagy a nép bűnei miatt.” (Ellen G. White: *Pártiárkák és próféták*, 370. o.)

Az izraeliták azt is megérthették, hogy Isten a végső ítéletben nem elítéli, hanem felmenteni szeretné az embert.

„Isten frígyládában őrzött törvénye volt az igazság és ítélet zsinórmértéke. Ez a törvény halálra ítélte a törvényszegőt; a törvény fölött azonban ott volt a kegyelem trónja, amelyen Isten jelenléte nyilatkozott meg, és ahonnan – az engesztelés érdeme folytán – a megtérő bűnös bocsánatot nyert. Így jelképezte a szentélyszolgálat Krisztus megváltásunkért végzett művét: »Irgalmasság és hűség összetalálkoznak, igazság és békecsókogatják egymást.« (Zsolt 85,11)” (I. m., 366–367. o.)

Isten félelmetesnek tűnő igazságossága mellett bátorító irgalmát és szeretetét is felismerhették még a bűnrendezés folyamatában is. Ebben a folyamatban Isten felkínálta az embernek bűnei másra terhelését, hogy azokat ne

neki kelljen viselnie. Először az Isten által ajándékozott áldozatra, majd a szintén Tőle rendelt papra, ezt követően pedig a saját lakhelyére is, vállalva, hogy még az is viselje a bűnök terhét. Bízva abban, hogy e folyamat által kínált kegyelmi idő magát az embert is küzdéshez és változáshoz segíti, végső rendezésként minden rosszat visszahárítana a bűn szerzőjére, hogy azok vele vesszenek örökre. Az embertől csupán igaz bűnbánatot, mély önvizsgálatot és a teljes szabadulás vágyát kérte Isten. A nagy engesztelési nap sok mindenre ráébreszthette az embert a saját veszendőségére és Isten kegyelmére nézve.

*Az e heti adomány
az egészségügyi osztályt támogatja*

JÉZUS PAPI ÉS FŐPAPI SZOLGÁLATA

Bár Krisztus papi és főpapi szolgálatáról a Biblia számos helyén olvashatunk, e heti tanulmányunk témája elsősorban Pál apostol zsidókhoz írt levelére épül. Az első keresztények Jézus közeli visszajövetelét várták, ugyanakkor Pál tudta, hogy e visszajövetelt még számos eseménynek kell megelőznie, mind a földi történelemben, mind Jézus mennyei tevékenysége vonatkozásában. A zsidókhoz írt levél ebbe a mennyei munkálkodásba ad bepillantást, ezzel is vigasztalva és bátorítva a hívőket, hogy tartsanak ki Uruk megjelenéséig.

1 Mit mond a Szentírás Krisztus mennybemenetele utáni szolgálatáról? Miért fontos, hogy ezt szemléljük és higgyük?

Luk 19,10

„Mert azért jött az embernek Fia, hogy megkeresse és megtartsa, ami elveszett.”

Róm 5,10

„Mert ha mikor ellenségei voltunk, megbékéltünk Istennel az Ő Fiának halála által, sokkal inkább megtartatunk az Ő élete által, minek utána megbékéltünk Vele.”

További elolvasásra: Ján 10,27–29

.....

.....

.....

Ezek az igék nyilvánvalóvá teszik, hogy Krisztus nem fejezte be megváltó szolgálatát földi létével és azt lezáró kereszthalálával. Bár önmaga odaál-

dozásának győzelmeként kimondta a kereszten, hogy „Elvégeztetett”, még arra is szükség volt, hogy érdemeit érvényesítse, és győzelmét megvalósítsa a Benne bízók életében. „A békesség Istene megrontja Sátánt a ti lábaitok alatt hamar.” (Róm 16,20)

Megváltónk földi küzdelme során győzelmet aratott az ellenség felett, és halálával bennünket helyettesített. Értünk hozott áldozatával megszólít minket, s ezt követően a megtartásunkért munkálkodik, hogy a Vele való közösségben meg is maradhassunk, és Hozzá hasonlóan mi is győzzünk. Jézus ehhez kínálja az erőt mennyei szolgálata által. Fizikai létünk Krisztus fenntartó munkájának eredménye (Ap csel 17,28). Lelki életünk fennmaradása és növekedése Krisztus papi szolgálatának köszönhető.

„Krisztus a mi közbenjárónk az Atya jobbján... Szüntelenül számon tart bennünket, hiszen éppolyan szükséges, hogy megtartson, mint amilyen szükséges, hogy megváltson. Ha egy percre is magunkra hagyyna, Sátán ott áll, készen arra, hogy elpusztítson. Akit Jézus a vérén megváltott, azokat most közbenjárása által tartja meg.” (Ellen G. White, 73. sz. kézirat, 1893)

2 Mi a lényege Krisztus papi szolgálatának? Mit jelent a közbenjárás? Milyen alapon töltheti be ezt Krisztus?

Zsid 9,24

„Mert nem kézzel csinált szentélybe, az igazinak csak másolatába ment be Krisztus, hanem magába a mennybe, hogy most Isten színe előtt megjelenjék értünk.”

Róm 5,1–2. 5

„Megigazulván azért hit által, békességünk van Istennel, a mi Urunk Jézus Krisztus által, aki által van a menetelünk is hitben ahhoz a kegyelemhez, amelyben állunk; és dicsekedünk az Isten dicsőségének reménységében. A reménység pedig nem szégyenít meg; mert az Istennek szerelme kitöltetett a mi szívünkbe a Szent Lélek által, aki adatott nekünk.”

Zsid 7,27–28

„Akinek nincs szüksége, mint a főpapoknak, hogy napról napra előbb a saját bűneiért vigyen áldozatot, azután a népéért, mert ezt egyszer megcselekedte, magamagát megáldozván. Mert a törvény gyaló embereket rendel főpapokká, de a törvény után való esküvés beszéde örök tökéletes Fiút.”

Krisztus papi szolgálata közbenjáró szolgálat. Közbenjárni ott kell, ahol egy kapcsolat megromlott, ahol valamelyik fél részéről hiányzik a megbékélés szándéka, a másikat megérteni, elfogadni akarás.

Amit Jézus közbenjárása elvégez, arra egyedül értünk van szükség. Neki szüntelenül képviselnie kell előttünk az Atya akaratát, irántunk való szeretetének bizonyosságát, az Atya előtt pedig szüntelenül képvisel minket. Isten részéről nem hiányzik sem a megbékélés szándéka, sem a bennünket megérteni, elfogadni tudás: „Mert maga az Atya szeret titeket.” (Ján 16,27)

Az Ószövetség papi szolgálatában az oltárról vett szén és a fűszer jó illatú füstként védelmet biztosított Isten szolgájának mint bűnös halandónak. Tökéletesen ábrázolta ez a jelkép, hogy életünk mennyire elfogadhatatlan Isten előtt. Nem elfogadhatatlan viszont Krisztus közbenjárása által. Hatalmas kiváltság, hogy olyan Közbenjárónk van, aki tökéletességében megállt Isten előtt, és képviselhet bennünket.

3 Mi mindenben részesülhetünk Krisztus papi szolgálata által? Hogyan biztosít ez számunkra megtartást?

Zsid 7,25–26; 2,17–18

„Ennekokáért Ő mindenképpen üdvözítheti is azokat, akik Őáltala járulnak Istenhez, mert mindenha él, hogy esedezzék érettük. Mert ilyen főpap illet minket, szent, ártatlan, szeplőtelen, a bűnösöktől elválasztott, és aki az egeknél magasságosabb lett, annakokáért mindenestől fogva hasonlatosnak kellett lennie az atyafiakhoz, hogy könyörülő legyen és hív főpap az Isten előtt való dolgokban, hogy engesztelést szerezzen a nép bűneiért. Mert amennyiben szenvedett, Ő maga is megkísértetvén, segíthet azokon, akik megkísértetnek.”

Ap csel 5,30–31

„A mi atyáink Istene feltámasztotta Jézust, kit ti fára függesztve megöltetek. Ezt az Isten fejedelemmé és megtartóvá emelte jobbójával, hogy adjon az Izraelnek bűnbánatot és bűnöknek bocsánatát.”

Hatalmas ajándék az, amit Jézus nemcsak Péternek ígért meg, hanem a mi megtartásunkért is teszi: imádkozik értünk. Maga Krisztus teszi ezt, aki földi életében is mindenben meghallgattatott. és aki győzelmes képviselőnk a mennyben.

„Az Ő angyalainak parancsol felőlünk” (Zsolt 91,11), és elküldi Szentlelkét, hogy „isten ereje mindazzal megajándékozzon minket, ami az életre és a kegyességre való” (II. Pét 1,3).

Igazságra nevel, az akarást is munkálja bennünk, a jó választására készítet, vigasztal, ha vereség vagy bánat ér. Krisztus az Ő győzelmes életének javait küldi el hozzánk a Szentlélek által. Abból adhat, ami az övé. Így kínálja bölcsességét, szelidségét, alázatát, türelmét, hitét, és mindenét, amit egyedül Tőle kaphatunk.

„Levelek érkeztek hozzám, amelyek azt állítják, hogy Krisztusnak nem lehetett ugyanolyan természete, mint az embereknek, mert akkor eleshetett volna a hasonló kísértések során. Azonban ha Krisztusnak nem volt emberi természete, akkor nem lehet a mi példaképünk. Ha nem volt részese a mi természetünknek, akkor nem kísértethetett meg úgy, mint mi. Ha lehetetlen volt számára, hogy engedjen a kísértésnek, akkor nem lehet a segítőnk. Ünnepeles valóság volt, hogy Krisztus eljött, hogy megharcolja a csatákat mint ember, az ember javára. Megkísértése és győzelme arról tesz bizonyosságot nekünk, hogy az emberiségnek pontosan követnie kell a példát, isteni természet részesévé kell válnia az embernek... Lehet erőnk ellenállni a gonosznak – olyan erőnk, amelyet sem a világ, sem a halál, sem a pokol nem győzhet le, s amely olyan helyzetet biztosít számunkra, hogy győzhetünk, amint Krisztus győzött.” (Reggeli beszélgetés, 1890. január 29., Válogatott üzenetek I., 408–409. o.)

Így lehet a mi segítőnk Krisztus, mert megkísértve győzött, és tökéletes életét áldozta értünk. Értünk megtört testére és kiontott vérére hivatkozva vesz védelmébe bennünket és nyer bocsánatot számunkra minden megbánt vétünkért. Krisztus igaz élete alapján bűnösként az Atyához fordulhatunk, s a kegyelem megbocsátó és megtisztító erejében, Jézus életének lelki javiban részesülhetünk.

Mennyire hálásak lehetünk, hogy maga Jézus élletté (Ján 14,6) válhat számunkra kereszthalála és közbenjárása által. Kérhetünk és kaphatunk bármit az Ő nevében (Ján 14,13). Mennyire bízhatunk Benne mint minket megértő és hordozó Megtartónkban!

4 Kiket tart meg Krisztus a közbenjárása által?

Zsid 6,11–12; 10,19–22

„Kívánjuk pedig, hogy közületek ki-ki ugyanazon buzgóságot tanúsítsa a reménység bizonyossága iránt mindvégig. Hogy ne legyetek restek, hanem követői azoknak, akik hit és békességes tűrés által öröklik az ígéreteket. Mivelhogy azért, atyámfiai, bizodalunk van a szentélybe való bemenetelre a Jézus vére által, azon az úton, amelyet Ő szentelt nekünk új és élő út gyanánt, a kárpit, azaz az Ő teste által, és lévén nagy papunk az Isten háza felett: járuljunk hozzá igaz szívvel, hitnek teljességével, mint akiknek szívük tiszta a gonosz lelkiismerettől.”

„Megörtént a nagy áldozat. Megnyílt az út a szentek szentjéhez. Új, élő út készült mindenki számára. A bűnös, gyötrődő embernek ezentúl nem kell a főpap eljövételére várnia. Az Üdvözítő mint főpap és szószóló szolgál a mennyben az embernek. Ígérete szerint eljött Isten Fia: »Íme itt vagyok (a könyv fejezetében írva van rólam), hogy cselekedjem, oh Isten, a Te akaratomat«. »Az Ő tulajdon vére által« ment be »egyszer s mindenkorra a szentélybe, örök váltságot szerezve«.”

„Ha látjuk bűnösségünket, egyetlen percet se várjunk, azt gondolva, hogy magunkat kell megjavítanunk. Sokan azt gondolják, nem elég jók ahhoz, hogy Krisztushoz jöjjenek. De vajon a saját erőből megjavulhatunk-e? »Elváltoztathatja-e bőrét a szarvas, és a párdúc az ő foltosságát? Úgy ti is cselekedhettek jót, akik megszoktátok a gonoszt.« (Jer 13,23) Egyedül Istennél van számunkra segítség. Ne várjunk erősebb hitre, kedvezőbb alkalmakra vagy szentebb jellemre! Saját erőnkől semmit sem érhetünk el. Amint vagyunk, úgy kell Krisztushoz mennünk. (...)

Sokan azzal a gondolattal akarják megnyugtanni felébredt lelkiismeretüket, hogy bármikor megváltoztathatják gonosz útjaikat. Úgy vélik, hogy a kegyelmi meghívást nem kell olyan komolyan venni, hiszen Isten újból és újból figyelmeztet. Befolyásukkal Sátán oldalára álltak, de azt gondolják, hogy elég, ha a végső

pillanatban megváltoztatják életüket. Azonban ezt nem olyan könnyű megtenni. Egész élettapasztalatuk úgy alakította jellemüket, hogy többé aligha szeretnének Krisztushoz hasonlókká lenni.

Egyetlen rossz jellemvonás vagy bűnös kívánság, melyet hosszú időn át ápolunk, közömbössé tehet bennünket az evangélium minden erejével, befolyásával szemben. Minden bűnös élvezet elidegeníti a lelket Istentől. Az az ember, aki az isteni igazságok iránt hitetlen macacsságot és közömbösséget mutat, csupán azt aratja majd, amit vetett.”

„Van, aki ezt mondja: »Én nem látok semmi vigasztalást a magam számára abban, hogy van egy példaképem, mert nem tudom követni Öt. Nekem nincs olyan erőm, mint Krisztusnak volt. Ő a Földön is Isten volt, de én ember vagyok.« Igen, de a tiéd lehet ugyanaz az erő, amely az övé volt, ha akarod. Ő is »körül volt véve erőtlenséggel«, ennek ellenére »semmi bünt nem cselekedett«.

Bátorodjatok fel, akik fáradtak, erőtlenek, gyengék, bűnnel és gondokkal terheltetek vagytok! Járuljatok bizalommal a kegyelem trónjához segítségért a szükség idején, ahol biztosan kegyelmet találtok. Hiszen a mi Megváltónk is ezt a segítséget kapta, amikor szüksége volt rá. Ő megtapasztalta, ezért átérzi a mi gyengeségeinket.”

„A kereszténynek tudatosítania kell magában, hogy nem önmagáé... Legerősebb kísértései belülről fognak támadni, mert harcolnia kell a természetes szív hajlamai ellen. Az Úr ismeri gyengeségeinket... Minden bűn elleni küzdelemben Krisztus munkálkodik az emberi szíven, meghatározott eszközein keresztül... Bárcsak fel tudnánk fogni, mit jelent Jézus nekünk, és mit jelentünk számára mi!” (Ellen G. White: *A világ Reménye*, régi kiadás, 529–530. o.; *Krisztushoz vezető lépések*, 26., 28. o.; *Krisztus és az Ő igazsága*, 29–30. o.; *Válogatott üzenetek I.*, 11. o.)

5 Mit végez el értünk Jézus a főpapi szolgálatával?

Zsid 9,24–28

„Mert nem kézzel csinált szentélybe, az igazinak csak másolatába ment be Krisztus, hanem magába a mennybe, hogy most Isten színe előtt megjelenjék értünk. Mert különben sokszor kellett volna szenvednie a világ teremtése óta; így pedig csak egyszer jelent meg az idők végén, hogy áldozatával eltörölje a bűnt. És miképpen elvégzett dolog, hogy az emberek egyszer meghaljanak, azután az ítélet: azon-

képpen Krisztus is egyszer megáldoztatván sokak bűneinek eltörlése végett, másodszor bűn nélkül jelenik meg azoknak, akik Őt várják üdvösségükre.”

.....

.....

Amit Izráel fiai elnyertek a nagy engesztelés napján, azt Jézus értünk is megteszi. Bűneinket véglegesen eltörli, megsemmisíti.

Miért nagy ajándék ez?

Megbánt és megvallott bűneinkre bocsánatot kapunk, és azzal együtt szívünk megtisztítását. Törvényszegéseink azonban – míg végleg el nem töröltenek – Jézus Krisztusra mint áldozatra, majd mint közbenjáró Főpapra és a mennyei szenthelyre háríttatnak. Isten türelmét és irgalmát mutatja, hogy vállalta a bűnrendezésnek ezt a hosszadalmas és az Ő lakhelyét is érintő módját.

Milyen hatalmas ígéret, hogy az Ő terve szerint a kegyelem idejének lezárulásáig eltörli a bűnből megmentett és megtisztult megváltottai minden vétvét. Így, miután először bűneinket magára venni jött közénk, másodszor már bűn nélkül jelenhet meg.

„Ahogy hajdan a nép hitben ráhelyezte bűneit a bűnért való áldozatra, és az áldozat vére által jelképesen áthárította azokat a földi szentélyre, az Újszövetség idején a bűnbánók éppúgy helyezik hitben bűneiket Krisztusra, és valóságosan áthárítják azokat a mennyei szentélyre. S miként a földi szentély a bűnök eltávolításával jelképesen megtisztult a bűnök szennytől, a mennyei szentély az itt nyilvántartott bűnök eltávolításával, azaz eltörlésével ténylegesen megtisztul... Az is kiderült, hogy míg a bűnért végzett áldozat Krisztus áldozatára mutatott, és a főpap a közbenjáró Krisztust ábrázolta, Azázel bakja Sátánnak, a bűn szerzőjének jelképe volt, akire végül Krisztus ráhelyezi az őszinte bűnbánók bűneit. A főpap a bűnöket a bűnért való áldozat vérével távolította el a templomból, és ráhelyezte Azázel bakjára. Amikor Krisztus – szolgálatának befejeztével – saját vére által eltávolítja a mennyei templomból népének bűneit, e bűnöket ráhelyezi Sátánra, aki az ítélet végrehajtásakor megkapja végső büntetését. Azázel bakját lakatlan helyre küldték, és soha többé nem térhetett vissza Izráel közösségébe. Isten így üzi majd el népe közeléből Sátánt, örökre. A bűn és a bűnösök végleges megsemmisítésekor Sátán megszűnik létezni.” (Ellen G. White: Korszakok nyomában, 376–377. o.)

6 Hogyan erősítse hitünket a bűneltörlés ígérete?

Zsid 3,1. 5–6; 12,1–2

„Szent atyafiak, mennyei elhívásnak részesei, figyelmeztetek a mi vallásunk apostolára és főpapjára, Krisztus Jézusra. Mózes is hű volt ugyan az ő egész házában, mint szolga, a hirdetendőknak bizonyosságára, Krisztus ellenben mint Fiú a maga háza felett, akinek háza mi vagyunk, ha a bizodalmat és a reménységnek dicsekedését mindvégig erősen megtartjuk. Annakokáért mi is, kiket a bizonyságok ilyen nagy fellege vesz körül, félretéve minden akadályt és a megkörnyékező bűnt, kitartással fussuk meg az előttünk levő küzdőtért. Nézőn a hit fejedelmére és bevezetőjére, Jézusra, aki az előtte levő öröm helyett, megvetve a gyalázatot, keresztet szenvedett, s az Isten királyi székének jobbára ült.”

.....

.....

.....

„Testvéreim, olyan rendkívüli időben élünk, amilyen még sosem volt. Bárcsak odaszentelnénk magunkat Istennek úgy, amint illik azokhoz, akik az idők teljességében élnek!... Testvéreim, Isten ereje most azonnal szándékozik tenni valamit. Ó, bárcsak alárendelnék Néki mindent, hogy cselekedhessék! (...)

Félelmetes helyzet ez. Arra késztet bennünket, hogy olyan megszentelődésre törekedjünk, amelyről senki sem álmodott ezelőtt. És olyan odaszentelődésre kapunk elhívást, amely meg fog tartani bennünket Isten jelenlétében. (...)

Mivel Isten ezt a tanúbizonyosságot adta hatalmáról a világnak, hogy a legteljesebb módon megmenti a bűnös lényeket, és hozzásegíti őket, hogy tökéletes életet éljenek bűnös testben, ezért bizhatunk benne, hogy alkalmassá is tesz bennünket erre. (...)

Ezt a csodát azonban először a bűnös emberben kell megvalósítani. Nem csupán Jézus Krisztus személyében (testében), hanem Jézus Krisztus győzelmének kell megismétlődnie, megsokszorozódnia követőinek ezreiben. Így nem csupán néhány esetben, hanem az egyház egész testében megnyilatkozik majd a világnak Krisztus tökéletes élete. Az lesz a megváltás tervének végső, megkoronázó műve, amely megment vagy kárhoztat majd embereket...

Amikor ide eljutunk... megdicsőülünk gyengeségeink közepette. Tökéletesen elégedettek lehetünk azzal az örömmel, amelyet Jézus Krisztus ad nekünk: erejének megtapasztalását, amint eltámassza bűneinket, és engedelmissé tesz az Ő akaratára iránt a bűnös testben. Ez a győzelem igazi öröme..." (Generálkonferencia Bulletin, 1893, 111–112., 73. o.; 1901, 406. o.)

***Az e heti adomány
az egészségügyi osztályt támogatja***

A FŐPAPI SZOLGÁLAT ÉS A VIZSGÁLATI ÍTÉLET ÖSSZEFÜGGÉSE

1 Az alábbi igék hogyan bizonyítják, hogy Jézus főpapi szolgálata egyben vizsgálati ítélet is?

Jel 22,11

„Aki igazságtalan, legyen igazságtalan ezután is; és aki fertelmes, legyen fertelmes ezután is; aki igaz, legyen igaz ezután is; és aki szent, szenteltesse meg ezután is.”

Dán 7,9–10

„Nézém, míg királyi székek tétettek, és az öreg korú leült, ruhája hófehér, és fejének haja, mint a tiszta gyapjú; széke tüzes láng, ennek kerekai égő tűz; tűzfolyam folyt és jött ki az ő színe felől; ezerszer ezren szolgáltak néki, és tízezerszer tízezren álltak előtte; ítéltök ültek le, és könyvek nyitattak meg.”

Mát 22,11–14

.....

.....

.....

„Az nem lehetséges, hogy a mennyei könyvek mindig is megtartják a büntettek feljegyzéseit, és Krisztus mindig viseli majd a világ bűnét! Ahogyan Izráelben elvégezték a jelképes szertartást az év végén, úgy a mennyei szentély megtisztítása is megtörténik Krisztus papi munkájának vége felé. A mennyei szentély megtisztítása megköveteli a feljegyzések megvizsgálását, azaz a vizsgálati ítéletet.

A földi szentélyt minden évben a hetedik hónap tizedik napján tisztították meg, a mennyei szentély pedig egyszer és mindenkorra megtisztított. Ez a munka 1844-ben kezdődött el, a 2300 napból álló profetikus időszak végén (Dán 8,14). A jelképes szolgálatban az Úr az engesztelés napján ment be a szentek szentjébe, mert megígérte, hogy jelenléte ott lesz (3Móz 16,2). A főpap különleges előkészületeket tett az elfedezés napi szolgálata megkezdésére (3Móz 16,4–6)...

Az Igét egy keleti országban foglalták írásba, és ott az volt a szokás, hogy a »székek tétettek le« a vendégek számára. A Revised Version of the Bible így fordítja: »Néztem, amíg trónokat helyeztek le.« Az Atya trónjának helyzete megváltozott. Dániel látta, amint trónokat tettek le, a helyzetüket megváltoztatva, s akkor »akinek napjai száma végtelen«, vagyis az Atya helyet foglalt a trónon. Más szóval Dániel látta, amint Isten trónját a mennyei szentély első részéből átvitték a másodikba. Figyelmét a nagy kerekeltették fel, amelyek úgy néztek ki, mint a tűz, ahogy a végtelen Isten dicsőséges trónja alatt mozogtak (Ezék 10,22). Mennyei seregek milliárdjai gyűltek össze, hogy szemlélje e nagyszerű jelenetet. Ezerszer ezren szolgáltak Istennek, amint leült királyi székére, hogy megítélje a világot. Egyetlen tükör sem mutatta még olyan pontosan az arc jellegzetességeit, amilyen pontosan ábrázolják a mennyei feljegyzések minden ember életét. »És megítéltettek azokból, amik a könyvekbe voltak írva, az ő cselekedeteik szerint.« (Jel 20,12)” (Stephen N. Haskell: *A kereszt és árnyéka*, 159–160. o.)

„A lakoma vendégeinek megvizsgálása az ítéletet ábrázolja. Az evangélium kínálta vendégségen az Isten szolgálatát vállalók vesznek részt; azok, akiknek neve bekerült az élet könyvébe. De nem mindenki igazi tanítvány, aki kereszténynek vallja magát. A végső megjutalmazás előtt el kell dölnie, kik részesülhetnek a szentek örökségében. Ez a döntés Krisztus második eljövetele előtt megtörténik, mert amikor eljön, hozza a jutalmat, hogy megfizessen »mindenkinek, amint az ő cselekedete lesz« (Jel 22,12). Krisztus tehát, mielőtt eljön, mindenkinek a cselekedeteit minősíti, és minden egyes követője a saját cselekedete arányában kapja a jutalmat.

*A vizsgálati ítélet idején az emberiség még a Földön él. Mindazok élete, akik hitet tettek Krisztus mellett, elvonul Isten előtt. Isten a mennyei könyvek alapján megvizsgál mindenkit, és cselekedeteink szerint eldönti örök sorsunkat.” (Ellen G. White: *Krisztus példázatai*, 212. o.)*

2 Miért elképzelhetetlen a bűneltörlés megvalósítása a vizsgálati ítélet nélkül?

Ezék 18,21–22. 24

„És ha a gonosztevő megtér minden vétkéből, melyeket cselekedett, és megtartja minden parancsolataimat, s törvény szerint és igazságot cselekszik: élvén éljen, és meg ne haljon. Semmi gonoszságáról, melyet cselekedett, emlékezés nem lesz; az ő igazságáért, melyet cselekedett, élni fog. És ha az igaz elhajol az ő igazságától, és gonoszságot cselekszik, minden utálatosság szerint, amelyeket a hitetlen cselekedett, cselekszik, nemde éljen-é? Semmi igazságairól, amelyeket cselekedett, emlékezés nem lesz: gonoszságáért, amelyet cselekedett, és az ő vétkéért, mellyel vétkezett, ezekért meg kell halnia.”

„Minden név szóba kerül, minden ügyet alaposan megvizsgálják. Isten számos nevet elfogad, másokat elutasít. Azoknak a nevét, akiknek meg nem bánt és el nem rendezett bűneit őrzi a mennyei nyilvántartás, Isten kitörli az élet könyvéből, és az emlékezés könyve jótetteiket sem tartja számon tovább. Az Úr kijelentette Mózesnek: »Aki vétkezett ellenem, azt törlöm ki az én könyvemből.« (2Móz 32,33) Ezékiel prófeta pedig ezt mondja: »Ha az igaz elhajol az ő igazságától és gonoszságot cselekszik... semmi igazságairól, melyeket cselekedett, emlékezés nem lesz.« (Ezék 18,24)

Azoknak a neve mellett, akik őszintén megbánták a bűneiket, és hittel igényelték Krisztus engesztelő áldozatként bemutatott vérét, ez olvasható: bocsánatot kapott. Mivel Krisztus igazságának részesei lettek, és jellemük összhangba került a menny törvényével, Isten eltörli bűneiket, s méltónak ítéli őket az örök életre. (...) A vizsgálati ítélet és a bűnök eltörlése az Úr második adventje előtt lezárul. Mivel a halottakat a könyvek nyilvántartása alapján ítélik meg, az ítélet lezárta előtt nem lehet a bűnöket eltörlni. Péter apostol azonban világosan kijelenti, hogy Isten akkor törli el a hívők bűneit, amikor eljönnek »a felüdülés idei az Úrnak színétől«, hogy »elküldje a Jézus Krisztust« (Ap csel 3,19–20). Amikor a vizsgálati ítélet lezárul, Krisztus eljön, és jutalma is Vele, hogy megfizessen mindenkinek, a cselekedetek szerint.” (Ellen G. White: Korszakok nyomában, 430., 432. o.)

3 Az ítéletnek melyik részét nevezzük vizsgálati ítéletnek? Miért ez a része kapcsolódik a főpapi szolgálathoz?

1Pét 4,17

„Mert itt az ideje, hogy elkezdődjék az ítélet az Isten házán: ha pedig először mirajtunk kezdődik, mi lesz azoknak a végük, akik nem engedelmeskednek az Isten evangéliumának?”

1Thessz 4,16

„Mert maga az Úr riadóval, arkangyal szózatával és isteni harsonával leszáll az égből: és feltámadnak először, akik meghaltak volt a Krisztusban.”

Jel 20,4

„S láttam királyi székeket, és leültek azokra, és adaték nékik ítélettel... és éltek és uralkodtak a Krisztussal ezer esztendeig.”

.....

.....

„Az előképben, miután a főpap bevégezte a munkát a szentélyen belül az engesztelés napján, kijött, egész Izráel bűnét magán viselve, majd ráhelyezte azt a bűnbak fejére. A bűnbakot előrevitték, hogy elvégezze feladatát a szolgálathoz. A bűnbak egyetlen munkája az volt, hogy mint szállítóeszköz elvigye az igazak büntetteit »az elkülönülés földjére«.

A bűnbak kifejezés a gonosz szinonimája lett. A héber Azázel szó, a bűnbak fordítása, találó név, és azt jelenti: aki képviseli a gonoszt. Amikor Főpapunk befejezte munkáját a mennyei szentélyben, az igazak oly sokáig hordozott összes vétkét Sátánnak, a bűn szerzőjének fejére helyezi (Zsolt 7,16). Sátán akkor itt marad a kietlen és puszta földön (Jer 4,23–27; Zak 1,2–3), a lakatlan földön, ezer esztendőre. Ennek az időszaknak a végén aztán hamuvá ég az utolsó nap tüzeiben (Mal 4,1–3; Jel 20,9–10; Ezék 28,18–19)... Az elfedezés szó megjavítást, helyreállítást jelent (az angolban), és amikor Krisztus kihirdeti azt a végzést, amely meghatározza minden ember örök sorsát, Ő és országának alattvalói eggyé válnak, teljes összhangba kerülnek egymással. A bűn többé soha nem választja el Krisztust a népétől.” (Stephen N. Haskell: *A keresztség és árnyéka*, 162–163. o.)

„A jelképes szolgálat idején csak azokért folyt az engesztelés, akik előzőleg bűneiket megbánva és megvallva Isten elé léptek, és bűneik a bűnért hozott áldo-

zat vére útján átkerültek a szenthelyre. Azon a súlyos napon, a végső engesztelés és vizsgálati ítélet napján Jézus csak azoknak az ügyével foglalkozik, akik Isten gyermekeinek vallották magukat. A gonoszok megítélése, amely egészen más és külön munka, később történik. »Az ítélet az Isten házában« kezdődik. »Ha pedig először mirajtunk kezdődik, mi lesz azoknak végük, akik nem engedelmesskednek az Isten evangéliumának?« (1Pét 4,17)

Az ítélkezők az emberek nevét és cselekedeteit nyilvánartató mennyei könyvek alapján döntenek. Dániel próféta ezt mondja: »Ítélok ültek le, és könyvek nyitattak meg.« Amikor János leírja ezt a jelenetet, hozzáteszi: »Majd egy más könyv nyitott meg, amely az életnek könyve; és megítéltettek a halottak azokból, amik a könyvekbe voltak írva, az ő cselekedeteik szerint.« (Jel 20,12)

Az élet könyve azoknak nevét tartalmazza, akik valaha is Isten szolgálataiba léptek. Jézus azt mondta a tanítványainak: »Örüljétek, hogy a ti neveitek fel vannak írva a mennyben.« (Luk 10,20) Pál beszél hűséges munkatársairól, »akiknek neve benne van az élet könyvében« (Fil 4,3). Dániel, bepillantva a »nyomorúságos idő«-be, »amilyen (még) nem volt«, kijelenti, hogy Isten népe, »aki csak beírva találtatik a könyvben«, megszabadul. A Jelenések könyvének írója pedig azt mondja, hogy csak azok lépnek be Isten városába, »akik beíratnak az élet könyvébe, amely a Bárányé« (Dán 12,1; Jel 21,27). (Ellen G. White: Korszakok nyomában, 428. o.)

4 Mit vizsgál Jézus ebben az ítéletben, és hogyan?

Jel 11,18–19/a

„Megharagudtak a pogányok, és eljött a Te haragod, és a halottak ideje, hogy megítéltessenek, s jutalmat adj a te szolgálóidnak, a prófétáknak és a szenteknek, akik a Te nevedet félik, kicsinyeknek és nagyoknak; s elpusztítsd azokat, akik a földet pusztítják. És megnyilatkozik az Isten temploma a mennyben, s megláttaték az Ő szövet-ségének ládája az Ő templomában.”

Jel 3,5

„Aki győz, az fehér ruhákba öltözik; és nem törlöm ki annak nevét az élet könyvéből, és vallást teszek annak nevééről az én Atyám előtt és az Ő angyalai előtt.”

„Isten minden cselekedetet megvizsgál; és e tettek a mennyei könyvekben hűségről vagy hűtlenségről tanúskodnak. Minden név mellett félelmetes pontossággal van feltüntetve minden helytelen szó, minden önző tett, minden teljesítetlen feladat, minden titkos bűn, minden ravasz képmutatás. A semmibe vett mennyei intéseket és a dorgálásokat, az elfecsérelt pillanatokat, a kihasználatlan alkalmat, a jó vagy rossz befolyást és messze ható következményeit a nyilvántartást vezető angyal mind feljegyzi.” (Ellen G. White: *Korszakok nyomában*, 429. o.)

„A vizsgálati ítélet az életről szóló mennyei feljegyzés vizsgálata... A megemlékezés könyve még a szív gondolatait is feljegyzi (Mal 3,16)... Gyakran, amikor kísértés szorongatja a lelkünket, és az élő Isten után kiáltunk, erről is hűséges feljegyzés készül. Sok cselekedetet a sötétben, még a legbensőségsőbb társ elől is rejtve valósítanak meg, de amikor a mennyei könyvek megnyílnak, Isten világosságra hozza a sötétség minden rejtett dolgát, és megjeleníti a szív tanácsait (1Kor 4,5). »Mert minden cselekedetet Isten az ítéletre előhoz, minden titkos dologgal együtt, akár jó, akár gonosz legyen az.« (Préd 12,16) Isten nemcsak a cselekedetet, hanem a szív tanácsait, indítékait is előhozza, amelyek cselekvésre ösztönöztek ...” (Stephen N. Haskell: *A kereszt és árnyéka*, 174–175. o.)

5 Hol tart vajon most a vizsgálati ítélet?

Márk 13,33

„Figyeljete, vigyázzatok és imádkozzatek, mert nem tudjátok, mikor jő el az az idő.”

Ap csel 1,7

„Mondta pedig nékik: Nem a ti dolgotok tudni az időket vagy alkalmakat, melyeket az Atya a maga hatalmába helyezett.”

.....

.....

„Ünnepélyesek azok az események, amelyek az engesztelés záró szakaszához kapcsolódnak... A mennyei templomban most folyik az ítélet. Már hosszú évek óta tart. Hamar – senki sem tudja, hogy milyen hamar – az élők nevéhez érnek. Isten félelmetes jelenlétében kerül mérlegre az életünk. Most fogadjuk meg – jobban, mint valaha – a Megváltó figyelmeztetését: »Vigyázzatok és imádkozzatek,

mert nem tudjátok, mikor jö el az az idő.» (Márk 13,33) »Hogyha tehát nem vigyázol, elmegyek hozzád, mint a tolvaj, és nem tudod, mely órában megyek hozzád.« (Jel 3,3)

A vizsgálati ítélet lezárulásakor mindenkinek eldől a sorsa – életre vagy halálra. A kegyelemidő röviddel az előtt ér véget, hogy az Úr megjelenik az ég felhőiben. Krisztus – miként Jelenések könyve ismerteti – előre látva korunkat, kijelentette: »Aki igazságtalan, legyen igazságtalan ezután is; és aki fertelmes, legyen fertelmes ezután is; aki igaz, legyen igaz ezután is; és aki szent, szenteltessék meg ezután is. Ime hamar eljövök, és az én jutalmam velem van, hogy megfizessek mindenkinek, amint az ő cselekedete lesz.« (Jel 22,11–12)

*Az igazak és a gonoszok ekkor még élnek halandó életüket a Földön. Az emberek ültetnek és építenek, esznek és isznak, mit sem tudva arról, hogy a menyeyei templomban elhangzott a végső, megmásíthatatlan döntés. Az özönvíz előtt, amikor Noé belépett a bárkába, Isten bezárta a bárka ajtaját, a gonoszok pedig kívül maradtak. Az utóbbiak nem tudván, hogy végzetük megpecsételődött, még hét napig éltek nemtörődöm, élvezetszerető életüket, és kinevették a közelgő ítéltre figyelmeztető intéseket. »Akképpen lesz – mondja a Megváltó – az ember Fiának eljövele is.« (Mát 24,39) Csendben, észrevétlenül, mint éjfélkor a tolvaj, jön el a döntő óra, amelyben minden ember sorsa megpecsételődik, és Isten végleg visszavonja kegyelmét a bűnöstől.» (Ellen G. White: *Korszakok nyomában*, 436–437. o.)*

6 Mit szívleljünk meg mindezek tudatában?

Márk 13,35–36

„Vigyázzatok azért, mert nem tudjátok, mikor érkezik meg a ház ura, este-é vagy éjfélkor, vagy kakasszókor, vagy reggel? Hogy, ha hirtelen megérkezik, ne találjon titeket aludva.”

Dán 12,1

„És abban az időben felkél Mihály, a nagy fejedelem, aki a te néped fiaiért áll, mert nyomorúságos idő lesz, amilyen nem volt attól fogva, hogy nép kezdett lenni, mind ez ideig. És abban az időben megszabadul a te néped, aki csak beírva találtatik a könyvben.”

„Igazán szomorú azok állapota, akik valaha elindultak a menny felé vezető úton, és annak ellenére, hogy megtapasztalták Isten bűnbocsánatát és szívükben az Ő dicsőségét, visszatértek a világhoz és annak hiábavalóságaihoz. Nevük bekerült az élet könyvébe, esetüket előveszik, de csak kihirdetik felőlük az ítéletet: »hitetlen«... és a nevüket örökre kitörlik az élet könyvéből...

Sokan lesznek az elveszettek között, akik valaha az igazak közé tartoztak, és ha anélkül kellene megsemmisülniük, hogy a szentek megvizsgálhatták volna a feljegyzéseket, talán alkalom kínálkozna arra, hogy megkérdőjelezzék Isten igazságosságát. De amikor a feljegyzések nyilvánvalóvá teszik, hogy néhányan önző indítekből munkálkodtak, mások pedig olyan bünteteket dédelgettek, amelyek az emberi tekintetek elől rejtve voltak, akkor a bűn szörnyű volta és Isten hosszútűrése nyilvánvalóvá lesz.” (Stephen N. Haskell: *A kereszt és árnyéka*, 176–177. o.)

„Veszélyben vannak azok, akik belefáradtak az örökösbe, és a világ varázsa felé fordulnak. Miközben az üzletember nyereséget hajszol, a szórakozni vágyó élvezetet keres, a divat rabja ékességeit rendezgeti – talán éppen abban az órában mondja ki az egész föld Birája az ítéletet: »Mégmértével a mérlegen, és híjával találtattál.« (Dán 5,27) (...)

Azok, akik részesülni akarnak a Megváltó közbenjárásának áldásaiban, ne engedjék, hogy szentségük és istenfélelmük elmélyítését bármi is gátolja! Szórakozás, hivalkodás és nyereszkesedés helyett fordítsák az értékes órákat inkább az igazság buzgó, imádságos kutatására. A szentély és a vizsgálati ítélet tanát Isten népének jól kell ismernie. Mindannyiunknak tudnunk kell, hogy nagy Főpapunknak mi a tisztsége és munkája. Másként soha nem lesz olyan hitünk, amilyenre most van szükség, és soha nem tudjuk betölteni azt a helyet, amelyet Isten nekünk szán. Minden egyes ember üdvözülhet, illetve elveszhet. Mindenkinek az ügye függőben van Isten ítélőszéke előtt. Mindenkinek személyesen kell találkoznia a nagy Bíróval. Milyen fontos tehát, hogy mindenki sokat elmélkedjen ezeken az ünnepélyes jeleneteken: az ítélők leülnek, a könyvek megnyílnak, és a napok végén Dániellel együtt minden egyes ember felkel sorsára.

Mindazoknak, akik ismerik ezeket az igazságokat, bizonyosságot kell tenniük arról a nagyszerű üzenetről, amelyet Isten bízott rájuk. A mennyei templom annak a munkának a központja, amelyet Krisztus végez az emberiségért. Ez a munka a Föld minden lakóját érinti. Elénk tárja a megváltás tervét, elvisz minket egészen az idők végéig, és megmutatja az igazság és a bűn közötti küzdelem

diadalmas kimenetelét. A legfontosabb dolog, hogy mindenki tüzetesen kutassa ezeket az igéket, hogy meg tudjon felelni mindenkinek, aki reménységének oka felől érdeklődik.” (Ellen G. White: Korszakok nyomában, 437., 434–435. o.)

***Az e heti adomány
a médiaosztályt támogatja***

A MENNYEI ÉS A FÖLDI TEMPLOM MEGTISZTÍTÁSA A FŐPAPI SZOLGÁLAT IDEJÉN

1 Mit jelentenek ezek a fogalmak: mennyei és földi templom?

Zsid 9,24/a

„Mert nem kézzel csinált szentélybe, az igazinak csak másolatába ment be Krisztus, hanem magába a mennybe.”

Zsolt 11,4/a

„Az Úr az Ő szent templomában, az Úr trónja az egekben.”

Vö. Zak 6,13

Eféz 2,20–22

„Akik fölépíttettek az apostolok és próféták alapkövén, lévén a szegletkő maga Jézus Krisztus, akiben az egész épület szép renddel rakatvatván, növekedik szent templommá az Úrban; akiben ti is együtt építtettek Isten hajlékává a Lélek által.”

.....

Számos ige szól egy mennyei templom létezéséről. E templom mintájára készült az ószövetségi szent sátor, ebbe a templomba ment be Jézus a mennybemenetelét követően, hogy elvégezze közbenjáró szolgálatát.

Mire vonatkozhat a „földi templom”? Mivel az ószövetségi szenthely a bűnrendezés és az áldozatbemutatás vonatkozásában már elveszítette a szerepét, a földi templom nem egy épületre utal, hanem Krisztus élő egyházára, amelyet megváltó szolgálatával épített.

„Az első szövetség szenthelyét ember építette: Mózes. Ezt (az Újszövetség szenthelyét) azonban az Úr építette, nem ember. Abban a templomban a földi papok

végezték szolgálatukat, ebben pedig Krisztus, a mi nagy Főpapunk szolgál Isten jobbján. Az első templom a földön volt, a második pedig a mennyben van... A földi templom páratlan szépsége a mennyei templom dicsőségére emlékeztette az embert, ahol Krisztus a mi útnyitónk szolgál értünk Isten trónja előtt. A királyok Királyának lakóhelye, ahol ezerszer ezren szolgálnak néki és tízezerszer tízezszen állnak előtte (Dán 7,10), az örökkévaló trón dicsőségével betöltött szenthely, ahol a szeráfok, a trón fénylő őrzői tisztelettel takarják el arcukat – e mennyei templom nagyságát és dicsőségét csak halványan tudta visszatükrözni az a pompás építmény, amelyet emberi kéz készített.” (Ellen G. White: Korszakok nyomában, 369–370. o.)

2 Mit jelent e két templom megtisztítása, és miért van erre szükség?

Zsid 9,23

„Annakokáért szükséges, hogy a mennyei dolgok ábrázolatai effélékkel tisztíttassanak meg, maguk a mennyei dolgok azonban ezeknél különb áldozatokkal.”

Vö. 3Móz 16,18–19. 21

„Azután menjen ki az oltárhoz, amely az Úr előtt van, és végezzen engesztelést azért is; vegyen ugyanis a tuloknak véreből és a baknak véreből, és kenje meg az oltár szarvait köröskörül. És hintsen arra a vérből az ujjával hétszer; így tegye tisztává, és így szentelje meg azt Izráel fiainak tisztátalanságaitól.”

Jel 21,27 vö. Jel 19,6–8

„A szentély megtisztítása az előkép szolgálatban azt jelentette, hogy kitisztították és eltávolították a szentélyből Izráel fiainak minden tisztátalanságát, melyeket mindenféle elkövetett bűneik, törvénszegéseik okoztak, és amelyek a naponkénti papi szolgálat által kerültek a szentélybe az év folyamán.

A szentélyszolgálatnak ez a befejező műve a szentélyért történt, de a népért végzett engesztelési szolgálat befejező műve is volt. A szentély megtisztítása magában foglalta a népet éppúgy, mint a szentélyt magát.

És a szentélynek ez a megtisztítása előképe volt a valóságnak: az igazi szent-

tély és sátor – melyet az Úr és nem ember épített – megtisztítását jelképezi a Jézusban hívők minden tisztátalanságától, amely mindenféle bűneik, törvényszegéseik miatt keletkezett. (...)

Isten nem engedheti meg, hogy a bűnös belépjen a mennybe, ha a bűn akár csak leghalványabb maradványa is megrontja jellemét, mert egy párnyi mennyiség is elég a bűnből ahhoz, hogy felnövekedve ismét megfertőzze a világegyetemet.” (Robert J. Wieland: *Az 1888-as üzenet*, 148–149., 90. o.)

„Most, miközben nagy Főpapunk az elfedezés szolgálatát végzi értünk, arra kellene törekednünk, hogy Krisztusban tökéletessé váljunk. Üdvözítőnk egyetlen gondolat erejéig sem volt rávehető arra, hogy engedjen a kísértés hatalmának. Sátán talál bizonyos pontokat az emberi szívtben, ahová befészkelheti magát; van néhány dédelgetett, bűnös kívánság, amelyeken keresztül kísértése kifejtheti hatalmát. Krisztus azonban kijelentette önmagáról: »Jön e világ fejedelme, s énbennem nincsen semmije.« (Ján 14,30) Isten Fiában semmit sem tudott találni Sátán, ami lehetőséget nyújtott volna a gonosznak arra, hogy megszerezze a győzelmet. Jézus megtartotta Atyja parancsolatait, és semmi bűn nem volt Benne, amit Sátán a maga előnyére kihasználhatott volna. Ilyenné kell válniuk azoknak, akik megállnak a nyomorúság idején.»

*„Egyikünk sem nyeri el Isten pecsétjét, amíg jellemünkön akár egyetlen hiba vagy folt éktelenkedik. Jellemhibáink kiküszöbölése a mi kötelességünk, hogy lelkünk temploma tisztán álljon, minden csúfságtól mentesen. Akkor majd ránk hull a késői eső, ahogyan a korai eső hullott a tanítványokra pünkösdkor.” (Ellen G. White: *Korszakok nyomában*, 105. o.; *Bizonyságtételek V.*, 214. o.)*

3 **Hogyan függ össze és megy végbe a mennyei és a földi templom megtisztítása?**

Zsid 9,28

„Azonképpen Krisztus is egyszer megáldoztatván sokak bűneinek eltörlése végett, másodszer bűn nélkül jelenik meg azoknak, akik Őt várják üdvösségükre.”

Vö. 3Móz 16,33. 30

Ján 16,13–14

„De mikor eljő amaz, az igazságnak Lelke, elvezérel majd titeket minden igazságra. Mert nem ő magától szól, hanem azokat szólja, amiket hall, és a bekövetkezendőket megjelenti néktek. Az engem dicsőít majd, mert az enyémből vesz, és megjelenti néktek.”

.....

.....

„A földi szentély szolgálata arról is tanúskodik, hogy a szentély megtisztítása és ezáltal az evangéliumi szolgálat befejezése érdekében mindenképp annak a népnek kell véglegesen megtisztulnia, amely részt vesz ebben a szolgálatban. Azaz a szentélyben nem fejeződik be addig a törvényszegésektől, bűnöktől és tisztátalanságoktól való szabadítás és az Istennel való megbékélés műve, amíg ez meg nem valósul minden egyes emberben, aki része volt a szentély szolgálatának. A szentély nem tisztíthat meg addig, míg nem tisztul meg minden egyes hívő, aki ott imádja az Urat. A szentély addig nem tisztíthat meg, amíg a nép bűnvallomásai és a papi közbenjárás által a tisztátalanságok, törvényszegések és bűnök folyama árad a szentélybe. ... Ezt a folyamatot meg kell állítani, és pedig a forrásnál, a szentélyhez tartozó hívők szívében és életében, mielőtt lehetséges lenne magának a szentélynek a megtisztítása...

Ha a bűneinkről szóló összes feljegyzés eltöröltetnék is, akár Isten saját kezével, bűneink mégis megmaradnának, mert a bűn bennünk van. Ha kősziklába lennének vésve, és ez a kőszikla porrá őröltetnék, akkor sem lennének eltörölve a bűneink. A bűn eltörlése csak úgy történhet, hogy természetünkől, emberi lényünkől töröltetik ki... A bűnelttörlés a bűn kiirtását jelenti a természetünkől: nem fogjuk többé ismerni előző vétkeinket. Krisztus egyszer megtisztult imádóit, akik ténylegesen megtisztultak Krisztus vére által, többé semmilyen büntudat nem gyötri – írja Zsid 10,2 –, mert a bűn eltávozott tőlük. Kerestethetik bűnük, de nem találhatik. Örökre eltávozott tőlük, idegenné vált új természetük számára, és bár vissza tudják idézni emlékezetükbe, hogy elkövettek bizonyos bűnöket, de elfelejtik a bünt magát, nem gondolnak többé arra, hogy bünt cselekedjenek. Ebben áll Krisztus munkája az igazi szentélyben.” (Robert J. Wieland: *Az 1888-as üzenet*, 148–152. o.)

„Azoknak, akik akkor élnek a Földön, amikor Krisztus befejezi közbenjárását a mennyei templomban, a szent Isten színe előtt közbenjáró nélkül kell megállniuk. Ruhájuknak hótisztának kell lennie, jellemüknek »a meghintés vére« által meg kell tisztulnia a büntől. Isten kegyelme és kitartó emberi igyekezet által győzniük kell a bűn ellen vívott harcban. Miközben a vizsgálati ítélet folyik a mennyben, és Krisztus a bűnbánó hívők bűneit eltávolítja a mennyei templom-

ból, Isten népe között a tisztulás, a büntől való szabadulás különleges munkájának kell végbemennie itt a Földön.” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*, 380. o.)

4 Milyen eszközökkel történik a földi templom megtisztítása?

Dán 12,10

„Megtisztulnak, megfehérednek és megpróbáltatnak sokan, az istentelenek pedig istentelenül cselekszenek, és az istentelenek közül senki sem érti, de az értelmesek értik.”

Vö. Mal 3,1–3

Jel 3,19

„Akiket én szeretek, megfeddem és megfenyítem: légy buzgóságos azért, és térj meg.”

.....

„Krisztus odaadta magát a mi bűneinkért, de nem vette el bűneinket – ámbár hordozta őket – a mi beleegyezésünk nélkül. Így örökké ezzel a választással állok szemben: vajon inkább kellenek nekem a bűnök, mint Ő? Akkor mostantól, e naptól fogva, helyet adhatunk-e bármiféle habozásnak azzal kapcsolatban, hogy lemondjunk bármiről, amire Isten rámutat, hogy az bűn? Lemondasz róla, amikor Isten így feltárja előtted?

Amikor Isten bizonyosságot tesz bűneidről, inkább Krisztust válaszd! És szakíts a bűnnel! Csak mondd az Úrnak: »Uram, most döntök. Cserélek. Téged választalak. Attól elváltam, de most valami jobb van nekem.« Hol van e világon bármelyikünknek jobb alkalmunk arra, hogy elszakadjunk, elidegenedjünk bűneinktől?...

Ha az Úr előhozta bűneinket, amelyekre nem is gondoltunk azelőtt, ez csak azt mutatja, hogy mélyre hatol, és végül el fogja érni a legmélyebb pontot. Amikor megtalálja az utolsó dolgot is, ami fertőzött és tisztátalan, ami nincs összhangban akaratával, és felszínre hozza, akkor jelentsük ki: »Inkább az Urat választom, mint ezt.« Akkor a mű teljes, befejezett. Az ilyen jellemre ráhelyezhető az élő Isten pecsétje.” (Robert J. Wieland: *Az 1888-as üzenet*, 108–110. o.)

„Isten olyan helyzeteket teremt, amelyek próbára teszik jellemünket, s meg-

mutatják rejtett hibáinkat és gyengeségeinket. Isten alkalmat ad hibáink kijavítására, és alkalmassá tesz szolgálatára. Megmutatja hiányosságainkat, és megtanít arra, hogy Őreá támaszkodjunk, mert Ő az egyedüli segítségünk és oltalmunk. Isten így éri el célját.” (Ellen G. White: *Pátriárkák és próféták*, Ábrahám elhívása c. fejelet)

5 Kikben végezheti el Krisztus a megtisztítás munkáját? Mit jelent az előképben megfogalmazott munkaszünet és önvizsgálat?

3Móz 23. 27–30

„Ugyanennek a hetedik hónapnak tizedikén az engesztelés napja van: szent gyülekezések legyen néktek, és sanyargassátok meg magotokat, és tűzáldozattal áldozzatok az Úrnak. Semmi dolgot ne végezzetek azon a napon, mert engesztelés napja az, hogy engesztelés legyen értetek az Úr előtt, a ti Istenetek előtt. Mert ha valaki nem sanyargatja meg magát ezen a napon, irtassék ki az ő népe közül. És ha valaki valami dolgot végez ezen a napon, elvesztem az ilyent az ő népe közül.”

Zsolt 139,23–24

„Vizsgálj meg engem, oh Isten, és ismerd meg szívemet! Próbálj meg engem, és ismerd meg gondolataimat! Lásd meg, ha van-e nálam a gonoszságnak valamilyen útja? És vezérelj engem az örökkévalóság útján!”

„Most van a nagy engesztelési nap. Az Úr azt kívánta, hogy míg a jelképes szolgálat főpapja Izraelért engesztelést végez, az egész Izrael bűnbánattal és alázattal sanyargassa meg lelkét előtte, hogy valaki ki ne irtassék a nép közül. Most pedig, aki azt akarja, hogy neve bent maradjon az élet könyvében, e rövid kegyelmi idő alatt kell bűnbánó szívvel és őszinte megtéréssel megsanyargatnia lelkét Isten előtt. Tartsunk mélységes, lelkiismeretes önvizsgálatot! A léhaságból és felszíneségből, amit oly sok állítólagos keresztény megenged magának, ki kell gyógyulni.” (Ellen G. White: *Korszakok nyomában*, 436. o.)

„Ebben az életben kell elkülöníteni magunkat a bűntől a Krisztus elfedező vérébe vetett hit által. A mi csodálatos Üdvözítőnk meghív bennün-

ket, hogy kapcsoljuk magunkat Őhöz, egyesítsük gyengeségeinket az Ő erejével, tudatlanságunkat bölcsességével, méltatlan voltunkat érdemeivel... Rajtunk áll, hogy együttműködjünk azokkal az eszközökkel, amelyeket a menny alkalmaz, hogy jellemünket a mennyei mintához igazítsa. Semmitől sem kell félnünk, ha csak annyit megteszünk, hogy készek vagyunk összekapcsolni magunkat Krisztussal.” (Robert J. Wieland: *Az 1888-as üzenet*, 106. o.)

„Nagy szeretetében Krisztus megtagadta és értünk adta önmagát. Nekünk is meg kell tagadnunk és át kell adnunk magunkat Neki. Amikor ez az önmegtágadás és átadás teljes, akkor Krisztus bevégezheti művét, amelyet Önmaga odaadásával kezdett meg. Akkor teljességre viheti helyreállításunkat.” (Ellen G. White, *Review and Herald*, 1907. május 30.)

6 Milyen ígéretek bátorítanak bennünket, hogy ez a megtisztulás megvalósulhat?

Jel 14,1. 4–5

„Láttam, és ímé egy Bárány állt Sion hegyén, és övele száznegyvennégyezren, akiknek homlokán írva volt az ő Atyjának neve. Ezek azok, akik asszonyokkal nem fertőztették meg magukat, mert szűzek. Ezek azok, akik követik a Bárányt, valahová megy. Ezek áron vétettek meg az emberek közül Istennek és a Báránynak zsengeiül. És az ő szájukban nem találatott álnokság, mert az Isten királyiszéke előtt feddhetetlenek.”

„A kegyelemidő lezárulása után bűnös testük ellenére bűn nélküli életet élnek majd, mivel Ő – aki bemutatta, hogy hatalma van minden test felett – bennük él. Bűn nélküli életet fognak élni bűnös testben, lelki egészséggel teljes életet halandó testben. Ez olyan bizonyágtétel lesz, amelyet nem lehet letagadni, olyan tanúságtétel, amelynél nagyobb nem nyújtható... És akkor eljön a vég. (...)

A szoros és keskeny út nem szükségszerűen nehéz. Keskeny, vagyis nem vihetjük magunkkal rajta az önzés és világiasság nehéz málháját. Valóban meg kell harcolnunk a hit szép harcát, de pontosan ezt a harcot, a hit harcát. Folytonosan igyekezni kell, és szüntelenül imádkozni. De lélegezni is szüntelenül.

lenül kell a fizikai élet fenntartásához, és vajon ez nehéz számunkra? Ennünk is kell, naponta többször is, amíg csak élni akarunk, de nehéz dolog ez? Az egészséges ember megfeszíti izmait, amikor lélegzik, éppúgy, mint ahogy ima közben is megfeszíti minden idegszálát. Az egészséges ember ezenkívül az állandó mozgást, tevékenységet örömteljesebbnek találja, mint a restséget és a tétlenséget... Könnyű volt Jézus terhe a Getsemáne-kertben vagy a kereszten? Nem. Az Ő kemény, szigorú harca az énnel olyan súlyos volt a Getsemánében és a kereszten, hogy vércseppeket verítkezett, és végső agóniájában még a szíve is megszakadt. Mit jelent ez? Valótlanságot mondott talán nekünk, amikor azt állította, hogy »az én terhem könnyű«?

Ő elszenvedte ezt a borzalmas agóniát azért, hogy megmentsen minket. A teher, amelyről Mát 11,30-ban beszél, az a teher, amit nekünk kell vinni. A szeretet által munkálkodó hit könnyűvé teszi számunkra ezt a teherviselést, mert megbecsüljük azt, hogy milyen nehéz volt vinni Neki az Ő terhét.

Az igaz keresztény számára egyedül csak az a választás nehéz, hogy alárendelje, feladja énjét, hogy az Krisztussal együtt megfeszíttessék. Mi sohasem kaptunk olyan feladatot, hogy egyedül vállaljuk a megfeszíttetést – nekünk csakis Ővele együtt kell megfeszíttetnünk. De hála Istennek, milliószor könnyebb nekünk megfeszíttetnünk Krisztussal, mint Neki volt értünk, egyedül. Nézzünk Isten Bárányára, és terhünk könnyűvé válik.” (Robert J. Wieland: *Az 1888-as üzenet*, 112., 142–143. o.)

***Az e heti adomány
a médiaosztályt támogatja***

JÉZUS A VÉGSŐ EGYETEMES ÍTÉLET BÍRÁJA

1 **Hogyan kapcsolódik Jézus megváltói szolgálatához az ítélet? Miben fejeződött ki már földi szolgálata során, hogy Ő nem lát-szat szerint ítél?**

Ésa 11,1–4; vö. Ján 8,3–11; Mát 23,25–28

„És származik egy vesszőszál Isai törzsökéből, s gyökereiből egy virágszál nevededik. Akin az Úr lelke megnyugszik: bölcsességnek és értelemnek lelke, tanácsnak és hatalomnak lelke, az Úr ismeretének és félelmének lelke. És gyönyörködik az Úr félelmében, és nem szemeinek látása szerint ítél, és nem füleinek hallása szerint bíraskodik: igazságban ítéli a gyöngéket, és tökéletességben bíraskodik a föld szegényei felett; megveri a földet szájának vesszejével, és ajkai lehével megöli a hitetlent.”

.....

.....

Jézus földi szolgálata során több alkalommal is tanúságát adta annak, hogy ismeri a szív rejtett titkait. Nem felszínesen ítélte meg emberek cselekedeteit, nem csupán az elkövetett bűnök nagyságát mérlegelte, hanem jól látta azok háttérét és indítékait is. A házasságtörő nő esetében is nyilvánvalóvá vált, hogy Jézust nem lehet megteveszteni: jól látta a vádlók képmutatását, rejtett bűneit is. Ugyanakkor ismerte az asszony megalázottságát, szegényét, bűnbánatát is. Ítéletét úgy mondta ki, hogy senki nem merte kétségbe vonni igazságosságát.

„Jézus szeplőtlen tisztaságú lelke visszarettent a látottaktól. Jól tudta, miért hozták eléje ezt az ügyet. Olvasott a szívekben, ismerte a jelenlévők mindegyikének jellemét és életútját. Az igazság úgynevezett őrei maguk vitték áldozatukat a bűnbe, hogy törbe csalhassák Jézust. Jézus úgy tett, mintha nem hallotta volna kérdésüket, lehajolt, és írni kezdett a porba.

Látván késlekedését és látszólagos közömbösségét, közelebb húzódtak, hogy felhívják figyelmét az ügyre. Ám amint a földre néztek, arcuk elváltozott. Ott látták leírva saját életük bűnös titkait. Az emberek figyeltek, látták a Jézussal beszélők arckifejezésének megváltozását, és kíváncsiak voltak, mit néznek az aszszony vádolói oly meghökkenten és szégyenkezve.

Jézus felemelkedett, s az összeesküvő vénekre nézve így szólt: »Aki közületek nem bűnös, az vesse rá először a követ.« (Ján 8,7) Azután lehajolt, és tovább írt a földre.

Nem tette félre a mózesi törvényt, és nem sértette meg a római fennhatóságot sem. A vádolókat vereséget szenvedtek. Színlelt szentségük köpönyege lehullott róluk, bűnösen, ítélet alatt álltak a Végtelen Tisztaság előtt. Reszkettek, hogy életük rejtett bűnei a sokaság elé kerülnek, s egyenként, lehajtott fővel és lesütött szemmel oldalogtak el, áldozatukat otthagya az irgalmas Megváltóval...

Jézus jelleme a tökéletes igazság szépségében ragyog fel ezzel a tettel: megbocsátott ennek a nőnek, és jobb életre bátorította. Krisztus nem enyhíti a bűnt, nem csökkenti a bűnösség érzetét, de nem elítél, hanem megmenteni akar. A világ csak lenézni és megvetni tudta ezt a tévelygő asszonyt, Jézus azonban a vigasz és remény szavait szólt. A Büntelen szánja a bűnös gyöngeségét, segítőt kezét nyújtja neki. Míg a képmutató farizeusok megbélyegzik, Jézus megparancsolja neki: »Eredj el, és többé ne vétkezzél!« (Ján 8,11)

„Jézus az igazság egyetlen szavát sem hallgatta el, de mindig szeretettel beszélt. Az emberek között járva állandóan tapintatos, figyelmes, gondos és szeretetteljes volt. Sohasem volt udvariatlan vagy barátságtalan, sohasem ejtett ki ok nélkül kemény szót, és senki örömét nem rontotta el. Megmondta az igazságot, de mindig szeretetteljesen. Sohasem ítélte el emberi gyengeségeket, de a legkeményebben megróttá és elítélte a képmutatást, a hitetlenséget és igazságtalanságot, azonban ezt is fájdalommal a hangjában tette. Sírt Jeruzsálem felett, a város felett, amelyet oly nagyon szeretett, de amely vonakodott elfogadni Őt, aki az út, az igazság és az élet.” (Ellen G. White: Jézus élete, 390. o., Krisztushoz vezető lépések, 9. o.)

2 Miért kapta meg Krisztus az Atyától az ítékezés hatalmát?

Ján 5,22. 27

„Mert az Atya nem ítél senkit, hanem az ítéletet egészen a Fiúnak adta, és hatalmat adott néki az ítélettételre is, mivelhogy embernek fia.”

„A világ Krisztusnak adatott, s Rajta keresztül jön minden áldás Istentől az elbukott emberiséghez. Ő az Üdvözítő testtétele előtt is, után is. Amióta bűn létezik, azóta van Megváltó is. Ő ad világosságot és életet mindeneknek, s a kapott világosság szerint fog megítélni bennünket. És Krisztus, aki a világosságot adta, aki a legszelídebb kéréssel hív minden embert, keresve, hogyan nyerve meg a bűntől a szentségnek, Ő egyben a védelmező és bíró is. Amióta elkezdődött a nagy küzdelem a mennyben, Sátán csalással tartja fenn ügyét, Krisztus pedig azon fáradozik, hogy leleplezze a gonosz terveit és megtörje hatalmát. Krisztus az, aki találkozott a csalóval, akinek karmaiból minden időben igyekezett megmenteni a foglyokat; s Ő fog ítéletet mondani minden ember fölött.

Isten »hatalmat adott néki az ítélettelre is, mivelhogy embernek fia« (Ján 5,27). Mivel mindenestől megtapasztalta az emberi szenvedést és kísértéseket, megérti a gyengeségeket és bűnöket, mert érdekünkben győzelmesen ellenállt Sátán kísértéseinek. Igazságosan, szelíden bánik az emberekkel, akiknek megmentéséért tulajdon vére folyt – emiatt az Emberfia hivatott az ítélet végrehajtására.” (Ellen G. White: Jézus élete, 168. o.)

3 Milyen kifejezés utal arra, hogy az értünk életét áldozó Megváltó jelenik majd meg Bíróként? Hogyan befolyásolja örök sorsunkat az Ő áldozatához való viszonyulásunk?

Jel 6,16–17

„És mondták a hegyeknek és a kőszikláknak: Essetek mireánk és rejtsetek el minket annak színe előtt, aki a királyiszékben ül, és a Bárány haragjától! Mert eljött az Ő haragjának ama nagy napja, és ki állhat meg?”

1Pét 1,17–19; vö. Eféz 5,25–27

„És ha Atyának hívjátok Őt, aki személyválogatás nélkül ítél, kinek kinek cselekedete szerint, félelemmel töltsétek a ti jövevénységek idejét: Tudván, hogy nem veszendő holmin, ezüstön vagy aranyon váltattatok meg a ti atyáitoktól örökölt hiábavaló életetekből, hanem drága véren, mint hibátlan és szeplőtlen bárányén, a Krisztusén.”

.....
.....
.....

Különösen hangzó kijelentés: a „Bárány haragja”. Mit szeretne vajon ezzel a szókapcsolattal megértetni velünk Isten? Krisztus mindent megtett, minden áldozatot meghozott azért, hogy az ember győzhessen a bűn felett, és üdvösségre jusson. Az ítéletben az kerül felszínre, hogy ki értékelte igazán a megmentő szeretetet, milyen választ adott Krisztus kegyelmes hívására. Nem csupán az elkövetett bűnök mértéke, hanem a visszautasított kegyelem tesz bizonyosságot az ellen, aki nem nyeri el az üdvösséget.

„A Megváltó nagyobb könyörülettel várja a felkínált szeretetére és bocsánatára adott választ, mint amilyen szeretettel földi szülő bocsát meg önféjű, bajba jutott fiának. Krisztus így szól a tévelygőkhöz: »Térjetek hozzám, és én is hozzá-
tok térek.« (Mal 3,7) De végül a vétkező magára marad a sötétben, ha következetesen ellenáll annak, aki szánakozva és szeretettel hívja. A bűn megkeményíti azt a szívet, amely sokáig semmibe veszi Isten kegyelmét; és a kegyelem nem tud többé hatni rá. Félelmetes lesz a sorsa annak, akiről a közbenjáró Megváltó végül kijelenti: »Bálványokkal szövetkezett... hagyd hát magára!« (Hós 4,17) Elviselhetőbb lesz az ítélet napján a síkság városainak sorsa, mint azoknak, amelyek megismerték Krisztus szeretetét, de elfordultak Tőle, és a bűnös világ gyönyöreit választották.”

„Az lesz a végső nagy nap, amikor az ítélet kitöltetik Isten kegyelmének visszautasítóira. Jézus Krisztus, a megütközés köve bosszúálló hegyként áll majd előttük. Sugárzó dicsősége, amely életet jelent az igazaknak, emésztő tűz lesz a gonoszoknak. **A szeretet elutasítása miatt, a kegyelem megvetése miatt a bűnös el fog pusztulni.**” (Ellen G. White: Pátriárkák és próféták, 129. o.; Jézus élete, 505. o.)

4 Mivel kell minden embernek szembesülnie az ítéletkor? Mi szerint ítéli meg Krisztus az érte végzett szolgálatunkat?

2Kor 5,10; vö. 2Tim 4,1; Mát 25,34–36. 45; Mát 7,22–23

„Mert nekünk mindnyájunknak meg kell jelennünk a Krisztus ítélőszéke előtt, hogy ki-ki megjutalmaztassék aszerint, amiket e testben cselekedett, vagy jót, vagy gonoszt.”

.....

.....

.....

.....

.....

Krisztus minden embert egyformán szeret, és azonosítja magát a „legkiseb-
bekkel” is. Cselekedeteink tanúsítják azt is, hogy minden embertársunkhoz
Krisztus megváltott tulajdonaként viszonyultunk-e, azzal a mentő szeretet-
tel fordultunk-e feléjük, ahogyan Megváltónk tenné. Az is nyilvánvaló lesz
Krisztus színe előtt, hogy az érte végzett szolgálatunk hálából és iránta érzett
szeretetből fakadt-e, vagy kötelességből tettük.

*„Amikor a népeket elébe gyűjtik, akkor az embereknek csak két csoportja lesz.
Örökkévaló sorsukat az határozza meg, amit Krisztusért megtettek vagy elmu-
lasztottak megtenni szegény és szenvedő embertársaikkal. Azon a napon Krisz-
tus nem azt a nagy munkát tárja az emberek elé, amelyet Ő végzett értük, életét
adva megváltásukért, hanem azt a hűséges szolgálatot fogja méltatni, amit ők,
az emberek végeztek Őerte. (...)*

*Isten szeretete az ember iránt minden értelmet meghalad. Az angyalok cso-
dálkoznak, mennyire felszínes a hálája azoknak, akikre ez a szeretet árad, és
milyen kevésbé értékeli Isten szeretetét. Az egész menny megdöbbenéssel figyeli
az emberek közömbösségét. Akarjuk-e tudni, hogy Krisztus mit érez mindezek
láttnak? Vajon mit érezne egy apa és egy anya, ha tudomást szerezne arról, hogy
hidegben és hóban elalélt, fagyhalálnak kitett gyermekük mellett úgy mentek el
az arra járók, hogy ügyet sem vetettek rá, és hagyták elpusztulni, jóllehet meg-
menthették volna!? Nem okozna ez szörnyű fájdalmat a szülőknek, és nem hábo-
rodnának-e fel? Nem vádolnák-e azokat a gyilkosokat olyan haraggal, amely
forró lenne, mint a könnyeik, és oly heves, mint a szeretetük? Minden ember
szemvedése Isten egyik gyermekének a szenvedése. Ezért azok, akik nem nyújtják
oda segítő kezüket a pusztulás szélén álló embertársuknak, kiváltják Isten igaz-
ságos haragját. Ez a Bárány haragja. Azoknak, akik igénylik ugyan a Krisztus-
sal való közösséget, de közömbösek lettek inségben lévő embertársaikkal szemben
Krisztus ezt jelenti majd ki az ítélet nagy napján: »Nem tudom, honnét valók
vagytok ti: Távozzatok el én tőlem mindnyájan, akik hamisságot cselekesztek!«
(Ellen G. White: Jézus élete, 542., 731. o.)*

**5 Mit jelenthet Jézus számára az, hogy teremtményei felett mondja
ki az ítéletet, akikért az életét adta? Mekkora öröm lesz számára
ugyanakkor, hogy megváltottait az örök életben részesítheti?**

Luk 19,41–44

„És amikor közeledett, látván a várost, sírt azon. Mondván: Vajha megismerted volna te is, csak e te mostani napodon is, amik néked a te békességedre valók! De most elrejtettek a te szemeid elől.”

Ezék 18,32

„Mert nem gyönyörködöm a meghaló halálában, ezt mondja az Úr Isten. Térjetez meg azért és éljetez!”

Ján 17,24; vö. Ésa 53,11; Sof 3,17

„Atyám, akiket nékem adtál, akarom, hogy ahol én vagyok, azok is énelem legyenek, hogy megláthassák az én dicsőségemet, amelyet nékem adtál: mert szeretted engem e világ alapjának felvettetésé előtt.”

.....
.....
.....
„Jézus ismerte a szörnyű csapást, amely majd a halálra ítélt várost éri. Látta Jeruzsálemet hadseregektől körülveve, az ostromlott lakosság éhezését, pusztulását, az anyákat, amint saját halott gyermekeik testét falják fel, a gyermekeket és szülőket, ahogyan egymástól lopkodják az utolsó morzsákat, s amint minden természetes érzélem kivész a gyötrő éhség kínjai nyomán. Látta, mi lesz a zsidó nép csökönységének eredménye, hogy nem lesznek hajlandók megadni magukat a hódító hadseregeknek. Látta a Golgotát, ahol fel kell majd emeltetnie, olyan sűrűn teletűzdelve keresztekkel, mint az erdő fáit. Látta Jeruzsálem nyomorult lakosait kerékbe törve, keresztben gyötrődve, a gyönyörű palotákat ledöntve, a templomot romokban, minden követ lerombolva, míg végül a várost felszántják, mint a mezőt. Méltán sírt a Megváltó oly keservesen e félelmetes kép láttán.

Abogyan a szelíd apa sír önfejtű gyermeke miatt, úgy sírt a szeretett város fölött Jézus. Hogyan mondhatnék le rólad? Hogyan nézhetném, hogy pusztulásra ítélnék? Hagyjalak téged, hogy színig töltsd véteid poharát? Egyetlen lélek is olyan értékes, hogy hozzá képest világok süllyednek jelentéktelenségbe, itt azonban egy egész nemzet veszett el. Amikor a lenyugvó nap eltűnt a láthatárról, Jeruzsálem kegyelmi ideje is lejárt. (...)

Jeruzsálem elesetéről Jézus gondolatai egy még átfogóbb ítéletre terelődtek. A bűneit meg nem bánt város pusztulásában annak a végső pusztulásnak a jelké-

pét látta, amely majd a világot éri. »Akkor kezdik mondani a hegyeknek: Esetek mireánk; és a halmoknak: Borítsatok el minket! Mert ha a zöldellő fán ezt művelik, mi esik a száraz fán?« (Luk 23,30–31) A zöld fával Jézus saját magát, az ártatlan Megváltót ábrázolta. Isten megengedte, hogy az emberiség bűne miatti igazságszolgáltatás szeretett Fiára sújtson le. Jézust az emberek bűneiért kellett megfeszíteni. Milyen szenvedést kell akkor a bűnösöknek elhordozniuk, akik továbbra is megmaradnak a bűnben? Minden bűnbánat nélküli és nem hívő ember olyan szomorúságot és nyomorúságot ismer majd meg, amelyet szavakkal nem lehet kifejezni. (...)

Az Üdvözítő arra vágyik, hogy kinyilvánítsa kegyelmét, és jelleme pecsétjét rányomhassa az egész világra. Ez Krisztus megszerzett tulajdona, és Ő szabadddá, tisztává és szentté akarja tenni az embereket. Bár Sátán azon igyekszik, hogy megakadályozza Krisztus szándékának megvalósítását, de a világért kiontott vérével az Úr mégis olyan diadalt arat, amely dicsőséget szerez Istennek és a Báránynak. Krisztus nem nyugszik meg addig, míg győzelme nem lesz teljes, és »lelke szenvedése folytán látni fog és meglegszik« (Ésa 53,11). A Föld minden népe meghallja majd a Krisztus kegyelméről szóló evangéliumot. Ámbár nem mindenki fogadja el Krisztus kegyelmét, de »Őt szolgálják a fiak, az Úrról beszélnek az utódoknak« (Zsolt 22,31). »Az ország pedig és a hatalom, s az egész ég alatt levő országok nagysága átadatik a magasságos egek szentei népének.« (Dán 7,27)» (Ellen G. White: Jézus élete, 484., 651., 734. o.)

6 Mit jelenthet számunkra, hogy Krisztus ítélőszéke előtt dől el örök sorsunk?

Róm 8,34

„Kicsoda az, aki kárhóztat? Krisztus az, aki meghalt, sőt aki fel is támadott, aki az Isten jobbján van, aki esedezik is értünk.”

2Tim 4,8

„Végezetre eltétem nekem az igazság koronája, melyet megad nekem az Úr ama napon, az igaz Bíró; nemcsak nekem pedig, hanem mindazoknak is, akik vágyva várják az Ő megjelenését.”

.....

.....

.....

Ugyanaz a Megváltó ítél meg bennünket, aki meghalt értünk, és most közbenjárása által munkálkodik üdvösségünkért. Védőügyvédünk és szószólónk a mennyben. Ha Őt szeretjük, követjük, ha Benne bízunk, és ha közösségben vagyunk Vele naponként, akkor mi is hittel és reménységgel tekinthetünk előre megítéltetésünk napjára.

„Állandóan Jézusra kell néznünk, hitünk szerzőjére és bevezetőjére, mert szemlélés által változunk át az Ő hasonlatosságára, s jellemünk olyan lesz, amilyen az Övé. Örülnünk kell, hogy minden ítélet a Fiúnak adatott, mert emberként megismerte a meggyötört emberiség minden problémáját.” (Ellen G. White: „A Szentlélek eljő reátok”, 63. o.)

***Az e heti adomány
a médiaosztályt támogatja***

AZ ÍTÉLET MÉRTÉKE: A TÍZPARANCSOLAT BETÖLTÉSE

1 Mit mond a Szentírás a Tízparancsolat szerepéről az ítéletben? Miért e tíz törvény az ítélet mértéke?

Préd 12,15–16

„A dolognak summája, mindezeket hallván, ez: az Istent féljed, és az Ő parancsolatait megtartsd, mert ez az embernek fődolga! Mert minden cselekedetet az Isten ítéletre előhoz, minden titkos dologgal, akár jó, akár gonosz legyen az.”

Jel 11,19/a

„Megnyilatkozik az Isten temploma a mennyben, és megláttaték az Ő szövetségének ládája az Ő templomában.”

További tanulmányozásra: Róm 13,9–10; Jak 2,12–13

.....

.....

„János látta a mennyi templomot. Isten trónját, amely a mennyi templomban, Isten lakóhelyén van, az igazság és az ítélet teszi erőssé. Az igazság törvénye, az erkölcs nagyszerű mércéje, amellyel megméri minden embert, a szentek szentjében van. A frigidádát, amely magába zárja a törvénytáblákat, a kegyelem királyi széke takarja. Előtte mutatja be Krisztus a vérét a bűnösökért. Igazság és irgalom így fonódik össze az emberért létrehozott megváltási tervben. Ennek a két isteni tulajdonságnak az egybefonódását csak a végtelen bölcsesség tudta kigondolni, és a végtelen hatalom tudta megvalósítani. Ez az összefonódás az egész mennyet ámulatba ejti, és imádatra készíti.”

„Mivel »az Úr törvénye tökéletes« (Zsolt 19,8), minden attól való eltérés bűn. Aki nem engedelmeskedik Isten parancsolatainak, és másokat is engedetlenségre

buzdít, az Krisztus ítélete alatt áll. Az Üdvözítő engedelmes élete érvényben tartotta a törvény követelményeit. Bebizonyította, hogy a törvényt meg lehet tartani, és megmutatta azt a kiváló jellemet, amely az engedelmesség nyomán alakul ki. Aki Jézushoz hasonlóan engedelmeskedik, az kijelenti, hogy a törvény »szent, igaz és jó« (Róm 7,12). Másrészt mindenki, aki megszegi Isten parancsolatait, Sátán állítását erősíti meg, mely szerint a törvény igazságtalan és nem lehet megtartani. Így az ember a nagy ellenség csalásainak hódol be, és megvetéssel illeti Istent; annak a gonosznak a gyermeke lesz, aki először lázadt fel isten törvénye ellen. Az ilyen embert beengedni a mennybe, azt jelentené, hogy újra megjelenne a viszály és a lázadás, veszélyeztetve a világegyetem jólétét. Senki sem juthat be a mennyországba, aki szándékosan figyelmen kívül hagyja a törvény elveit... Amikor Isten gyermekei irgalmasságot, kedvességet és szeretetet tanúsítanak mindenki iránt, ezzel bizonyosságot tesznek a menny alaptörvényének jellegéről is. Bizonyítják, hogy »az Úr törvénye tökéletes, megeleveníti a lelket« (Zsolt 19,8). Ha valaki nem tudja megvalósítani ezt a szeretetet, megszegi a törvényt, amelyet állítólag tisztel. Ahogyan a testvéreinkhez viszonyulunk, abból kitűnik, milyen az Isten iránti lelkületünk. A felebarátunk iránt érzett szeretet egyetlen forrása Isten szívbeli szeretete.”

„A megigazultság azt jelenti, hogy helyesen cselekedni. Isten mindenkit a cselekedetei szerint ítél meg. Tetteinkből tűnik ki, milyen a jellemünk. Cselekedeteink mutatják meg, hogy valódi-e a hitünk.” (Ellen G. White: Korszakok nyomában, 371. o.; Jézus élete, 252–253., 425. o.; Krisztus példázatai, 214. o.)

2 Milyen ajándékot kaptunk Isten parancsolataival?

Róm 7,12

„Azért ám a törvény szent, és a parancsolat szent, igaz és jó.”

Zsolt 119,165; vö. Ésa 48,18

„A Te törvényed kedvelőinek nagy békességük van, és nincs bántódásuk.”

„Mint a világmindenség fenséges Ura, Isten nemcsak az emberek számára rendelt el törvényeket, hanem a természet minden alkotóelemének fenntartására is.

Törvényeknek van alárendelve minden – kicsiny és nagy, mozgó és mozdulatlan –, s ezeket a törvényeket nem lehet figyelmen kívül hagyni. E szabály alól nincs kivétel, mert Isten semmiről nem feledkezett meg, amit teremtett. A természetben mindent természeti törvények irányítanak, az ember azonban gondolkodó lényként képes megérteni a követelményeket, az erkölcsi törvényt, így saját maga felelős annak megtartásáért. Egyedül az embernek, a teremtés koronájának adott Isten lelkiismeretet az isteni törvény szent kívánalmainak megértésére, és szívét, hogy úgy tudja szeretni a törvényt, mint amely szent, igaz és jó... A zsoldáríró azt mondja: »Az Úr törvénye tökéletes.« (Zsolt 19,8) Milyen csodálatosan egyszerű és mindenre kiterjedő Isten tökéletes törvénye! Olyan tömör, hogy könnyedén megtanulhatjuk az egészet, mégis mélységesen fejezi ki Isten minden akaratát. Nemcsak a külsőleg megnyilvánuló cselekedeteket vessz számításba, hanem a szív gondolatait, szándékait, valamint vágyait és érzéseit is. Emberi törvények erre nem képesek, azok csak a külső cselekedeteket érinthetik. Áthághatja valaki a törvényt úgy, hogy közben el tudja rejteni vétkeit az emberek előtt – Isten törvénye azonban rámutat a féltékenységre, irigységre, gyűlöletre, rosszindulatra, bosszúra, bujaságra és nagyravágyásra is, amely ott kavarg a lélekben, de megfelelő alkalom hiányában esetleg még nem jutott külső kifejezésre.» (Ellen G. White: Szemelvények I., 205–206. o.)

3 Mit vizsgál Isten a parancsolatokhoz való viszonyunkban? Hogyan hangsúlyozza a Szentírás a törvény minden részletének fontosságát?

Jak 2,10–11

„Mert ha valaki az egész törvényt megtartja is, de vét egy ellen, az egésznek megrontásában bűnös. Mert aki ezt mondotta: Ne paráználkodj, ezt is mondotta: Ne ölj. És ha nem paráználkods, de ölsz, törvénszegővé lettél.”

Mát 5,21–22

„Hallottátok, hogy megmondatott a régieknek: Ne ölj, mert aki öl, méltó az ítéletre. Én pedig azt mondom néktek, hogy mindaz, aki haragszik az ő atyjafiára, méltó az ítéletre. Aki pedig azt mondja az ő atyjafiának: »Ráka«, méltó a főtvényszékre. Aki pedig ezt mondja: »Bolond«, méltó a gyeheña tüzére.”

„Isten minden cselekedetet megvizsgál; és e tettek a mennyei könyvekben hűség-ről vagy hűtlenségről tanúskodnak. Minden név mellett félelmetes pontossággal van feltüntetve minden helytelen szó, minden önző tett, minden teljesítetlen feladat, minden titkos bűn, minden ravasz képmutatás. A semmibe vett mennyei intéseket és dorgálásokat, az elfecsérelt pillanatokat, a kihasználatlan alkalmat, a jó vagy rossz befolyást és ezek messze ható következményeit mind feljegyezi a nyilvántartást vezető angyal. Az ítéletben Isten törvénye lesz a jellem és az élet mércéje.”

„Isten szemében egyetlen bűn sem csekély. Az emberi ítélet tökéletlen és részrehajló; Isten azonban a valóságnak megfelelően mérlegeli a dolgokat. Az iszákost például megvetik, és azt mondják, hogy bűnei kizárják a mennyből; azonban mily sokszor dorgálás nélkül marad a büszkeség, önzés, kapzsiság és irigység. Holott Isten szemében ezek a bűnök különösen bántóak, mert a legélesebb ellentétben állnak irgalmas jellemével, és azzal az önzetlen szeretettel, amely az el nem bukott világban uralkodik.” (Ellen G. White: *Korszakok nyomában*, 429. o.; *Krisztushoz vezető lépések*, Bűnbánat c. fej.)

4 Az igaz és hamis vallásosság szembekerül a történelem végén. Miért a törvény kapcsán valósul ez meg?

Dán 7,25/b, vö. 2Thess 2,7–8

„És véli, hogy megváltoztatja az időket és a törvényt.”

Jel 14,12

„Itt van a szentek békeséges tűrése, itt, akik megtartják Isten parancsolatait és a Jézus hitét!”

„Életével és halálával Krisztus bebizonyította, hogy Isten igazságossága nem semmisítette meg irgalmasságát. Isten megbocsáthatja a bűnt, s emellett a törvény szent, igaz és jó, s annak tökéletesen engedelmeskedhetünk. Sátán vádjai megdőltek. Isten félreérthetetlen bizonyítékát adta szeretetének az emberek iránt... Sátán most azzal hozakodik elő, hogy a törvény, amelyet Isten saját maga jelentett ki, nem tökéletes, és annak néhány előírását megváltoztatta. Ez az utolsó nagy ámtítás, amellyel Sátán be akarja csapni a világot. Nem kell megtámadnia az egész törvényt, ha félre tudja vezetni az embereket, hogy ne vegyék figyelem-

be annak bármely előírását... Azzal, hogy az emberek hozzájárulnak a törvény akár egyetlen előírásának megszegéséhez, Sátánt emelik hatalomra maguk fölé. Ő azzal igyekszik ellenőrzése alá vonni a világot, hogy emberi törvénnyel helyettesíti Isten törvényét... Az emberek saját maguk által alkotott törvényeikkel biztosan Isten törvénye ellen munkálkodnak majd. Igyekeznek mások lelkiismeretére kényszerítő nyomást gyakorolni, és saját törvényeik érvényességét kierőszoakolni, hogy azok segítségével elnyomhassák embertársaikat.

Az Isten törvénye elleni háború, amely még a mennyben kezdődött el, az idők végéig folytatódik. Mindenki próbára lesz téve. Engedelmesség vagy engedetlenség – ez az a kérdés, amelyről az egész világnak döntenie kell. Mindenkinek választania kell Isten törvénye és az emberek parancsolatai között.”

„A pápaság megkísérelte megváltoztatni Isten törvényét. A második parancsolatot, amely tiltja a képek imádást, törölte a törvényből, a negyedik parancsolaton pedig úgy változtatott, hogy a hetedik nap helyett az elsőt tette hivatalos nyugalomnappá. A második parancsolat kihagyását a katolikus egyház azzal indokolja, hogy arra nincs szükség, mert benne van az elsőben. Azt állítja, pontosan úgy tolmácsolja a törvényt, ahogy azt Isten szándéka szerint érteni kell. De a próféta által megjövendölt változtatás egy másik, szándékos és tudatos módosítást jelent: »Véli, hogy megváltoztatja az időket és a törvényt.« A prófécia pontos teljesülése a negyedik parancsolat megváltoztatása. Az a tekintély, amely erre a változtatásra jogot formál: az egyház. A pápai hatalom tehát nyíltan Isten fölé emeli magát.” (Ellen G. White: Jézus élete, 671–672. o.; Korszakok nyomában, 398. o.)

5 Mit jelent helyesen viszonyulni a törvényhez, illetve összhangban lenni vele?

Róm 2,13

„Mert nem azok igazak Isten előtt, akik a törvényt hallgatják, hanem azok fognak megigazulni, akik a törvényt betöltik.”

„A megigazításnak a törvénnyel összhangban kell végbemennie. A megigazítás kifejezés igazgá tételt jelent. Róm 2,13-ban megmondja nekünk az ige, hogy kik az igazak: »Nem a törvény hallgatói igazak Isten előtt, hanem a tör-

vény cselekvői igazulnak meg előtte.« Az igaz ember tehát az, aki cselekszi a törvényt. Igaznak lenni annyit jelent, mint igazságosnak lenni. Ha pedig az az ember igaz, aki cselekszi a törvényt, akkor ebből következik, hogy megigazítani egy embert annyit jelent, mint igazzá, azaz a törvény cselekvőjévé tenni őt.” (J. Waggoner, Signs of the Times, 1893. május 1.)

6 Hogyan kerülhetünk összhangba a törvénnyel?

Zsolt 119,11

„Szívembe rejtettem a Te beszédedet, hogy ne vétkezzem ellened.”

Ján 14,15

„Ha engem szerettek, az én parancsolataimat megtartsátok.”

További elolvasásra: Ezék 36,26–27; Ján 1,12

„Egy bűnös ember jó cselekedetei soha, semmikor nem lehetnek olyan eredményesek, hogy őt igazzá tegyék, sőt éppen ellenkezőleg: tettei bűnös szívből származnak, gonoszok, és csak a bűnadósságot növelhetik. Csak bűn származhat a megszenteletlen szívből, és a felgyülemlett rossz nem képes egyetlen jó cselekedetre sem, ezért hiába gondolja a bűnös ember, hogy valaha igazzá lehet saját erőfeszítései által. Mielőtt cselekedni tudná azt a jót, ami megkívántatik tőle, és amit akar tenni, neki magának kell igazzá lennie... A hit általi megigazulás hit általi igazzá válás, mert a megigazulás igaznak nyilvánítás... A hit általi megigazulás tehát az a megigazulás, amely Isten ígéje által történik... Isten szava teremő ige. Isten Jézus Krisztus által mondott ígéje képes létezésre hívni azt, ami az ige kimondása előtt nem létezett... Az ember életében nincs igazság... De Isten megbízta Krisztust, hogy kijelentse az igazságot az embernek és az emberben. Krisztus csak az ígét szólt, és az emberi élet elsötétedett ürességében igazságot teremt mindazok számára, akik elfogadják... Isten hittel elfogadott ígéje... igazságot hoz létre az emberben, abban az emberi életben, ahol semmi ilyen igazság nem volt azelőtt, éppúgy, mint ahogy kezdetben, a teremtéskor is a semmiből teremtett Isten... Az embernek nemcsak igazzá kell válnia – az Isten ígében való hit által –, hanem folyamatosan igaznak kell lennie, élnünk kell a hit által.

Az igaz ember pontosan ugyanazon a módon és ugyanazon dolog által él igaz életet, mint ahogyan igazzá lett.

Itt van Isten ígéje, az igazság ígéje, az élet ígéje, most, a jelenben, a te számodra. Igazzá tétetsz általa? Élni fogsz általa? Ez a hit általi megigazulás és igazzá válás. Ez a legegyszerűbb dolog a világon.” (Robert J. Wieland: *Az 1888-as üzenet*, 76–78. o.)

„Ez lesz a szövetség, amelyet a napok után az Izráel házával kötök. Azt mondja az Úr: Törvényemet az ő belsejükbe helyezem, és az ő szívükbe írom be... megbocsátom bűneiket, és vétkeikről többé meg nem emlékezem.» (Jer 31,33–34)

Ugyanaz a törvény, amelyet egykor a kőtáblákra véstek, a Szentlélek által a szív táblájára íratik. Abelyett, hogy saját igazságunk magalapozásán fáradoz-nánk, elfogadjuk Krisztus igazságát. Vére eltörli bűneinket. Az Ő engedelmessé-ge tulajdoníttatik nekünk. Ezután a Szentlélek által megújított szív a lélek gyü-mölcseit fogja teremni. Krisztus kegyelme által engedelmeskedünk a törvénynek, amely a szívünkbe íratott. Ha Krisztus lelke lakozik bennünk, úgy élünk majd, ahogyan Ő élt.” (Ellen G. White: *Pátriárkák és próféták*, 395. o.)

Az e beti adomány az oktatási intézményeket támogatja

FELKÉSZÜLÉS AZ ÍTÉLETRE: AZ ADÓS SZOLGA PÉLDÁZATA

1 Milyen előzmények után mondta el Jézus az adós szolga példázatát, és mit fejezett ki Péter kérdése?

Mát 18,21–22; vö. 15–20

„Ekkor hozzámenvén Péter, mondta: Uram, hányszor lehet az én atyámfiának ellenem vétkezni, és néki megbocsátanom? Még hétszer is? Mondta néki Jézus: Nem mondom néked, hogy még hétszer is, hanem még hetvenhétszer is.”

.....

Péternek a megbocsátás mértékére vonatkozó kérdése azt a farizeusi szemléletet tükrözte, hogy egy bizonyos határon túl már „nem kötelező” a megbocsátás. Jézus válasza megelőlegezi a példázat tanítását, miszerint a megbocsátás mértéke nem számszerűsíthető, hanem valami egészen máson múlik.

„Péter nem tud szabadulni a megbocsátás kényes kérdésétől (vö. Mát 18,15). Meg kell bocsátani! Rendben van! De hányszor? A törvényeket szívesen konkretizáló (és racionalizáló) zsidók szerint háromszor kell megbocsátani, negyedszer már nem. Ezt a mércét némelyek szerint az Ámós 1,6-ra alapozták. Péter tudja, hogy Jézusnak sokszor eltér a nézete »az ősök rendelkezéseitől«. Ezért kérdez. Nem is akárhogyan!

A zsidó mércét duplája fölé emelve kérdezi: »Szerinted talán egészen hét esetig el kell mennünk?«... Jézus válaszában első fele akár reményt is támaszthat Péterben! Hiszen egyelőre csak annyi derül ki, hogy Jézus nem ért egyet a felajánlott mértékkel... A folytatás azonban váratlan. Jézus nem tartja túlzónak Péter felvetését. De furcsa módon alacsonynak sem. Eleve a kérdésfelvetést tartja helytelennek. A »hetvenszer hétszer« vagy »hetvenhétszer«... nem matematikai megoldást ad, hanem arra világít rá, hogy aki

péteri módon teszi fel a kérdést, az nem igazán érti a megbocsátás lényegét. A megbocsátó lelkület nem számol. A számoló ember az első esetben sem bocsátott meg. A következő példázatban e témában ad létfontosságú tanítást Jézus.” (Dr. Almási Tibor: *Máté evangéliuma*, Gyuró Technik Kft., Budapest, 1989, 167. o.)

2 **Hogyan szemlélteti Jézus az adós szolga kétségbeejtő helyzetét, és mit tükröz az adósság elengedése?**

Mát 18,23–27

„Annakokáért hasonlatos a mennyek országa a királyhoz, aki számot akar vetni az ő szolgálival. Mikor pedig számot kezdett vetni, hoztak eléje egyet, aki tízezer talentommal volt adós. Nem tudván pedig fizetni, parancsolta annak ura, hogy adják el azt, és a feleségét és gyermekeit, és mindenét, amije volt, és fizessenek. Leborulván azért a szolga előtte, könyörgött néki, mondván: »Uram, légy türelemmel hozzám, és mindent megfizetek néked.« Az úr pedig megszávnván azt a szolgát, elbocsátotta őt, és az adósságot is elengedte néki.”

Zsolt 103,13–14

„Amilyen könyörülő az atya a fiakhoz, olyan könyörülő az Úr az Őt félők iránt. Mert Ő tudja a mi formáltatásunkat; megemlékezik róla, hogy por vagyunk.”

Mik 7,18

„Kicsoda olyan Isten, mint Te, aki megbocsátja a bűnt, és elengedi öröksége maradékának vétjét?! Nem tartja meg haragját örökké, mert gyönyörködik az irgalmasságban! Hozzánk térvén, könyörül rajtunk; eltapodja álnokságainkat. Bizony a tenger mélységébe veted minden bűnünket!”

.....

.....

E példázat az adósság elengedését használja fel a bűnbocsánat jelentőségének érzékeltetésére, kiélezve az ember erre adott válaszána kérdését. A példázat két legfigyelemreméltóbb eleme a király magatartása, illetve az elengedett összeg nagysága. A tízezer talentum Jézus korában szinte megfizethetetlen összegnek számított, mai pénzben – a talentumok fajtájától, anyagá-

tól függően – több százmillió forintnak felelne meg. Az a mozzanat, hogy egy szolga ekkora adósságot halmozott fel, önmagában is jelzi a visszafizetés emberileg lehetetlen voltát, ezt érzékelteti Jézus a szinte valószínűtlenül nagy összeggel. A jogos büntetés a kor jogrendje szerint valóban az adós teljes családjának eladása lett volna adósrabszolgaként. Az uralkodó magatartása viszont azt tükrözi, hogy az adós kiszolgáltatott helyzete, tehetetlensége irgalmasságra indítja, az adósság elengedése pedig arra utal, hogy az adósságba keveredett ember a mérhetetlenül nagy összegnél is értékesebb számára. A példázat kifejezi, hogy az ember bűnös voltából kifolyólag képtelen megfizetni ezt a hatalmas tartozást, ezért Isten szeretetből, irgalmassága folytán egy összegben elengedi azt. Az Ó- és Újszövetség egyaránt arról tesz bizonyosságot, hogy Isten az ember bűnadósságát látva nemhogy „behajtaná” a jogos tartozást, hanem *éppenséggel valamit ad helyette*: nagyvonalú, elfedező kegyelmét, amelynek természetesen ára van, de ezt az árat nem az embernek kell megfizetnie, hanem Isten fizeti ki helyette: „*Nem veszendő holmin, ezüstön vagy aranyon váltattatok meg a ti atyáitoktól örökölt hiábavaló életektekből, hanem drága véren, mint hibátlan és szeplőtlen báránynén, a Krisztusén.*” (1Pét 1,18–19)

„*A király megkegyelmezett az adós szolgának. Ez azt jelképezi, hogy Isten minden bűnt megbocsáthat. A király, aki szolgáját megszánya elengedte adósságát, Krisztust ábrázolja. Az embert elítélte a törvény, amelyet áthágott. S az ember nem tudja megmenteni önmagát, Krisztus ezért istenségére emberi természetet öltött, és eljött erre a világra. Büntelen életét odaadta a bűnösökért. Feláldozta magát a mi bűneinkért, és mindannyiunknak ingyen felkínálja a vérrel megvásárolt kegyelmet.* »Az Úrnál van a kegyelem, és bőséges nála a szabadítás!« (Zsolt 130,7) Ezért kell nekünk is szánalmat tanúsítanunk a többi bűnös iránt. »Ha így szeretett minket Isten, nekünk is szeretnünk kell egymást.« (1Ján 4,11) »Ingyen vettétek – mondja Krisztus –, ingyen adjátok.« (Mát 10,8)» (Ellen G. White: *Krisztus példázatai*, „A megbocsátás mértéke” c. fejezetből)

3 **Kit jelképez a „szolgatárs”, és van-e értelmes indoka annak a magatartásnak, melyet az elengedést nyert szolga tanúsított vele szemben?**

Mát 18,28–30

„Kimenvén pedig az a szolga, találkozott eggyel az ő szolgatársai közül, aki száz dénárral volt néki adós; és megragadván azt, fojto-

gatta, mondván: »Fizesd meg nékem, amivel tartozol!« Leborulván azért az ő szolgatársa az ő lábai elé, könyörgött néki, mondván: »Légy türelemmel hozzám, és mindent megfizetek néked.« De ő nem akarta, hanem elmenvén, börtönbe vetette őt, mígnem megfizeti, amivel tartozik.»

.....

.....

A példázat folytatása nyilvánvalóvá teszi, hogy mitől függ a megbocsátást nyert ember további sorsa: a szolganak is van egy adósa, aki szintén adóssága elengedését kéri tőle, de az uralkodótól merőben eltérő magatartást tapasztal. Jézus a „fojtogatás” említésével szinte végletes mértékben érzékelteti a szolga hálátlanságát, amit az összeg nagysága még inkább nyilvánvalóvá tesz: a száz dénár akkoriban egy ember egy-két napi munkabérével volt egyenlő, azaz viszonylag könnyen megfizethető összeget jelentett. Jézus rendkívül szemléletesen érzékelteti, hogy Istennel szembeni bűnadósságunk nagyságrendekkel több, mint az, amivel nekünk tartoznak emberek – vagyis saját bűneink összehasonlíthatatlanul nagyobbak, mint azok a sérelmek, amelyeket másoktól kell elszenvdünk.

Azonban nem csupán az adósság mértéke nagyobb, hanem eltérő a természete is: az Isten iránti adósságunkat akkor sem tudnánk kiegyenlíteni, ha akarnánk, ugyanis természetünk elválaszthatatlan része a hajlam a bűn cselekvésére – és az „adósság” elengedésére éppen azért van szükség, mert ez tehet bennünket képessé arra, hogy egyáltalán bizalommal forduljunk Istenhez. Mások „adósságai”, amelyekkel nekünk „tartoznak”, többek között azért is sokkal csekélyebb mértékűek, mivel nagyrészt a mi bűneinkre adott viszontválaszok, de még a jogtalan sérelmeket is gyakorta mi nagyítjuk fel, kórossá nőtt önérzetünk következtében. A példázat tanítása szerint a bűnadósság elengedése abban nyilvánul meg, hogy az elengedett tartozás nagyságának tudatában nem tartjuk és nem kérjük számon embertársaink ellenünk elkövetett vétkeiket.

„A példázatbeli adós halasztásért könyörgött, megígérve, hogy mindent megfizet, és a király visszavonta az ítéletet. Az egész adósságot elengedte. E szolganak nemsokára alkalma nyílt arra, hogy kövesse ura példáját a megbocsátásban. Amikor kiment, találkozott egyik szolgatársával, aki adósa volt egy kis összeggel. A király elengedte szolgálja tízezer talentumnyi tartozását. Az ő adósa csak

száz dénárral tartozott. De a szolga, akivel ura olyan irgalmasan bánt, egész másként viselkedett szolgatársával. Adósa ugyanazzal a kéréssel fordult hozzá, mint az imént ő a királyhoz, de milyen más eredménnyel! Ő, akinek épp akkor bocsátottak meg, nem volt nagylelkű és könyörületes. Az iránta tanúsított irgalmat nem gyakorolta szolgatársával. Oda sem figyelt, amikor adósa türelmet kért tőle. Csak a neki járó kis összegben járt az esze. Követelte mindazt, ami véleménye szerint megillette, és olyan ítéletet hajtott végre, amelyet neki kegyelemből elengedtek.

Ma is hány ilyen ember van! Amikor az adós szolga könyörgött urának, hogy legyen türelmes, nem is fogta fel, milyen hatalmas összeggel tartozik. Nem is gondolt arra, hogy képtelen megfizetni. Azt hitte, törleszteni tudja adósságát. »Légy türelemmel hozzám – mondta –, és mindent megfizetek néked.« Sokan reménykednek abban, hogy saját cselekedeteikkel kiérdemlik Isten kegyét. Nem fogják fel, milyen tehetetlenek. Nem fogadják el Isten kegyelmét ingyen ajándékként, hanem saját jó cselekedeteikben bíznak. Szívüket nem szomorítja el és nem alázza meg a büntudat. Ezért másokkal szemben követelőzők és könyörtelenek. Isten ellen elkövetett bűneik úgy aránylanak azokhoz a bűnökhöz, amelyeket testvéreink követett el ellenük, mint a tízezer talentum a száz dénárhoz – majdnem egymillió az egyhez. Mégis ők azok, akik nem bocsátanak meg.» (Ellen G. White: Krisztus példázatai, A megbocsátás mértéke c. fejezetből)

4 Hogyan mutatnak rá a király szavai az igazságos magatartásra, melyet a szolgának követnie kellett volna, és mivel jár ennek elmulasztása?

Mát 18,31–35; vö. Mát 6,15

„Látván pedig az ő szolgatársai, amik történtek, felettébb megszorodtak; és elmenvén, mindent megjelentettek az ő uruknak, amik történtek. Akkor előhívatván őt az ő ura, mondta néki: Gonosz szolga, minden adósságodat elengedtem néked, mivelhogy könyörögtél nékem. Nem kellett volna-é néked is könyörölnöd a te szolgatársadon, amiképpen én is könyörültem terajtd? És megharagudván az ő ura, átadta őt a hóhérok kezébe, mígnem megfizeti mind, amivel tartozik. Ekképpen cselekszik az én mennyei Atyám is veletek, ha szívetekből meg nem bocsátjátok, ki-kí az ő atyjafiának, az ő vétkeiket.”

Most már csak a jogos ítélet visszahárítása következhet, a király nem tehet mást a hálátlan szolgálával. Jézus egyszerűen, de egyértelműen szemlélteti, miért igazságos ez: a bűnbocsátnak ugyanis az a végső célja, hogy alkalmassá tegyen minket az Istenéhez hasonló irgalmasságra, erre pedig úgy lehetünk képesek, ha folyamatosan megemlékezünk a saját bűntartozásunkat is elengedő Istenről. Ha ezt sorozatosan elmulasztjuk, úgy törvényszerűen esünk vissza régi, irgalmasságra képtelen állapotunkba.

Jézus tehát Péter kérdéséből kiindulva arra mutatott rá, hogy a megbocsátásnak azért nincs végső, számszerűsíthető mértéke, mert a bűnbocsánatot nyert ember *nem tehet mást, mint hogy maga is feltétel nélkül megbocsát*, amire az Isten iránti hála indítja, függetlenül attól, hogyan viszonyozzák ezt mások. Ez még akkor is így van, ha a megbocsátás csak úgy jut teljességre, ha a megbocsátásra szoruló ember részéről is pozitív viszontválasszal találkozunk. A bűn csak ekkor tekinthető teljesen elrendezettnek, de így is elmondhatjuk, hogy aki tiszta szívből megbocsát, az nem a másik fél bocsánatkérését teszi meg feltételül, noha természetesen vágyik erre.

„A következtetés világos és egyértelmű: aki nem tud megbocsátani, az nem nyer bűnbocsánatot... Nem kell a végítéletig várnunk, hogy Jézus szavai megvalósuljanak. Mert aki nem bocsát meg és nem nyer bocsánatot, azt egész életében állandó büntudat és neheztelés kínozza. Az adósok börtönben éli életét, súlyos belső, érzelmi konfliktusoktól gyötörve.

Jézus példabeszéde az emberi kapcsolatok tükré. A megbocsátás, az irgalom és a szeretet iránti vágy ott él minden ember szívében. Be van építve testünk minden porcikájába, és jelen van minden emberi kapcsolatunkban. Úgy vagyunk teremtve, hogy mindannyiunknak kegyelemre, szeretetre és elfogadásra van szükségünk.

A Biblia szerint a bűn Isten törvényének a megszegése. Valahányszor vétünk az élet törvényei ellen, bizonyos értelemben adósok maradunk. Istennek és a felebarátomnak tartozom azzal, hogy e törvények szerint éljek.

Ugyanez vonatkozik a személyes kapcsolatainkra is. Mindannyian tartozunk egymásnak, és adósok vagyunk. Amikor vétkezünk valaki ellen, érezzük, hogy »tartozunk neki egy bocsánatkéréssel«...

Az adósság elengedésére intette Jézus a tanítványait akkor is, mikor imádkozni tanította őket: »...és bocsásd meg a mi vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek.« Minden lelkipásztor, tanácsadó, vagy bárki, aki emberekkel foglalkozik, tudja, hogy a »tartozik-követel« igé-

nye milyen mélyen bevésődött az emberi természetbe. Mintha mindannyiunkba egy adóvégrehajtó lenne beépítve. Néha úgy érezzük, meg kell bűnhődnünk valamiért, máskor igyekszünk rendezni az adósságunkat, vagy éppenséggel valakinek az adósságát próbáljuk behajtani. S ha beindul ez a kérlelhetetlen folyamat, hamarosan az adósok börtönében találjuk magunkat, és súlyos belső küzdelmeket élünk át.

Számos érzelmi sérülés hátterében is a megbocsátás elmulasztása húzódik meg. Egyes kutatók szerint a kórházban ápolott betegek 75 százaléka olyan fizikai betegségben szenved, amely érzelmi okokra vezethető vissza. Dr. David Belgium azt állítja, hogy ezek a betegek önmagukat büntetik a betegségükkel, s a fizikai tünetekben a bűntudat önkéntelen megnyilvánulása fedezhető fel.” (David Seamands: *Gyógyító sebeink*, Harmat, Budapest, 2004, 25–26. o.)

5 Mi a fő oka annak, hogy oly sokszor képtelenek vagyunk a saját életünkben érvényesíteni Isten irántunk tanúsított irgalmasságát, beleértve mások bűneinek megbocsátását is?

Ésa 46,9, 12

„Emlékeztetek meg a messze régi dolgokról, hogy én vagyok Isten és nincsen több; Isten vagyok, és nincs hozzám hasonlatos... Hallgassatok reám, keményszívűek, akik távol vagytok az igazságtól.”

2Kor 13,5

„Vizsgáljátok meg magatokat, ha a hitben vagytok-é, magatokat próbáljátok meg.”

Jel 2,4–5/a

„De az a mondásom ellened, hogy az első szeretetedet elhagytad. Emlékezzél meg azért, honnét estél ki, és térj meg, és az előbbi cselekedeteket cselekedd.”

.....
.....
„A sértettet nagyon sokszor ingerli az ellene újra meg újra vétkező ismételt bűnvallomása, és úgy gondolja, hogy már épp elégszer megbocsátott. A Megváltó

* Pontosított fordítás.

azonban világosan megmondta, hogyan kell bánni a vétkezőkkel: »Ha... a te atyádfia vétkezik ellened, dorgáld meg őt; és ha megtér, bocsáss meg neki.« (Luk 17,3) Ne zárkózz el tőle, mint bizalmadra méltatlantól! Ügyelj magadra, hogy meg ne kísértessél te magad is (Gal 6,1).

Ha testvéred vétkezik, bocsáss meg neki! Amikor bűnét meg akarja neked vállalni, ne mondd, hogy nem hiszel alázatosságában, sem bűnvallomása őszinteségében! Milyen jogon ítélsz fölötte, mintha olvasnál a szívében? Isten Igéje ezt mondja: »Ha megtér, bocsáss meg neki. És ha egy napon hétszer vétkezik ellened, és egy napon hétszer tehozzád tér, mondván: Megbántam – megbocsáss neki.« (Luk 17,3–4) És nemcsak hétszer, hanem hetvenszer hétszer is – annyiszor, ahányszor Isten megbocsát neked.

Hiszen mi is Isten ingyen kegyelmének köszönhetünk mindent! Gyermekei vagyunk, mert kegyelemből szövetségre lépett velünk. A Megváltó kegyelemből váltott meg és teremtett újjá minket. Kegyelemből tett örökös társainvá. Ismertesük meg ezt a kegyelmet másokkal is!..

Amikor az ember nem az emberi fogyatékoságokat, hanem Jézust szemléli, jelleme átalakul. Krisztus Lelke munkálkodik a szívében, és átformálja Isten képmására. Igyekezünk Jézust úgy bemutatni, hogy az emberek lelki szemekkel meglássák »Istennek ama bányáját, aki elveszi a világ bűneit« (Ján 1,29). Eközben gondoljunk arra, hogy »aki bűnöst térít meg az ő tévelygő útjáról, lelkét ment meg a haláltól, és sok bűnt elfedez« (Jak 5,20).

»Ha pedig meg nem bocsátjátok az embereknek az ő vétkeiket, a ti mennyi Atyátok sem bocsátja meg a ti vétkeiteket.« (Mát 6,15) Semmi sem igazolja az engesztelhetetlen lelkületet. Az irgalmatlan ember arról tanúskodik, hogy nem részesült Isten megbocsátó kegyelmében. Ha a vétkező tudatában van annak, hogy Isten megbocsátott neki, szíve együtt dobban a végtelen Szeretet szívével. A bűnös lelkét átjárja Isten könyörülete, és ezzel a könyörülettel fordul mások felé. Az az irgalom és az a szerető gondoskodás, amely Krisztus életében megmutatkozott, látható lesz azokban, akik részesültek kegyelmében. »Akiben pedig nincs a Krisztus Lelke, az nem az övé.« (Róm 8,9) Az ilyen embernek Isten idegen. Az ilyen ember alkalmatlan arra, hogy Istennel együtt legyen az örökkévalóságban. Lehet, hogy Isten egyszer már megbocsátott neki, de irgalmatlansága azt bizonyítja, hogy elfordult Isten megbocsátó szeretetétől. Eltávolodott tőle, és ugyanolyan állapotba került, mint mielőtt Isten megbocsátott neki. Megtagadta bűnbánatát, és bűnei éppúgy terhelik, mintha soha nem bánta volna meg azokat.» (Ellen G. White: Krisztus példázatai, A megbocsátás mértéke c. fejezetből)

6 Egy másik példázat szerint milyen előfeltétele van az isteni irgalom megtapasztalása nyomán tanúsított helyes magatartásnak?

Luk 7,36–50, lásd különösen: 40–47. vers

A két adós példázatában szereplő emberek adósságának elengedése a hitelező irgalmasságának köszönhető, aki túllép a pusztá jogosság szempontjain, és az adósok érdekeit szem előtt tartva hozza meg döntését. A példázat lényegét Jézus kérdése foglalja össze: kettőjük közül ki fogja őt jobban szeretni, azaz melyikük lesz hálásabb az adósság elengedőjének? A kérdés látszólag szükségtelen, hiszen egyértelmű a válasz: az, akinek a nagyobb összeget engedte el. Bár a válasz kézenfekvő, fontos tudatosítani, hogy lelki életünket, különösen pedig az irgalmasságra való képességünket ugyanilyen kézenfekvő módon befolyásolja, hogy tudatában vagyunk-e korábbi bűnadósságunknak, és becsüljük-e eléggé azt, aki *„nem bűneink szerint cselekszik velünk, és nem fizet nekünk a mi álnokságaink szerint”* (Zsolt 103,10).

A példázat tanítása szerint nem arról van szó, hogy egyik ember *kevésbé* lenne bűnös a másiknál, még kevésbé arról, hogy az emberi mértékkal mérve nagyobb bűnöket elkövető emberek szükségszerűen mélyebben megtapasztalják Isten kegyelmét, hanem abban van a különbség, hogy mennyire teljes körűen engedjük az életünkben érvényesülni a bűnbocsánatot és Isten kegyelmének átformáló hatalmát. Ennek módját kifejezően fogalmazza meg **Jel 2,5**: *„Emlékezzél meg, honnét estél ki, és térj meg, és az előbbi cselekedeteket cselekedd!”* A hála életben tartásának legfontosabb eszköze tehát a szüntelen, naponkénti megemlékezés korábbi elveszett helyzetünkről és Isten szabadításáról, valamint „tapasztalatszerzés” az irgalmasság terén azzal az Istennel, akinek nem csupán a bűn elengedését, hanem a bűnből való tényleges szabadítást, sőt ennek „akarását” is köszönhetjük: *„Isten az, aki munkálja bennetek mind az akarást, mind a véghezvitelt, jó kedvéből.”* (Fil 2,13, pontosított fordítás szerint)

***Az e heti adomány
az oktatási intézményeket támogatja***

FELKÉSZÜLÉS AZ ÍTÉLETRE: A JUHOK ÉS A KECSKÉK SZÉTVÁLASZTÁSA

1 Milyen sorsdöntő kérdésről és mihez kapcsolódva ad tanítást a juhok és a kecskék szétválasztásának példázata?

Mát 25,31–32

„Mikor pedig eljő az embernek Fia az Ő dicsőségében, és Vele mind a szent angyalok, akkor beül majd dicsőségének királyiszekébe. És elébe gyűjtetnek mind a népek, és elválasztja őket egymástól, miként a pásztor elválasztja a juhokat a kecskéktől.”

Jel 20,12

„És láttam a halottakat, nagyokat és kicsinyeket, állani az Isten előtt; és könyvek nyitattak meg, majd egy más könyv nyitattott meg, amely az életnek könyve; és megítéltettek a halottak azokból, amik a könyvekbe voltak írva, az ő cselekedeteik szerint.”

.....

.....

A juhok és a kecskék példázata Jézus nagy apokaliptikus beszédéhez kapcsolódik, és a megelőző példázatokkal együtt mintegy annak lezárását jelenti. Nagy kérdés számunkra, hogy Isten minek az alapján választja el az üdvözülendőket azoktól, akik nem nyerhetik el az örök életet, hiszen emberi szemmel nézve mindenki jelleme és gondolatvilága oly szövevényesnek és gyakran ellentmondásosnak tűnik. A legnagyobb azonban minden ember életnek végső kérdése: az, hogy mi magunk minek alapján válhatunk alkalmassá az örök életre. E kérdésekre ad választ találó hasonlattal a nagy apokaliptikus beszédet lezáró példázat. A „szétválasztás” természetesen képletesen értendő, mivel az igazak és a gonoszok fölötti ítélethirdetés két különböző időpont-

ban történik (vö. *Jel 20. fejt.*), de Jézus a szemléletesség kedvéért összevonja a két eseményt. A példázat megértéséhez fontos szempont, hogy a palesztinai juhok fehérek, míg a kecskék feketék voltak, tehát első ránézésre meg lehetett őket különböztetni. A királyi és bírói minőségében fellépő Krisztusnak tehát olyan egyszerű és egyértelmű a szétválasztás, mint az ember számára a juhok és a kecskék közötti különbségtétel.

2 Mi indokolja azt a következetes bibliai tanítást, hogy az üdvösség szempontjából csupán két csoport létezik, és mindannyian tagjai vagyunk valamelyiknek?

Ján 5,28–29

„Eljő az óra, amelyben mindazok, akik a koporsókban vannak, meghallják az Ő szavát, és kijönnek; akik a jót cselekedték, az élet feltámasztására; akik pedig a gonoszt művelték, a kárhozat feltámasztására.”

2Kor 5,10

„Mert nekünk mindnyájunknak meg kell jelennünk a Krisztus ítélőszéke előtt, hogy ki-ki megjutalmaztassék aszerint, amiket e testben cselekedett, vagy jót, vagy gonoszt.”

.....
.....
.....

A példázat és a fentiekben idézett igék egyértelműen megvilágítják, miért olyan könnyű Istennek megtenni azt, ami emberi szemmel szinte lehetetlennek tűnik. Még ha rendkívüli sokféleség jellemzi is az emberek indítékait, Isten alapvetően a cselekedetek minőségét értékeli, és ezek könnyen megkülönböztethetők aszerint, hogy a szeretet vagy az önzés gondolkodásmódját tükrözik-e. Isten igazságos Bíróként természetesen figyelembe veszi indítékainkat, körülményeinket és öröklött adottságainkat is, de Ő tudja azt is, milyen késztetéseket és lehetőségeket adott minden egyes embernek, hogy alkalmassá tegye őt az igazság cselekvésére. Végző soron látható cselekedeteink tanúskodnak arról, hogy személyes döntésünk nyomán mennyiben éltünk, illetve nem éltünk e lehetőségekkel, és egyértelműen a „jó” vagy „gonosz” kategóriába sorolnak minket.

3 Milyen szempont alapján történik a két csoport megkülönböztetése?

Mát 25,34–40

„Akkor ezt mondja a király a jobb keze felől állóknak: Jertek, én Atyámnak áldottai, örököljétek ez országot, amely számotokra készítettet a világ megalapítása óta. Mert éheztem, és ennem adtatok, szomjúhoztam, és innom adtatok, jövevény voltam, és befogadtatok engem, mezítelen voltam, és felruháztatok, beteg voltam, és meglátogattatok, fogoly voltam, és eljöttetek hozzám.

Akkor felelnek majd néki az igazak, mondván: Uram, mikor láttuk, hogy éhezted, és tápláltunk volna? Vagy szomjúhoztál, és innod adtunk volna? És mikor láttuk, hogy jövevény voltál, és befogadtunk volna? Vagy mezítelen voltál, és felruháztunk volna? Mikor láttuk, hogy beteg vagy fogoly voltál, és hozzád mentünk volna?

És felelvén a király, azt mondja majd nekik: Bizony mondom néktek, amennyiben megcselekedtétek eggyel az én legkisebb atyámfiái közül, énvelem cselekedtétek meg.”

Péld 22,9

„Az irgalmas szemű ember megáldatik, mert adott az ő kenyereből a szegénynek.”

Az igazságszolgáltatás csak akkor teljes, ha az ítélethez megfelelő indoklás is társul, és Isten igazságossága is megkívánja ezt. Jézus a „juhok”, vagyis az üdvözülők esetében azzal indokolja döntését, hogy – Péld 22,9 kifejezésével élve – „irgalmas szemmel” tekintettek azokra, akikkel Krisztus azonosítja magát (Mát 25,35–36). Az üdvözülők kérdésére Jézus nyilvánvalóvá teszi, hogy a legmesszemenőbben azonosítja magát minden rászorulóval, még azokkal a „legkisebbekkel” is, akikre az emberek általában nem figyelnek oda, vagy lenézik őket.

Az üdvözült igazak valójában nem tettek mást, mint követték Jézust az irgalmasságban, hiszen Ő maga volt az, aki ezt a legtökéletesebben bemutatta. Ezt fejezik ki a következő kijelentései, illetve felszólításai is: „Az Emberfia nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és adja éle-

tét váltáságul sokakért.” (Márk 10,45) „Amint én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást.” (Ján 13,34) Hasonlóképpen fogalmaz Pál apostol is: „Mert ismeritek a mi Urunk Jézus Krisztusnak jótéteményét, aki gazdag lévén szegénynyé lett értetek, hogy ti az ő szegénysége által meggazdagodjatok.” (2Kor 8,9) Az irgalmasság nem más, mint teljes mértékű azonosulás azoknak az érdekeivel, akiknek a szükségleteit látjuk, így az irgalmas ember nem önös szempontok szerint mérlegel, hanem természetszerű készletét érez arra, hogy a rászoruló segítségére siessen, akár fizikai, akár lelki értelemben. Az „irgalmas szemű” ember cselekedetei arról is egyértelmű bizonyítást tesznek, hogy mély személyes közösségben él Krisztussal, és teljesen Neki engedelmeskedik, hiszen önmagától képtelen lenne felülemelkedni önös szempontjain (lásd Ján 15,5). Összefoglalva tehát, az üdvösségre való alkalmasság attól függ, hogy ki sajátította el teljesen az irgalmasság lelkületét, illetve ki tett bizonyítást arról, hogy az irgalmasságban megnyilvánuló szeretet vált cselekedetei mozgatórugójává, olyannyira, hogy szinte észre sem veszi már, mikor cselekedett jót valakivel.

„Mindazoknak, akik elhagyták barátaikat vagy otthonukat Krisztusért, Ő százszoros jutalmat ígért még ebben az életben. Most pedig mindazok számára különleges áldást biztosított, akik valamilyen jó szolgálatot tesznek embertársaiknak. »Mindazokban, akik az én nevemért szenvednek – mondotta Jézus –, engem kell felismernetek. Amiképpen engem szolgálnátok, úgy kell szolgálnotok nekik. Ez a nyilvánvaló bizonyítéka annak, hogy az én tanítványaim vagytok.« ...Krisztus szeretete köti össze egymással az Ő családjának a tagjait. Ahol ez a szeretet nyilvánvalóvá lesz, ott feltárul, megmutatkozik ez az isteni kapcsolat. »Mindaz, aki szeret, az Istentől született és ismeri az Istent.« (1Ján 4,7)

Azok, akiket Krisztus megdicsér az ítéletben, talán nagyon keveset tanultak, keveset ismertek meg a hittudományból, de becsben tartották, ápolták az isteni alapelveket. A Szentlélek befolyása útján áldássá lettek azok számára, akik körülöttük élnek. Még a pogányok között is vannak olyanok, akik kinyilvánítják a jóság lelkületét. Mielőtt az élet szavai fülükbe jutottak volna, már megbarátkoztak a misszionáriusokkal, sőt saját életük veszélyeztetésével még szolgálatukra is voltak. A pogányok között vannak olyanok is, akik tudatlanul imádják Istent, akikhez a világosság még nem jutott el emberi közbenjárás, segítség útján. Bár Isten írott törvényét nem ismerik, de hangját már hallották, amikor szól hozzájuk a természetben, és így tették meg azt, amit a törvény megkövetelt tőlük. Munkálkodásuk nyilvánvaló bizonyítéka annak, hogy a Szentlélek

már megérintette szívüket, és felismerték, hogy Isten saját gyermekeinek ismerte el őket.” (Ellen G. White: *Jézus élete*, „Legkisebb atyámfiak” c. fejezetből)

4 Milyen különösnek tűnő szempont alapján ítéltetnek meg az elkárhozandók, és mi ennek az oka?

Mát 25,41–46

„Akkor szól majd a bal keze felől állókhoz is: Távozzatok tőlem, ti átkozottak, az örök tűzre, amely az ördögöknek és az ő angyalainak készítettet. Mert éheztem, és nem adtatok ennem, szomjúhoztam, és nem adtatok innom, jövevény voltam, és nem fogadtatok be engem, mezítelen voltam, és nem ruháztatok fel engem, beteg és fogoly voltam, és nem látogattatok meg engem.

Akkor ezek is felelnek majd néki, mondván: Uram, mikor láttuk, hogy éheztél, vagy szomjúhoztál, vagy hogy jövevény, mezítelen, beteg, vagy fogoly voltál, és nem szolgáltunk volna néked?

Akkor felel majd nékik, mondván: Bizony mondom néktek, amennyiben nem cselekedtétek meg eggyel eme legkisebbek közül, énvelem sem cselekedtétek meg. És ezek elmennek majd az örök gyötrelmre; az igazak pedig az örök életre.”

Jak 2,15–17; 4,17

„Ha pedig az atyafiak, férfiak vagy nők, mezítelenek, és szűkölködnek mindennapi eledel nélkül, és azt mondja nékik valaki közületek: »Menjetek el békességgel, melegedjete meg és lakjatek jól«, de nem adjátok meg nékik, amikre szüksége van a testnek, mi annak a haszna? Azonképpen a hit is, ha cselekedetei nincsenek, megholt magában... Aki azért tudna jót cselekedni, és nem cselekszik, bűne az annak.”

.....

.....

A „kecskéknek”, vagyis a kárhozat részeseinek hirdetett ítélet nem a gonosz cselekedeteket sorolja fel, ahogyan ezt esetleg várhatnánk, hanem az elmulasztott jó cselekedeteket: Jézus annak alapján ítéli meg őket, amit nem tettek meg, holott megtehették volna. Ez arra utal, hogy nem csupán a szeretet elvével nyíltan ellenkező cselekedetek számítanak gonoszságnak, hanem

sokkal inkább annak számít a felismert jó cselekvésében tanúsított mulasztás is. Ezért van tehát csak két csoport: aki csak „részben” hajlandó követni Jézust, az nem követi Őt. A hit vagy „élő”, vagy pedig „halott”, és a különbség természetesen abban áll, hogy az egyiknek vannak látható, igazságos cselekedetei, a másiknak nincsenek, ahogyan egy halott embernek sem lehetnek. E szempontból teljesen lényegtelen, hogy a holt hitű ember is cselekszi a „sötétség gyümölcstelen cselekedeteit” (Eféz 5,11), amelyek bűnös, megromlott természetéből fakadnak. Az ítélet nem közvetlenül ezek miatt éri, hanem amiatt, hogy nem tette meg, amit megtehetett volna. Ez még azokra is érvényes, akiknek nem volt lehetőségük Isten igazságát megismerniük, hiszen ők „törvényük nem lévén, önmaguknak törvényük” (Róm 2,14), vagyis Isten az ő lelkiismeretükön keresztül is munkálkodik. Igazán nagy veszélyben tehát azok vannak, akik hívőnek vallják ugyan magukat, de hiányoznak az életükből azok a cselekedetek, amelyek ezt Isten – és az emberek – előtt bizonyíthatnák. Jézus egyedüli mércéje az Isten jellemével való azonosulás mértéke.

„Isten a gazdagoknak azért adott gazdagságot, vagyont, hogy megsegítsék és megvigasztalhassák szenvedő gyermekeit. Ők azonban nagyon közömbösek embertársaik iránt. Azt gondolják, ők szegény testvéreik felettesei. Nem képzelik bele magukat a szegény emberek helyzetébe. Nem értik meg a szegények kísértéseit és küzdelmeit. Az irgalmasság kihál a szívükből. Fényűző lakásokban és ragyogóan feldíszített templomokban zárkóznak el a gazdagok a szegényektől. Mindazt, amit Isten azért adott, hogy áldássá tegyék a szűkölködők számára, saját büszkeségük és önzésük kielégítésére használták fel. A szegényeket naponként megfosztják attól az oktatástól, amely által meg kellene ismerniük Isten gyengéd irgalmasságának a tetteit... Sokan, akik még nem tapasztalták meg az ínség nyomasztó terhét, nagyon gyakran megvetően kezelik a szegényeket, azt éreztetve velük, hogy kiszolgáltatott, értéktelen emberek.

Krisztus azonban mindezt látja, és azt mondja: én voltam az, aki éhes és szomjas voltam. Én voltam a jövevény, én voltam a beteg. Én voltam az, aki börtönben volt. Miközben ti dőzsöltetek bőségesen megterített asztalaitok mellett, én éheztem a nyomortanyán vagy egy elhagyott, üres utcán. Miközben ti jól éreztétek magatokat fényűzően berendezett lakásaitokban, számomra nem volt hely, ahol alvásra hajthattam volna le a fejemet. Miközben ti dugig megtömtétek ruhásszekrényeketek drága és divatos öltözékekkel, én rongyokban jártam és nyomorogtam. Miközben ti hajszoltátok az élvezeteket, gyönyöröket és szórakozásokat, én börtönben sorvadtam.

Amikor szűkmarkúan szétosztjuk a kolduskenyeret az éhező szegények között, amikor odaadjuk ellopott, vékony ruhadarabjainkat a szegényeknek, hogy próbálják meg megvédeni testüket a csípős hidegtől, vajon eszünkbe jut-e, hogy a dicsőség Urának adtuk ezeket? Jézus azt mondja nekünk: Életetek minden napján közel voltam hozzátok ezeknek a megnyomorítottaknak az alakjában, de ti nem kerestetek engem. Ti nem akartatok közösségbe kerülni velem. Ezért most én sem ismerlek titeket.” (Ellen G. White: Jézus élete, „Legkisebb atyámfiai” c. fejezetből)

5 **Hogyan nyerhetünk valódi, élő hitet, illetve hogyan őrizhetjük meg, ha egyszer már elnyertük?**

Ján 7,37–38

„Ha valaki szomjúhozik, jöjjön énhozzám, és igyék. Aki hisz énbennem, amint az írás mondotta, élő víznek folyamai ömlenek annak belsejéből.”

Ján 15,4–10

„Maradjatok énbennem, és én is tibennetek. Miképpen a szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt magától, hanem ha a szőlőtökén marad, akképpen ti sem, hanem ha énbennem maradtok. Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: aki énbennem marad, én pedig őbenne, az terem sok gyümölcsöt: mert nálam nélkül semmit sem cselekedhettek. Ha valaki nem marad énbennem, kivettetik, mint a szőlővessző, és megszarad; és egybegyűjtik ezeket, a tűzre vetik, és megégnek.”

1Ján 3,24

„És aki az Ő parancsolatait megtartja, az Őbenne marad, és Ő is abban; és abból ismerjük meg, hogy bennünk marad, abból a Lélekből, amelyet nekünk adott.”

„Krisztus azt mondta: »Maradjatok énbennem, és én is tibennetek. Miképpen a szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt magától, hanem ha a szőlőtökén marad, akképpen ti sem, csak ha énbennem maradtok.« (Ján 15,4) Ez nem véletlen kapcsolat, nem csupán alkalmi összeköttetés. A vessző részévé válik az élő szőlőtöknek. A gyökértől a vesszőkig akadálytalanul és állandóan áramlik az életerő. A vessz-

sző nem maradhat élő a szőlőtől elválasztva. Jézus ezzel azt fejezte ki: Többé ti sem lehettek nélkülem. Azt az életet, amelyet tőlem kaptatok, csak a velem való folytonos közösségben őrizhetitek meg. Nélkülem nem győzhettek le egyetlen bünt sem, s nem állhattok ellen a kísértéseknek.

»Maradjatok énbennem, és én is tibennetek.« (Ján 15,4) A Krisztusban maradás az Ő Lelkének állandó birtoklását jelenti, azt, hogy életünket minden feltétel nélkül átadjuk az Ő szolgálatára. A kapcsolat csatornáját mindig nyitva kell tartani ember és Isten között. Mint ahogy a szőlővesszőt folyamatosan táplálja az élő szőlőtő, úgy nekünk is hozzá kell kapcsolódnunk Krisztushoz, és hittel el kell Tőle fogadnunk lényének erejét és tökéletességét.

A gyökér a szőlővesszőkön át küldi el a táplálékot a legszélső vesszők hegyéig. Így árad Krisztustól is erősítő lelki táplálék minden hívő emberre. Amíg a lélek egységben van Krisztussal, addig nem áll fenn annak a veszélye, hogy elszárad, elpusztul. A szőlőtőhöz kapcsolódó vesszőkön izés gyümölcsök teremnek: »Aki énbennem marad, én pedig őbenne, az terem sok gyümölcsöt: mert nálam nélkül semmit sem cselekedhettek.« (Ján 15,5) Amikor hittel Isten Fiában élünk, akkor a Lélek gyümölcsei láthatóvá lesznek életünkben, és egyetlen gyümölcs sem fog hiányozni.» (Ellen G. White: Jézus élete, „Ne nyugtalankodjék a ti szívetek” c. fejezetből)

6 Milyen látható, tapasztalható jele van annak, hogy összhangban vagyunk Isten irgalmas jellemével, és hogyan erősíthetjük meg ezt az összhangot?

IJán 4,16–19

„Megismertük és elhittük az Isten irántunk való szeretetét. Az Isten szeretet; és aki a szeretetben marad, az Istenben marad, és az Isten is őbenne. Azzal lesz teljessé a szeretet közöttünk, hogy bátorsággal várjuk az ítélet napját, mert amint Ő van, úgy vagyunk mi is e világban. A szeretetben nincsen félelem; sőt a teljes szeretet kiűzi a félelmet, mert a félelem gyötrellemmel jár: aki pedig fél, nem lett teljessé a szeretetben. Mi szeressük Őt; mert Ő előbb szeretett minket!” (Pontosított fordítás szerint)

Jer 29,13

„Kerestek engem és megtaláltok, mert teljes szívetekből kerestek engem.”

.....

.....

Minden emberi kapcsolat fokmérője az egymás iránti bizalom. Isten iránti szeretetünk minőségét is abban mérhetjük le, hogy mennyire bízunk igazságos jellemében, mennyire vagyunk képesek azonosulni értékrendjével, és mennyire tiszta lelkiismerettel tekintünk a végső ítélet felé, ahol bíróként kell találkozunk Vele. Fontos ezért, hogy naponta vizsgáljuk meg Isten iránti hűségünket, és ha bármilyen mértékű hiányosságot tapasztalunk, forduljunk Hozzá teljes, gyermeki bizalommal, és kérjük a segítségét, a határozott ígéretre gondolva: *„Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz, hogy megbocsássa bűneinket, és megtisztítson minket minden hamisságtól.”* (1Ján 1,9)

***Az e beti adomány
az ingatlanalapot támogatja***

FELKÉSZÜLÉS AZ ÍTÉLETRE: A TALENTUMOK PÉLDÁZATA

A közös átvétel előtt olvassuk el egyénileg Ellen G. White *Krisztus példázatai* c. könyvéből a Talentumok c. fejezetet!

1 Milyen előzmények után hangzott el a talentumok példázata, és milyen kérdésben ad alapvető tanítást?

Mát 25,13; vö. 24,45–51

„Éberek legyetek azért, mert sem a napot, sem az órát nem tudjátok, amelyen az embernek Fia eljő.”

„Kicsoda hát a hű és bölcs szolga, akit az ő ura gondviselővé tett az ő házanépén, hogy a maga idejében adjon azoknak eledelt? Boldog az a szolga, akit az ő ura, mikor hazajön, ily munkában talál. Bizony mondom néktek, hogy minden jószága fölött gondviselővé teszi őt. Ha pedig ama gonosz szolga így szólna a szívében: »Halogatta még az én uram a hazajövetelt«, és az ő szolgatársait verni kezdené, a részegesekkel pedig enni és inni kezdené: megjő annak a szolgának az ura, amely napon nem várja és amely órában nem gondolja, és kettévágatja őt, és a képmutatók sorsára juttatja; ott lesz sírás és fogcsikorgatás.”

.....

.....

---

* Pontosított fordítás szerint.

A talentumok példázata, amely Máté 25,14–30-ban olvasható, közvetlenül a 13. vers figyelmeztetéséhez kapcsolódik – ez a figyelmeztetés zárja le a tíz szűz példázatát, mely a lelki készenlét szükségességét más jelképekkel fogalmazza meg. A lelki készenlétnek és éberségnek, amelynek meg kell előznie Krisztus eljövételét, létfontosságú előfeltétele a tevékeny munkálkodás is. A példázat másik előzménye a 24. fejezetben olvasható tanítás a két szolgáról, akik közül az egyik megfelelő időben gondoskodik a távol levő gazda háznépéről, míg a másik kötelességeit elhanyagolva a világhoz szabja cselekedeteit. Ennek a figyelmeztető tanításnak mintegy folytatása a talentumokról szóló példázat, mely az Isten által adott képességekhez és lehetőségekhez való két-féle viszonyulást mutatja be.

2 **Hogyan szemlélteti a példázat a Krisztus visszatérésére váró ember feladatát?**

Mát 25,14–15

„Mert éppen úgy van ez, mint az az ember, aki útra akarván kelni, előhívta a szolgálait, és amije volt, átadta nekik. És adott az egyiknek öt talentumot, a másiknak kettőt, a harmadiknak pedig egyet, kinek-kinek az erejéhez képest, és azonnal útra kelt.”

Efész 4,7, 11–13

„Mindegyikünknek pedig adatott a kegyelem a Krisztustól osztott ajándék mértéke szerint... És adott némelyeket apostolokul, némelyeket prófétákul, némelyeket evangélistákul, némelyeket pedig pásztorokul és tanítókul: a szentek tökéletesbítése céljából szolgálat munkájára, a Krisztus testének építésére, míg eljutunk mindnyájan az Isten Fiában való hitnek és az Ő megismerésének egységére, érett férfúságra, a Krisztus teljességével ékeskedő kornak mértékére.”

.....

.....

Itt szolgálókról van szó, azaz olyan emberekről, akik tudatosan követik Krisztust. A talentum korabeli, nagy értékű pénzegység volt (lásd még az adós szolga példázatában), e példázatban az Isten által adott lehetőségeket és a megvalósításukra szolgáló képességeket jelképezi. Az egyes szolgálóknak adott talentumok száma is jól mutatja Isten igazságosságát: mindenki annyi talentumot

kap, amennyit jó eséllyel kamatoztatni tud, azaz Isten az egyéni különbségeket is figyelembe veszi. A tanítványok tehát sáfári megbízást kapnak: Isten a saját tulajdonát adja nekik, amit azonban gyarapítaniuk kell, ahogyan Isten világrendjének is a gyarapodás a lényege. Ezt a megváltás munkájában való együttműködéssel valósíthatják meg. Pál apostol egyértelműen fogalmazza meg ugyanezt: Isten különböző szolgálatokra rendelte a megváltottakat a „szentek tökéletesbítésére”, hogy az egyház mint közösség a földi körülmények között is eljusson „a Krisztus teljességével ékeskedő kor mértékére”, vagyis az Isten szerinti tökéletesség állapotába, hogy Krisztus visszajöhessen, és magához vehesse őket, mint akiknek a jelleme alkalmassá vált a mennyre. Ehhez minden hívő közös, odaszánt munkájára van szükség.

„A messze útra induló ember Krisztust ábrázolja, aki nem sokkal e példázatot elmondása után a mennybe távozott a földről. A példázatban szereplő szolgák Krisztus követőit jelképezik. Mi nem a magunké vagyunk. Isten »áron« vásárolt meg minket: »nem veszendő holmin, ezüstön vagy aranyon... hanem drága véren... a Krisztusén«, »hogy akik élnek, ezután ne maguknak éljenek, hanem annak, aki értük meghalt és feltámasztatott« (1Kor 6,20; 1Pét 1,19; 2Kor 5,15).

A menny mindenkit megvásárolt ezen a végtelen áron. Isten a menny tárházának minden kincsét a földre árasztotta. Krisztus odaáldozásával az egész mennyet nekünk adta, és megvásárolta rajta az ember akaratát, érzéseit, értelmét, lelkét. Hívők és nem hívők egyaránt az Úr tulajdonai. Isten mindenkit arra szólít, hogy Neki szolgáljon. Az ítélet napján mindenkinek számot kell adnia arról, hogyan tett eleget ennek a felszólításnak...

Krisztus megbízza követőit, hogy szolgálatában hasznosítsák azt, amijük van. Megszabja »kinek-kinek a maga dolgát« (Márk 13,34). A menny örök érvényű tervében mindenkinek megvan a helye. Mindenkinek együtt kell működni Krisztussal az emberek megmentésében. Amilyen biztos, hogy a mennyben megvan az a hely, amelyet Isten nekünk készített, olyan biztos az is, hogy a földön van olyan feladat Isten szolgálatában, amelyet személy szerint nekünk kell elvégeznünk.”

A talentumokon, melyeket Krisztus az egyházára bízott, főként a Szentlélek ajándékait és áldásait kell értenünk... Nem mindenki kapja ugyanazt az ajándékot, de a Mester megígérte, hogy minden egyes szolgálója megkapja a Lélek valamelyik ajándékát... Krisztus csak akkor árasztotta ki Lelkét, amikor a tanítványok hittel és imádkozva teljesen a szolgálatra szentelték magukat. Krisztus

követői ekkor különlegesen részesültek a menny kincseiben... Ezeket az ajándékokat Krisztus nekünk adta, de csak akkor lesznek ténylegesen a mieink, ha már Isten Lelke irányítja az életünket...

A példázat talentumai nemcsak a Lélek különleges ajándékait jelképezik, hanem minden öröklött és szerzet talentumot, minden fizikai és lelki képességet. Mindegyiket Krisztus szolgálatába kell állítanunk. A tanítványság egész lényünk és minden értékünk odaszentelésével jár. Ezeket az ajándékokat Krisztus megtisztítva és megjobbítva adja vissza, hogy dicsőségére és embertársaink áldására használjuk fel őket.” (Ellen G. White: Krisztus példázatai, Talentumok c. fejj., 224–225. o.)

3 **Hogyan történik a gyakorlatban a talentumok gyarapítása?**

Mát 25,16–17

„Elmenvén pedig aki az öt talentumot kapta, kereskedett azokkal, és szerzett más öt talentumot. Azonképpen akié a kettő volt, az is más kettőt nyert.”

Róm 12,1–2, 4–8

„Kérlek azért titeket, atyámfiai, az Istennek irgalmasságára, hogy szánjátok oda a ti testeiteket élő, szent és Istennek kedves áldozatul, mint a ti okos tiszteleteket. És ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem változzatok el a ti elmétek megújulása által, hogy megvizsgáljátok, mi az Istennek jó, kedves és tökéletes akarata. Mert a nékem adott kegyelem által mondom mindenkinek közöttetek, hogy feljebb ne törekedjék, mint ahogy törekedni kell; hanem józanon gondolkodjék, amint az Isten adta kinek-kinek a hit mértékét. Mert miképpen egy testben sok tagunk van, minden tagnak pedig nem ugyanazon cselekedete van, azonképpen sokan egy test vagyunk a Krisztusban, egyenként pedig egymásnak tagjai vagyunk.”*

.....
A fentiekből az tűnik ki, hogy a talentumok kamatoztatása alapvetően három dolgon múlik:

---

* Pontosított fordítás szerint.

1. Önmagunk odaszánása Istennek, vagyis minden képességünket Isten irányítása alá helyezzük, hogy azokat Ő felhasználja és fejlessze belátása szerint.

2. Isten „jó, kedves és tökéletes” akaratának megvizsgálása, és gondolkodásunk hozzáigazítása az isteni mércéhez.

3. A „feljebb törekvés” kiküszöbölése, alapvetően annak felismerése, hogy egyéni körülményeinkhez képest milyen lelki ajándékokat kaptunk, és ezeket hogyan kamatoztathatjuk hit által (ezt nevezi Pál apostol sajátos kifejezéssel „a hit mértékének”). Ezek az egyéni képességek azután egy adott közösségben kiegészítik egymást, ha minden hívő életében megvalósul a tökéletes odaszánás.

„Talentumainkat, bármilyen keveset kaptunk, fel kell használnunk. Nem az a legégetőbb kérdés, hogy mennyit kaptunk, hanem hogy mit teszünk azzal, amit kaptunk. Képességeink fejlesztése elsődleges kötelességünk. Ezzel tartozunk Istennek és embertársainknak. Az ember nem tölti be az élet célját, ha nem szerez egyre több talentumot, és nem lesz napról napra hasznosabb. Krisztusba vetett hitünk megvallásával elkötelezzük magunkat, hogy megtanuljuk mindazt, amire nekünk, a Mester munkásainak, lehetőségünk van. Minden képességünket a legmagasabb szintre kell fejlesztenünk, hogy a lehető legtöbb jót tehesük.

Nagy és szent az a feladat, amelyet az Úr reánk bízott. Az elkövetkezendő életben azok kapják a legnagyobb örökséget, akik ebben az életben a leghívebben és legkészségesebben szolgáltak. Az Úr maga választja ki eszközeit, s naponként más és más körülmények között próbálja ki, hogyan illeszkednek tervébe. Azokat választja ki, akik szívük őszinteségével töreksenek tervét véghezvinni. Nem azért választja ki őket, mert tökéletesek, hanem mert Ővele közösségben tökéletesek lehetnek.

Isten csak azokat fogadja el, akik magasra tűzik a célt. Mindenkit arra kötelez, hogy tegye meg a tőle telhető. Mindenkitől erkölcsi tökéletességet kíván. Ne szállítsuk le az igaz élet normáját! Ne próbáljuk a mércét öröklött vagy szerzett rossz hajlamainkhoz igazítani! Értsük meg, hogy a jellem tökéletlensége bűn! Isten minden szép és tökéletes jellemvonást harmonikusan és hiánytalanul önmagában hordoz, és mindazokat, akik elfogadják Krisztust személyes Megváltójuknak, felruhazza ugyanezekkel a kiváltságokkal – a saját jellemvonásaival.

Mindazoknak, akik Isten munkatársai akarnak lenni, igyekezniük kell minden fizikai és szellemi képességüket tökéletesíteni. Az igazi nevelés a fizikai, a

szellemi és az erkölcsi képességek felkészítése minden feladat teljesítésére; a test, az értelem és a lélek képzése Isten szolgálatára. Ez az a nevelés, amely az örök életre szól.

Az Úr minden kereszténytől elvárja, hogy minden képességét fejlessze, és életét egyre hasznosabbá tegye. Krisztus a saját vérével és szenvedésével megfizette készséges szolgálatunk árát. Eljött a világunkba, hogy megmutassa, hogyan és milyen lelkülettel dolgozzunk. Azt akarja, hogy mélységes szeretettel és odaadással tanulmányozzuk, hogyan lehet ebben a világban a legjobban előrevinni ügyét, megdicsőíteni nevét, és tiszteletet ébreszteni az Atya iránt, aki »úgy szeretete... e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy ha valaki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen« (Ján 3.16).» (Ellen G. White: *Krisztus példázata*, a Talentumok c. fejezetből)

4 Mit fejez ki a gazda elismerése az első két szolgának, és mit jelent ez a gyakorlatban?

Mát 25,19–23

„Sok idő múlva pedig megjött ama szolgáknak ura, és számot vetett velük. És eljövén, aki az öt talentumot kapta, hozott más öt talentumot, mondván: »Uram, öt talentumot adtál nékem, ímé más öt talentumot nyertem azokon.« Az ura pedig monda néki: »Jól van, jó és hű szolgám, kevesen voltál hű, sokra bízlak ezután, menj be a te uradnak örömébe.« Eljövén pedig az is, aki a két talentumot kapta, mondta: »Uram, két talentumot adtál volt nékem, ímé más két talentumot nyertem azokon.« Mondta néki az ura: »Jól van, jó és hű szolgám, kevesen voltál hű, sokra bízlak ezután, menj be a te uradnak örömébe.«”

„Amikor az Úr elszámoltatja szolgálait, minden egyes talentum kamatát jól megvizsgálja. Az elvégzett munka árulkodik a munkás jelleméről.

Aki öt talentumot kapott – és az is, aki kettőt –, a rá bízott képességeket haszonnal szolgáltatta vissza Urának. De semmi elismerést nem igényeltek. Talentumaikat kapták, és más talentumokat szereztek. A kölcsönkapott talentumok nélkül azonban nem lett volna nyereség. Tudták, hogy csak

a kötelességüket teljesítették. A tőke az Úré volt. A haszon is az övé. Ha a Megváltó nem árasztotta volna rájuk szeretetét és áldását, elvesztették volna az örök kincseket.

Mégis, amikor a gazda átvette a talentumokat, olyan elismerésben és jutalomban részesítette a munkásokat, mintha minden az ő érdemük lett volna. Arca sugárzott az örömtől. Boldog volt, hogy megáldhatta szolgálait. Minden szolgálatért és minden áldozatért megjutalmazta őket. Nem mintha ezzel tartozott volna, hanem mert szíve túláradt a szeretettől. »Jól van, jó és hű szolgám – mondta –, kevesen voltál hű, sokra bízlak ezután, menj be a te uradnak örömébe.«

Az Isten iránti becsületesség, hűség és a szeretetből végzett szolgálat kivívja a menny elismerését. A Szentlélek minden sugallatát, amely az embert jóságra indítja és Istenhez vezet, feljegyzik a mennyei könyvekben, és az ítélet napján Isten megdicséri munkásait.

Amikor a munkások meglátják azokat, akiket Isten általuk mentett meg, együtt örülnek az Úrral. A mennyben is szolgálhatnak Istennek, mert a földön végzett szolgálattal alkalmasak lettek a mennyei szolgálatra. A földi élet során kialakított jellemünket és itt végzett szent szolgálatainkat híven tükrözi majd a mennyben elfoglalt helyünk. Krisztus ezt mondta önmagáról: »Az embernek Fia nem azért jött, hogy néki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon.« (Mát 20,28) Ez volt munkája a földi körülmények között, s ez a munkája a mennyben is. Krisztussal e világban végzett szolgálataink jutalmaként Vele dolgozhatunk az eljövendő világban is, több talentummal és tágabb területen.» (Ellen G. White: Krisztus példázatai, 250–251. o.)

5 Milyen indíték jellemzi a talentumát elásó szolgát, és kiket jelképez ez a magatartás?

Mát 25,18, 27–25

„Aki pedig az egyet kapta, elmenvén elásta azt a földbe, és elrejtette urának pénzét... Eljövén pedig az is, aki az egy talentumot kapta, mondta: »Uram, tudtam, hogy te kegyetlen ember vagy, aki ott is aratsz, ahol nem vetettél, és ott is takarsz, ahol nem vetettél. Azért félvén, elmentem és elástam a te talentumodat a földbe, ímé megvan, ami a tied.«”

Jézus most arra a szolgára irányítja a figyelmet, aki elásta az urától kapott talentumot. A számvetés során tanúsított magatartása elárulja, hogy teljesen félreismerte ura jellemét: kemény embernek tartja, aki azt is számon kéri, ami nem az övé. Azzal mentegetőzik, hogy a talentum így is, úgy is a gazdái lett volna, ezért nem gyarapította azt. Ezzel csak a saját restségét kívánja mentegetni, igen gyenge érvel. Mentsége azért nincs, mert szolgaként jól tudhatta volna, hogy a gazda érdeke a tőke gyarapítását kívánta volna meg. A gazda válasza bebizonyítja, hogy a szolgának még önmagához képest sincs igaza: ha ő valóban olyan lenne, amilyennek a szolga állítja, akkor is az lenne a helyes, ha nyereséggel adta volna vissza a rábízott tőkét. A „külső sötétség” egyértelműen a kárhozát ítéletét jelképezi, vagyis azt, hogy a szolga ezzel bebizonyította alkalmatlanságát az örök javak kezelésére, így nem nyerheti el az örök életet. A gyakorlatban ez azt jelenti, hogy az örök élet elvesztése az odaszentelődés hiányának következménye, aminek révén az ember megrabolja Istent.

„Aki a legkisebb ajándékot kapta, kihasználatlanul hagyta képességét. Ebben figyelmeztetés rejlik mindazok számára, akik úgy érzik, hogy képességeik csekély volta felmenti őket Krisztus szolgálata alól. Ha valami nagy feladatra volnának képesek, boldogan vállalkoznának rá. De mivel csak kicsi dolgokban szolgálhatnak, úgy vélik, jogosan nem tesznek semmit. Nincs igazuk. Az Úr a képességek elosztásával megpróbálja a jellemet. Az egy talentumát parlagon hagyó ember hűtlennak bizonyult. Ha öt talentumot kapott volna, mind elásta volna, akár csak azt az egyet. Az egy talentum hűtlen kezelésével tanúsította, hogy lebecsüli a menny ajándékait. »Aki hű a kevesen, a sokon is hű az.« (Luk 16,10) Az ember sokszor lebecsüli a kicsiny dolgok fontosságát, pedig ezeknek nagy szerepük van a fegyelmezésben. A keresztény életben valójában nincsenek lényegtelen dolgok. Jellemépítésünket ezer veszély fenyegeti, ha lebecsüljük a lényegtelennek tűnő feladatokat.

»Aki a kevesen hamis, a sokon is hamis az.« Az ember a legkisebb feladatokban mutatott hűtlenségével is megrabolja Alkotóját az Őt megillető szolgálattól. Az ember hűtlensége visszahat önmagára. Nem lesz részese annak az áldásnak, erőnek és jellemzilárdságnak, amely csak az Isten iránti feltétlen engedelmeség útján érhető el. Krisztustól távol az ember Sátán kísértéseinek célpontja, és hibákat követ el a Mesterért végzett szolgálatában. Mivel a kis dolgokban nem vezetik helyes elvek, nem tud engedelmeskedni Istennek a nagyobb feladatokban sem. Az élet apróbb ügyeinek kezelésénél melengetett hibáit beleviszi a fon-

tosabb dolgokba is. Olyan elvek alapján cselekszik, amelyeket megszokott. Ismételt cselekedeteinkkel szokásokat alakítunk ki, szokásainkkal a jellemünket formáljuk, jellemünk pedig meghatározza földi és örök sorsunkat. Csak a kis feladatok hűségese elvégzésével szoktathatjuk hozzá magunkat ahhoz, hogy becsületesek legyünk nagyobb kötelezettségeinkben is.” (Ellen G. White: Krisztus példázatai, a Talentumok c. fejezetből)

6 Milyen általános törvényszerűség érvényes azokra, akik „elássák”, illetve azokra, akik gyarapítják az Istentől kapott képességeket és lehetőségeket?

Mát 25,26–30

„Az ő ura pedig felelén, mondta néki: Gonosz és rest szolgál, tudad, hogy ott is aratok, ahol nem vettem, és ott is takarok, ahol nem vettem, el kellett volna tehát helyezned az én pénzemet a pénzváltóknál, és én megjövén, nyereséggel kaptam volna meg a magamét. Vegyétek el azért tőle a talentumot, és adjátok annak, akinek tíz talentuma van. Mert mindenkinek, akinek van, adatik és megszorítottatik, akinek pedig nincsen, attól az is elvétetik, amije van. És a haszontalan szolgát vessétek a külső sötétségre, ott lesz sírás és fogcsikorgatás.”

Sokatmondóan foglalja össze Jézus megjegyzése a példázat tanítását: *„Aki- nek van, adatik, akinek pedig nincs, az is elvétetik tőle, amije van.”* Ez nem önkényes döntés következménye, hanem törvényszerűség: aki kamatoztatja a képességeit, már ezzel is megsokasítja azokat, aki pedig nem, az elveszíti egykori képességeit, mert használat hiányában elsorvadnak. A tevékenység önmagában hordozza a fejlődést és a képességek gyarapodását, a tétlenség pedig ezek elsorvadását.

„Az ítélet napján azok, akik itt a földi életben nem munkálkodnak Krisztu- sért, akik sodródnak az árral és minden felelősséget leráznak, mert csak maguk- ra gondolnak és csak a maguk tetszésére élnek, a gonoszokkal együtt lépnek az egész Föld Bírója elé, és a Bíró ugyanazt az ítéletet mondja ki rájuk, mint a gonosztevőkre.

Sokan, akik kereszténynek vallják magukat, nem törődnek Isten kívánalmá- ival, és ebben nem is látanak semmi rosszat. Azt tudják, hogy az istenkáromló, a

gyilkos, a házasságtörő büntetést érdemel, de ami őket illeti, élvezik a vallásoskodást. Szívesen hallgatják az evangéliumról szóló prédikációkat, ezért kereszténynek tartják magukat. Bár egész életüket öncélúan éltek le, mégis meglepődnek a »Vegyétek el azért tőle a talentumot!« ítélet hallatán, akárcsak a példázatbeli hűtlen szolgálja. A zsidó néphez hasonlóan összetévesztik az áldások élvezését az áldások kamatoztatásával.

Sokan azzal a kifogással vonják ki magukat a keresztény szolgálatból, hogy alkalmatlanok rá. De vajon ennek Isten az oka? Nem, hanem a saját restségük következménye, és rajtuk múlik, ha ez az állapotuk állandósul. Már most tapasztalhatják saját jellemükben a »Vegyétek el azért tőle a talentumot!« ítélet kihatásait. Visszaélték a kapott talentumokkal, ezért kialszik életükben a Szentlélek fénye, az egyetlen világosság. A »haszontalan szolgát vessétek a külső sötétségre« ítélet megpecsételi azt a döntést, amelyet ők maguk hoztak örök sorsukról.

»Valakinek sokat adtak, sokat követelnek tőle.« (Luk 12,48) Isten felelőssé tesz személy szerint mindenkit, aki egy jótával is kevesebbet tesz annál, mint amire képességet kapott. Az Úr pontosan felméri a szolgálat minden lehetőségét. Fel nem használt képességeinkkel éppúgy el kell számolnunk, mint azokkal, amelyeket kamatoztattunk. Isten számon kéri mindazt, amit képességeink helyes felhasználásával elérhettünk volna. Aszerint ítél meg minket, amit meg kellett volna tennünk, de nem tettünk, mert képességeinket nem Isten dicsőségére használtuk. Ha nem is veszítjük el örök életünket, az örökkévalóságban látnunk kell képességeink kihasználatlanul hagyásának következményeit. Az az ismeret és képesség, amely a miénk lehetett volna, de nem szereztük meg, örök veszteség marad.

Ha pedig teljesen Istennek szenteljük az életünket, és munkánkban az Ő útmutatását követjük, akkor az eredményért Ő vállalja a felelősséget. Isten nem akarja, hogy csak feltételezzük becsületes erőfeszítéseink sikerét. Nem is szabad gondolnunk a kudarcra, hanem együtt kell munkálkodnunk Istennel, aki nem ismer kudarcot.” (Ellen G. White: *Krisztus példázatai*, a Talentumok c. fejezetből)

Az e beti adomány az ingatlanalapot támogatja

FELKÉSZÜLÉS AZ ÍTÉLETRE: A KIRÁLYI MENYEGZŐ PÉLDÁZATA

1 Mikor mondta el Jézus a királyi menyegző példázatát, és mi ennek a jelentősége?

Mát 22,1–14; vö. 21,23

.....

.....

.....

.....

.....

Az evangéliumi feljegyzésből kiderül, hogy Jézus a királyi menyegző példázatát szolgálatának legvégén, földi életének utolsó jeruzsálemi hetében mondta el. Ekkor több hangsúlyos cselekedettel, illetve kijelentéssel érzékeltette a zsidó nép kegyelemidejének egyre közeledő lezárulását, és különösen azt, hogy mi lesz a következménye, ha életük gyümölcstelen marad. Ide tartozott többek között a fügefafa megátkozása, illetve a Jeruzsálem feletti sírás is, mely kifejezte bánkódását amiatt, hogy a nép többsége elveti az élet Fejedelmét. Ezek közé illeszkedik a királyi menyegző példázata is, amely az üdvösségre való alkalmasság kérdését helyezi a középpontba, illetve azt, hogyan viszonyul az ember Isten hívásához. Különösen időszerű tehát akkor, amikor közeledik minden ember kegyelemidejének lezárulása, a végidőben élő hívó népé is. Péter apostol szavaival élve: „*az ítélet az Isten házában*” kezdődik, és ennek során „*az igaz is alig tartatik meg*” (1Pét 4,17–18).

2 Mit jelképez a királyi menyegző?

Mát 22,1–2; Jel 19,6–10; vö. Zsolt 45,11–17; Ésa 25,6–9; Luk 22,28–30

.....

.....

.....

.....

Az ítéletre való felkészülés lényegét foglalja össze és az üdvösség feltételére rendkívül hangsúlyosan mutat rá a királyi menyegző példázata. E példázat sok rokon vonást mutat a nagy vacsora példázatával (Luk 14,16–24), de meg kell látnunk a különbségeket is. A menyegzőt ezúttal egy király szerzi, akinek jogában áll megbüntetni a meghívását semmibe vevőket. Maga a menyegző hasonlata – akárcsak a tíz szűz példázata (Mát 25,1–13) – a Krisztussal való találkozást jelképezi, amelyre Jézus az utolsó vacsorán is utalt: „*Ti vagytok, akik megmaradtatok velem az én kísértéseimben; én azért adok nektek, miképpen az én Atyám adott nékem, országot, hogy egyetek és igyatok az én országomban, és üljetek királyi székeken, ítélvén az Izráel tizenkét nemzetségét.*” (Luk 22,28–30)

Fontos mozzanat, hogy a menyegzőt e példázatban egy király szerzi, ami hangsúlyozza a részvétel különleges kiváltságát. A meghívás által a király rendkívüli megtiszteltetésben kívánja részesíteni a meghívottakat. Jól érzékelteti ez a mozzanat a Krisztussal való végső találkozás ünnepélyes voltát is, melyet szintén a menyegző szemléltet. Ez a jelkép a teljes Biblián végigvonul, hiszen már a 45. zsoltár is „királyi menyegzőként” ábrázolja Isten és a megváltottak találkozását, amit Jel 19,6–10 is megerősít, amikor „a Bárány menyegzőjéről” beszél. A jelkép ünnepélyességét mutatják Krisztus szavai is, melyekkel Mát 19,28–29-ben Péter egyik kérdésére válaszol: „*Bizony mondom néktek, hogy ti, akik követtetek engem, az újjászületéskor, amikor az embernek Fia beül az ő dicsőségének királyi székébe, ti is beültök majd tizenkét királyi székbe, és ítélitek az Izráel tizenkét nemzetségét. És aki elhagyta házat, fítestvéreit vagy nőtestvéreit, atyját vagy anyját, feleségét vagy gyermekeit, vagy szántóföldjeit az én nevemért, mindaz százannyit veszzen, és örökség szerint nyer*

örök életet.” Hozzáteszi azonban: „Sok elsőik pedig lesznek utolsóik, és sok utolsóik elsőik.” (30. vers) Többek között ez utóbbi megjegyzéshez kapcsolódik a királyi menyegző példázata.

3 Kik a meghívottak, és hogyan magyarázhatjuk a király követivel szemben tanúsított megdöbbenő magatartásukat? Mit árul el a király, azaz Isten jelleméről a meghívás kiterjesztése?

Mát 22,3–6; 23,29–35; Ján 8,43–47

.....

.....

.....

A „minden kész” kifejezés arra utal, hogy Isten Krisztus által teljes egészében elkészítette az üdvösség útját, az embernek már csak el kell fogadnia azt. A meghívás is hangsúlyosabb, de annak ellenére, hogy kétszer is megismétlődik, a meghívottak ugyanolyan közönnyel fogadják, előnyben részesítve saját kedvelt elfoglaltságaikat. Ez nyilvánvalóvá teszi, hogy nem Isten a felelős azért, hogy lesznek, aki nem üdvözülnek, hiszen minden lehetőséget megadott ehhez, és a meghívást is időben eljuttatta mindenkihez. Az elfogadás vagy elutasítás azon múlik, hogy az ember mennyire éhezik a magasabb rendű „táplálékra”. Nem feltétlenül szükséges nyíltan szembeszegülnünk Istennel ahhoz, hogy elutasítsuk a meghívást, elég csak annyi, hogy meggyengüljön a magasabb rendű, földi célokra túlmutató élet iránti igényünk. Jézus mindenkori tanítványaihoz intézett szavai különösen érvényesek a végidőben: „*Vigyázzatok magatokra, hogy valamikor meg ne nehezedjék a ti szívetek dobozódásnak, részegségnek és ez élet gondjainak miatta, és váratlanul reátok ne jöjjön az a nap.*” (Luk 21,34)

Feltűnő továbbá az a kegyetlenség, ahogyan a meghívást elutasítók egy része bánik a király követivel. Jézus közvetlenül a halála előtt mondta el ezt a példázatot, amikor a zsidó vezetők már szinte egy emberként szembefordultak Vele, és azt akarta nyilvánvalóvá tenni, hogy az isteni hívás elutasítását törvényszerűen olyan megkeményedés követi, amely már a legnagyobb kegyetlenségektől sem riad vissza. A zsidó nép többsége közel volt ahhoz, hogy ezt beteljesítse, amint arról az apostolokkal és Krisztus többi követőjével szembeni későbbi bánásmódjuk tanúskodik. Itt megismétlődik az, amit

Jézus a girák és a gonosz szőlősgazdák példázatában már kimondott: minél nagyobb kegyelemnek szegül ellene az ember, annál inkább megkeményedik ellenállásában.

A meghívás kiterjesztése szintén sokatmondó: ez a mozzanat a „föld kerekéségén” élő pogányok meghívására utal, akik „örököstársai” (Eféz 3,6) lettek a zsidó népnek. A példázat ily módon kivétel nélkül minden emberre vonatkozik, aki valaha is isteni elhívásban részesült. Az, hogy a szolgák a „jókat és gonoszokat” is elhívták a menyezőre, szintén a meghívás egyetemes voltára utal: mivel mindenki számára csak az Istennel való személyes közösségre lépés jelenti a megoldást, az üzenetet személyválogatás nélkül kell közvetíteni.

4 Kiket jelképez az az ember, aki elment ugyan a menyezőre, de nem volt menyezői ruhája?

Mát 22,11–13; 25,1–4; 1Kor 3,10–15

.....
.....
.....
.....

A királyi menyező példázata hangsúlyos figyelmeztetést ad arra nézve, hogy még a „meghívást” elfogadók közül sem fog magától értetődően, automatikusan üdvözülni mindenki, ha ezt követően nem teljesíti a „részvétel” feltételeit.

Az uralkodó maga győződött meg arról, hogy ki milyen lelkülettel volt jelen a menyezőn. A történelmi feljegyzésekből közismert, hogy az uralkodók kegyük kifejezésére gyakorta ajándékoztak ruhákat alattvalóiknak, és különösen bőkezűen osztogatták ajándékaikat, ha egy olyan jelentőségű eseményre került sor, amilyen egy királyi menyező volt. Az uralkodó joggal várhatta tehát, hogy a vendégek viseljék is e ruhákat, s az, hogy ez az ember mégsem ezt tette, a király akaratának semmibe vételéről tanúskodott.

A menyezői ruhát nem viselő ember a bolond szüzekhez hasonlóan (Mát 25,1–4) azok közé tartozott, akik bizonyos mértékig vágytak közösségben lenni Istennel, de nem voltak hajlandók minden feltételnek engedelmessked-

ni. Jézus itt egyértelművé teszi, hogy az ember örök életre való alkalmasságát nem a jó iránti vágy mértéke, hanem az Isten iránti maradéktalan engedelmességre való készség határozza meg.

Az ember hallgatása azt fejezte ki, hogy magatartására nem tud értelmes mentséget felhozni, s ezzel a vendégek előtt is bizonyította, hogy méltatlan volt a meghívásra. A király tehát ugyanúgy bánt vele, ahogyan a talentumok, illetve a gírák példázatban a gazda a hűtlen szolgálával.

„Az ember, aki nem viselt menyegzői ruhát a lakomán, sok ma élő keresztény állapotát ábrázolja. Az ilyen emberek hívőnek vallják magukat, igényt tartanak az evangélium nyújtotta áldásokra és kiváltságokra, de nem érzik, hogy jellemüknek át kellene formálódnia. Soha nem éreztek igaz bűnbánatot. Nem látják be, hogy szükségük van Krisztusra, és hinniük kell Benne. Nem győzték le öröklött és szerzett rossz hajlamaikat. Mégis úgy vélik, hogy elég jók, és Krisztus helyett a saját érdemeikben bíznak. Hallgatják az Igét, eljönnek a lakomára, de nem öltötték magukra Krisztus igazságának palástját... Az állítólagos Krisztus-követők azt remélik, hogy Krisztus halála által üdvözülnek, de nem hajlandók önfeláldozó életet élni. Magasztalják az ingyen kegyelem gazdag ajándékait, és megkísérelnek a megigazultság látszata mögé bújni, remélve, hogy elrejtetik jellemük fogyatékoságait. Ennek a törekvésüknek azonban semmi hasznát nem látják az ítélet napján.” (Ellen G. White: *Krisztus példázatai*, A menyegzői ruha c. fejezetből, 215–216. o.)

5 Mi a „menyegzői ruha” megszerzésének módja a Biblia tanítása szerint?

Jel 3,18; 19,7–8

„Azt tanácsolom néked, hogy végy tőlem tűzben megpróbált aranyat, hogy gazdaggá légy; és fehér ruhákat, hogy öltözeted legyen, és ne láttassék ki a te mezítelenséged rútsága...” „És adatott annak, hogy felöltözzék tiszta és ragyogó fehér gyolcsba, mert a fehér gyolcs a szentek igazságos cselekedetei.”

Hós 10,12; Eféz 5,25/b–27

Mit hangsúlyoznak a Jelenések könyvéből idézett igék? Milyen jellegzetes kifejezés jelenik meg az utolsóként idézett két igében?

„A menyegzői ruha, amelyről a példázat beszél, Krisztus hű követőinek tiszta, folt nélküli jelleme. Az egyház »tiszta és ragyogó fehér gyolcsba« öltözik, amelyen nincs »szeplő, vagy sömörögzés, vagy valami afféle«. A fehér gyolcs – ahogy a Szentírás mondja – »a szenteknek igazságos cselekedetei« (Jel 19,8; Eféz 5,27), azaz Krisztus igazsága, hibátlan jelleme, amelyben hit által mindenki részesül, aki elfogadja Krisztust személyes Megváltójaként. Összüleink az ártatlanság fehér palástját viselték, amikor Isten az Édenbe helyezte őket. Tökéletes összhangban éltek Isten akaratával. Végtelen szeretettel ragaszkodtak mennyei Atyjukhoz. Gyönyörű, lágy fénysugár, Isten fénye takarta be a szent párt. Ez a fénypalást lelki öltözékük, mennyei ártatlanságuk szimbóluma volt. Ha hűségesek maradtak volna Istenhez, ez a fény állandóan körülvette volna őket. De amikor vétkeztek, elszakadtak Istentől, és az őket körülölelő fény eltávozott. Szégyellve meztelenségüket, összevarrt fügefalevelekkel próbálták pótolni a mennyei öltözéket.

Isten törvényének megszegői ezt teszik Ádám és Éva engedetlensége óta. Fügefaleveleket varrnak össze, hogy betakarják törvényszegés okozta meztelenségüket. Maguk szabta öltözéket viselnek. Saját cselekedeteikkel próbálják bűneiket befedezni és Isten tetszését elnyerni.

Ez azonban lehetetlen. Az ember nem találhat ki semmi olyat, amivel ártatlanságának elvesztett palástját helyettesíthetné. Akik Krisztussal és az angyalokkal együtt ülnek a Bárány menyegzői vacsoráján, nem viselhetnek fügefalevél öltözéket, sem köznapi ruhát. Csak a Krisztus által kínált ruha teheti az embert alkalmassá arra, hogy megjelenjék Isten előtt. Krisztus ezt az öltözéket – saját igazságának palástját – helyezi minden bűnbánó, hívő emberre. »Azt tanácsolom néked – mondja –, hogy végy tőlem... fehér ruhákat, hogy öltözeted legyen, és ne láttassék ki a te meztelenséged rútsága.« (Jel 3,18)

A mennyei szövöszéken készült palást egyetlen szálát sem szőtték emberi elgondolás szerint. Krisztus emberi teszten tökéletes jellemet alakított ki, és ezt a jellemet felkínálja nekünk. »Mint megfertőztetett ruha minden mi igazságaink.« (Ésa 64,5) Mindazt, amire önmagunktól vagyunk képesek, beszennyezi a bűn. Isten Fia azonban »azért jelent meg, hogy a mi bűneinket elvegye, és Őbenne

nincsen bűn.« **Ha alárendeljük magunkat Krisztusnak, szíviünk egyesül az Ő szívével, akaratunk eggyé lesz akaratával, lelkünk a lelkével, gondolatainkat foglyul ejti, és az Ő életét éljük. Ez történik, ha Krisztus felöltöztetett bennünket igazságába.** Ezután, ha az Úr reánk tekint, nem fűgefalevél öltözetünket látja, sem mezítelenségünket, sem büntől torzult vonásainkat, hanem a maga igaz voltának palástját, amely a Jahve törvénye iránti tökéletes engedelmesség.

A király meglepett a menyegző vendégeit. Csak azokat látta vendégül, akik felöltve a menyegzői ruhát, engedelmeskedtek kívánságának. Ez vonatkozik az evangéliumi vendégség résztvevőire is. Mindenkinek meg kell jelennie a nagy Király szemlélén. A Király csak azokat fogadja be, akik magukra öltötték Krisztus igazságának palástját.

A megigazultság azt jelenti, hogy helyesen cselekedni. Isten mindenkit a tettei szerint ítél meg. Ezekből tűnik ki, hogy milyen a jellemünk. Cselekedeteink mutatják meg, hogy valódi-e a hitünk... Bármit vallunk, nem ér semmit, ha nem teszünk bizonyosságot Krisztusról igaz cselekedeteinkkel.

Az igazságnak bele kell épülnie a szívébe, irányítania kell gondolatainkat, és szabályoznia érzéseinket. Egész jellemünkkel Isten parancsait kell visszatükröznünk. Isten szavának minden jótáját és pontocskáját meg kell valósítanunk köznapi életünkben.

Az isteni természet részesei összhangban élnek az igazság normájával, Isten nagy mércéjével: a szent törvénnyel. Ez az a mérce, amellyel Isten az emberek cselekedeteit megméri, és jellemüket az ítéletben értékeli.” (Ellen G. White: Krisztus példázata, A menyegzői ruha c. fejezetből)

6 **Hogyan érzékelteti a „menyegzői ruha” megléte vagy hiánya a meghívottak és a kiválasztottak közötti különbséget?**

Mát 22,14; Luk 13,24–30; Jel 3,21

.....

.....

.....

.....

.....

.....

A példázat összefoglalásaként elmondhatjuk: kettős szándéknak kell megvalósulnia ahhoz, hogy az ember igazzá váljék, illetve megszentelődjék – Isten kínálja fel a megigazulás lehetőségét, de az embernek kell elfogadnia. Ezt követően azonban ismét kettős szándéknak kell érvényesülnie: ahogyan igaz az, hogy „*ez az Isten akarata, a ti szentté lételetek*” (1Thess 4,3), ugyanígy érvényes az is, hogy „*aki akarja, vegye az élet vizét ingyen*” (Jel 22,17). Ezért van az, hogy aki az első lépésnél kimondta a döntő „igen”-t, még mindig kizárhatja magát akkor, amikor ezt a választ meg kell erősíteni azáltal, hogy továbbra is igényli Isten kegyelmét és vezetését az élet minden területén. Pál apostol például olyan hívővé lett emberekről tesz említést, akik „a hit dolgában hajótörést szenvedtek”, más szóval életük bizonyos területén „elvetették a hitet és a jó lelkiismeretet” (1Tim 1,19–20). Jel 16,15-ben maga Krisztus fogalmazza meg a helyes magatartást egy boldogmondás formájában: „*Ímé eljövök, mint a tolvaj. Boldog, aki őrzi az ő ruháit, hogy mezítelen ne járjon, és meg ne lássák az ő rútságát.*”

Jézusnak a példázathoz fűzött kiegészítő magyarázatát a fentiek alapján érthetjük meg: nem Isten önkényes akarata határozza meg, hogy kik a „meghívottak” és kik a „választottak”. A példázat szerint a „meghívottak” azok, akik valaha is kapcsolatba kerültek Isten igazságával, akár elutasították, akár elfogadták azt, a „választottak” viszont kizárólag azok, akik saját döntésükkel is megerősítették, hogy a megismert és megértett világosságot kívánják követni, tehát a valóságban ők „választanak”, s ezt az isteni ítélet csak megerősíti. Az utóbbiakról szól Jézus Jel 3,21-ben: „*Ímé az ajtó előtt állok és zörgetek. Aki megnyitja az ajtót, bemegyek abhoz, és vele vacsorálok, és ő énvelem.*” Ez a kölcsönösség teszi lehetővé, hogy az ember egyre jobban ráhangolódjék az isteni gondolkodásmódra, és egyre készségesebben fogadhassa el a jelleme átformálódásához szükséges eszközöket, amelyek alkalmasa sa tehetik az örök életre.

„*Az örökkévalóság határán szomorú lesz a visszaemlékezés. Az élet a maga valóságában mutatkozik meg az emberek előtt. A világ örömei, gazdagsága, megbecsülése nem tűnik már olyan fontosnak. Felismerik, hogy értéke csak az igaz életnek van, amelyet megvetettek. Látni fogják, hogy jellemüket Sátán csalo varázslatai alakítottak. Öltözetük, amelyet maguk választottak, azt jelzi, hogy*

a nagy hitelhagyóhoz ragaszkodtak. Látni fogják döntésük következményeit, és megtudják, mit jelent Isten parancsolatainak semmibevétele.

*Nem lesz több kegyelemidő, amelyben felkészülhetnénk az örökkévalóságra. Ebben az életben kell magunkra öltetni Krisztus igazságának palástját. Csak most van lehetőségünk arra, hogy jellemünket a mennyei otthon számára formáljuk, amelyet Krisztus készített parancsolatai engedelmes követőinek.” (Ellen G. White: *Krisztus példázatai*, A menyegzői ruha c. fejezetből, 218. o.)*

***Az e heti adomány
az ingatlanalapot támogatja***

AZ EGYHÁZ NAGY MEGPRÓBÁLTATÁSA ÉS TANÚSKODÁSA

1.	Szombat	Jel 16,13–14	Naplemente: 20.42
2.	Vasárnap	Jel 13,4	
3.	Hétfő	Mát 24,23	
4.	Kedd	Jel 13,11	
5.	Szerda	Mát 10,22	
6.	Csütörtök	2Tim 3,12	
7.	Péntek	Mát 24,10	Naplemente: 20.41
8.	Szombat	Mát 10,36	Naplemente: 20.40
9.	Vasárnap	Eszter 4,14	
10.	Hétfő	Ján 16,2	
11.	Kedd	Mát 24,12	
12.	Szerda	Ezék 38,19	
13.	Csütörtök	Ésa 60,1–2	
14.	Péntek	Ésa 49,14–15	Naplemente: 20.37
15.	Szombat	Mal 3,3	Naplemente: 20.36
16.	Vasárnap	Luk 21,18	
17.	Hétfő	2Kor 11,14	
18.	Kedd	Mát 24,24	
19.	Szerda	Jel 13,13	
20.	Csütörtök	Mát 7,22–23	
21.	Péntek	Luk 21,11	Naplemente: 20.32
22.	Szombat	Ésa 8,16	Naplemente: 20.31
23.	Vasárnap	2Tim 2,19	
24.	Hétfő	Zak 3,2	
25.	Kedd	Dán 3,7	
26.	Szerda	Ezék 7,5–6	
27.	Csütörtök	Ésa 24,5	
28.	Péntek	Jel 12,17	Naplemente: 20.24
29.	Szombat	Jel 18,1	Naplemente: 20.23
30.	Vasárnap	Jóel 2,23	
31.	Hétfő	Róm 13,11–12	

MEGSZENTELŐDÉS, ELPECSÉTELÉS ÉS A SZENTÉLY

1.	Kedd	2Kor 6,2	
2.	Szerda	2Kor 10,15	
3.	Csütörtök	Jób 28,18	
4.	Péntek	Róm 5,19	Naplemente: 20.15
5.	Szombat	Júd 24	Naplemente: 20.14
6.	Vasárnap	Eféz 3,20	
7.	Hétfő	Mát 5,48	
8.	Kedd	Eféz 4,32	
9.	Szerda	1Tim 5,22	
10.	Csütörtök	Eféz 4,23–24	
11.	Péntek	Zsolt 119,34	Naplemente: 20.05
12.	Szombat	1Jn 2,4–5	Naplemente: 20.03
13.	Vasárnap	Zsolt 119,104	
14.	Hétfő	1Kor 14,40	
15.	Kedd	Ésa 6,5	
16.	Szerda	1Kor 10,12	
17.	Csütörtök	2Kor 5,17	
18.	Péntek	2Móz 20,8–11	Naplemente: 19.53
19.	Szombat	Péld 3,6	Naplemente: 19.51
20.	Vasárnap	Ezék 9,4	
21.	Hétfő	Jel 14,5	
22.	Kedd	Ján 9,4	
23.	Szerda	Jel 7,2–3	
24.	Csütörtök	Ezék 20,12	
25.	Péntek	Ésa 58,14	Naplemente: 19.40
26.	Szombat	Ezék 20,20	Naplemente: 19.39
27.	Vasárnap	Dán 8,14	
28.	Hétfő	Dán 7,13	
29.	Kedd	Zsid 10,22	
30.	Szerda	Jel 3,3	
31.	Csütörtök	1Tim 5,24	

A PRÓBAIDŐ LEZÁRULÁSÁVAL ÖSSZEFÜGGŐ ESEMÉNYEK

1.	Péntek	Zsolt 119,46	Naplemente: 19.27
2.	Szombat	Mát 10,18	Naplemente: 19.25
3.	Vasárnap	Ámós 4,12	
4.	Hétfő	Mát 10,19	
5.	Kedd	Ezék 34,26	
6.	Szerda	Jel 17,14	
7.	Csütörtök	1Thess 5,4	
8.	Péntek	1Thess 5,3	Naplemente: 19.13
9.	Szombat	Jer 6,14	Naplemente: 19.11
10.	Vasárnap	Mát 24,14	
11.	Hétfő	Mik 1,2–3	
12.	Kedd	Jel 22,11	
13.	Szerda	1Thess 5,1–2	
14.	Csütörtök	Dán 12,1	
15.	Péntek	Jel 7,3	Naplemente: 18.58
16.	Szombat	Jel 16,1	Naplemente: 18.56
17.	Vasárnap	Jel 13,15	
18.	Hétfő	Eszter 3,13	
19.	Kedd	Ésa 26,20	
20.	Szerda	Ámós 8,11–12	
21.	Csütörtök	Jer 30,7	
22.	Péntek	Zsolt 46,2	Naplemente: 18.44
23.	Szombat	Luk 18,7–8	Naplemente: 18.41
24.	Vasárnap	Márk 13,19	
25.	Hétfő	Jel 3,10	
26.	Kedd	Zsolt 91,15	
27.	Szerda	Ésa 49,25	
28.	Csütörtök	Jób 34,20	
29.	Péntek	Jel 16,17–18	Naplemente: 18.29
30.	Szombat	Dán 12,2	Naplemente: 18.27

A BIK KÖNYVKIADÓ KATALÓGUSA

1121 Budapest, Remete u. 16/A

telefon: 06-1/391-0181; 06-20/379-6020

e-mail: bik@bibliakiado.hu, http://www.bibliakiado.hu

BIBLIA, FOGALMI SZÓKÖNYV, ATLASZ

Biblia – zseb	1600 Ft
Biblia – standard	1700 Ft
Biblia – kis családi	2100 Ft
Biblia – nagy családi	2900 Ft
Bibliai atlasz (<i>Magyar Bibliatársulat</i>)	2600 Ft
Bibliai Atlasz (<i>Szent Pál Akadémia</i>)	4500 Ft
Bibliai fogalmi szókönyv	1200 Ft
Konkordancia (<i>Baranyi József</i>)	10 000 Ft
„Én vagyok, ne féljetek!” (Márk evangéliuma)	150 Ft

ELLEN G. WHITE MŰVEI

A gyermeknevelés bibliai alapelvei	520 Ft
Az apostolok története	1300 Ft
Az angyalok velünk vannak	1785 Ft
Az evangélium szolgálói	990 Ft
Bizonyságtételek prédikátoroknak	1200 Ft
Bizonyságtételek V. kötet	1700 Ft
Bizonyságtételek VII. kötet	800 Ft
Ellen G. White gondolatai a hitről (<i>angol–magyar</i>)	1960 Ft
Étrendi és táplálkozási tanácsok	1370 Ft
Hit, remény, cselekvő szeretet	600 Ft
Gondolatok a Hegyi beszédről	600 Ft
Gyermeknevelés	1400 Ft
Igehirdetések és beszédek II.	600 Ft
Jézus élete	1950 Ft
Kiben bízhatunk? (Válogatás)	800 Ft
„Készítsétek az Úrnak útját!”	140 Ft
Korszakok nyomában	1100 Ft
Krisztushoz vezető lépések	550 Ft
Ne állj be a sorba!	590 Ft

Passió	410 Ft
Próféták és királyok	1130 Ft
Próféták és királyok - képekkel	1520 Ft
Szemelvények Ellen G. White írásaiból I.	1470 Ft
Szemelvények Ellen G. White írásaiból II.	1470 Ft
Tanácsok a gyülekezeteknek	1050 Ft
Üzenet az ifúságnak	1100 Ft

BIBLIAI IRODALOM, ÍRÁSMAGYARÁZAT

A Filemonhoz írt levél (<i>Várkonyi András</i>)	430 Ft
A Júdás-rejtély (<i>Reisinger János</i>)	800 Ft
A kereszt és árnyéka (<i>Stephen N. Haskell</i>)	1400 Ft
A kis szarv Dániel könyve 8. fejezetében (<i>Reuben L. Hilde</i>)	460 Ft
A lelkiismeret (<i>Reisinger János</i>)	1400 Ft
A legnagyobb kérések (<i>Reisinger János</i>)	500 Ft
A szeretet művészete a Biblia tükrében (<i>Soós Attila</i>)	790 Ft
A világ útvesztője és a szív paradicsoma (<i>J. A. Comenius</i>)	400 Ft
Az ószövetségi szentély és az evangélium (<i>M. L. Andreassen</i>)	2100 Ft
Bibliai próféciaik korunkról (<i>Reisinger János</i>)	600 Ft
Ezen a kősziklán (<i>Reisinger János</i>)	300 Ft
Habakuk könyve (<i>Vankó Zsuzsa</i>)	150 Ft
„Hallass örömet velem!” (<i>Kökényes Zsuzsa</i>)	300 Ft
Hogyan küzdött Jézus? (<i>Reisinger János</i>)	420 Ft
Isten küldött egy embert (<i>C. B. Haynes</i>)	580 Ft
Jézus boldogmondásai (<i>Reisinger János</i>)	340 Ft
Kommentár Pál apostol thesszalonikabeliekhez írt leveleihez (<i>Kálvin János</i>)	1350 Ft
Miről szól a Jelenések könyve? (<i>Reisinger János</i>)	1100 Ft
Ószövetségi magyarázatok (<i>Ravasz László</i>)	1900 Ft
Örökségünk az Úr imádsága (<i>Dr. Tokics Imre</i>)	795 Ft
Té is járhatsz a vízen! (<i>Thomas Davis</i>)	180 Ft
Titkok megfejtése (<i>Jaques Doukhan</i>)	1480 Ft

TANULMÁNYOK

A kálvinista kereszt (<i>Móricz Zsigmond</i>)	350 Ft
A pápaság mint ökumenikus probléma (<i>Vankó Zsuzsa</i>)	150 Ft
A polgári kormányzat és a vallás (<i>Alonso T. Jones</i>)	150 Ft
Arany János és az evangélium (<i>Podmaniczky Pálné</i>)	300 Ft
Erkölc és iskola (<i>Babits Mihály</i>)	280 Ft

Ezredforduló vagy korszakforduló? (<i>Vankó Zsuzsa</i>)	500 Ft
Hit vagy hagyomány? (<i>Reisinger János</i>)	250 Ft
Isten, ki vagy? (<i>Vankó Zsuzsa</i>)	440 Ft
Kis eszmetörténet (<i>Reisinger János</i>)	400 Ft
Kis káté (<i>Vankó Zsuzsa</i>)	700 Ft
Krisztus bankója (<i>Gárdonyi Géza</i>)	620 Ft
Legyőzhető-e a depresszió? (<i>Matus István–Reisinger János</i>)	200 Ft
Levél a vallási türelemről (<i>John Locke</i>)	240 Ft
Megelőzhető-e az AIDS? (<i>Stuart Angus</i>)	220 Ft
Mi az ökumenizmus? (<i>Vankó Zsuzsa</i>)	150 Ft

A BIBLIA... SOROZAT

A Biblia az álmokról (<i>Reisinger János</i>)	140 Ft
A Biblia a bűnrendezésről (<i>Reisinger János</i>)	140 Ft
A Biblia a gyógyításról (<i>Reisinger János</i>)	140 Ft
A Biblia a halálról (<i>Reisinger János</i>)	140 Ft
A Biblia az angyalokról (<i>Reisinger János</i>)	140 Ft
A Biblia az istenismeretről (<i>Reisinger János</i>)	140 Ft
A Biblia az ökológiai válságról (<i>Reisinger János</i>)	140 Ft
A Biblia Sátánról (<i>Reisinger János</i>)	140 Ft
A Biblia a házasságról (<i>Reisinger János</i>)	140 Ft
A Biblia az imádságról (<i>Reisinger János</i>)	140 Ft
A Biblia a küzdő imádságról (<i>Vankó Zsuzsa</i>)	140 Ft
A Biblia az istentiszteletről (<i>Reisinger János</i>)	140 Ft
A Biblia az istenkeresésről (<i>Reisinger János</i>)	140 Ft
A Biblia az imádatról (<i>Reisinger János</i>)	140 Ft

EGYHÁZTÖRTÉNET, ÉLETRAJZ

A szombat története (<i>John N. Andrews</i>)	2500 Ft
Az egyház babiloni fogságáról (<i>Luther Márton</i>)	1480 Ft
A H. N. Adventista Egyház története... (<i>Rajki Zoltán</i>)	1470 Ft
A római pápaságról (<i>Luther Márton</i>)	1480 Ft
A római antikrisztusról (<i>Andreas Helwig</i>)	1400 Ft
Dr. Luther Márton önmagáról (<i>Virág Jenő</i>)	850 Ft
Egy amerikai lelkész magyarországi missziója (<i>Rajki Zoltán</i>)	1950 Ft
Ellen G. White Európában (<i>R. W. Olson–J. Zurcher</i>)	250 Ft
Ellen Gould White élete és szolgálata (<i>George R. Knight</i>)	530 Ft
Ellen White mindennapjai (<i>George R. Knight</i>)	530 Ft

Ellen White kora (<i>George R. Knight</i>)	570 Ft
Emlékezetes idők (<i>Vankó Zsuzsa</i>)	540 Ft
Hadd szóljanak a napok! (<i>Szerk.: Orosz Csaba</i>)	600 Ft
L. R. Conradi (<i>dr. Daniel Heinz</i>)	890 Ft
Pascal (<i>Lev Sesztov</i>)	420 Ft

TUDOMÁNY, RÉGÉSZET, TÖRTÉNELEM

A bibliai régészet XX. század eleji felfedezései (<i>Siegfried Horn</i>)	480 Ft
A régészet regénye (<i>C. R. Ceram</i>)	2700 Ft
A teremtés bibliai tanúságtétele (<i>Werner Gitt</i>)	600 Ft
A tudomány felfedezi Istent (<i>ÉRTEM Munkacsoport</i>)	1450 Ft
A világ helyzete 2006	2300 Ft
Ádámtól származik az ember? (<i>R. Junker</i>)	300 Ft
Constantinus császár adománylevele (<i>szerk.: Piti Ferenc</i>)	250 Ft
Európa, Amerika, az iszlám és a kommunizmus (<i>Csabai Tamás</i>)	990 Ft
Gyökereink (<i>Ariel A. Roth</i>)	1520 Ft
Jézus, Darwin és a teremtés (<i>R. Junker</i>)	300 Ft
Kezdetben (<i>Egerváriné Árvai Márta</i>)	330 Ft
Lejárt az idő? (<i>Somogyi Lehel</i>)	1100 Ft

MŰVÉSZETTÖRTÉNET

Művészettörténet képekben (<i>Szabó Attila</i>)	2700 Ft
Művészettörténet vázlatokban (<i>Szabó Attila</i>)	2390 Ft

EGÉSZSÉGES ÉLETMÓD

A néma járvány: csontritkulás (<i>Tóth Gábor</i>)	470 Ft
Allergia- és Candida-kalauz (<i>Tóth Gábor</i>)	1500 Ft
Az E-számokról őszintén (<i>Tóth Gábor</i>)	1200 Ft
Életmód-változtatás hétről hétre (<i>Aileen Ludington–Hans Diehl</i>)	860 Ft
Génháború (<i>Tóth Gábor</i>)	990 Ft
Gyógyulás és gyógyítás (<i>Tóth Gábor</i>)	590 Ft
Házi gyógymódok (<i>dr. Calvin Thrash–dr. Agatha Thrash</i>)	1040 Ft
Kézben tartott idő (<i>Tóth Gábor</i>)	1100 Ft
Kezdjük újra (<i>dr. Nadasan Valentin</i>)	400 Ft
Kivezető út a depresszióból (<i>Dr. Neil Nedley</i>)	4900 Ft
Mérlegen a vegetarizmus (<i>Reisinger Orsolya</i>)	800 Ft
Ne veszítsd el a csontjaidat! (<i>Tóth Gábor</i>)	1100 Ft
NO DROG! (<i>Benkő Noémi</i>)	700 Ft
Új életforma (<i>J. D. Pamplona Roger</i>)	1840 Ft

SZAKÁCSKÖNYV

A Biblia a helyes táplálkozásról (<i>Balázs Katalin–Kiss Balázs</i>)	1300 Ft
Főzzünk egészségesen, finomat! (<i>Monostori Mária</i>)	1600 Ft
Legyen néktek eledelül I–III. (<i>Nagy Zsuzsa</i>)	890–890 Ft
I. Reggeli gyümölcsös gabonaételek	
II. Pástétomok, reggeli szendvicskrémek	
III. Húspótlók, fasírtok	
IV. Kenyerek és pogácsák	
Newstart-konyha (<i>Csalami László</i>)	1490 Ft
Reformkonyha	480 Ft
Zöld recept (<i>Heted7világ Kiadó</i>)	820 Ft

CSALÁDI ÉLET

A társ (<i>Linda Dillow</i>)	1100 Ft
Boldog házasság – hogyan? (<i>Harold Shryock</i>)	500 Ft
Egybeszerkesztve (<i>L. Crabb</i>)	1200 Ft
Egymásra hangolva (<i>G. Chapman</i>)	1500 Ft
Hazafelé (<i>Soósné Szász Ágnes</i>)	690 Ft
Keresztyén házasság (<i>Pálhegyi Ferenc</i>)	520 Ft
Létkérdések és emberi kapcsolatok (<i>Szabó Attila</i>)	1500 Ft
Szerelemről minden házaspárnak (<i>dr. Ed Wheat–G. O. Perkins</i>)	1500 Ft

NEVELÉS

Az akaratos gyerek (<i>J. Dobson</i>)	1200 Ft
Fegyelmezz, megéri!	1300 Ft
Gyerekekre hangolva (<i>G. Chapman</i>)	1500 Ft
Hogyan bánjunk a gyermekkel? (<i>Ellen G. White</i>)	300 Ft
Kamaszokra hangolva (<i>G. Chapman</i>)	1500 Ft
Van-e keresztyén pedagógia? (<i>Pálhegyi Ferenc</i>)	240 Ft

HITÉLETI KÖNYVEK

Akik szelet vetnek, vihart aratnak (<i>Joe Crews</i>)	100 Ft
Az 1888-as üzenet (<i>Robert Wieland</i>)	200 Ft
Döntés a Jordánnál (<i>Lewis R. Walton</i>)	490 Ft
Kegyelem, győzelem (<i>Szabó Ferenc</i>)	1100 Ft
Korai és késői eső (<i>J. Wilcox</i>)	450 Ft
Ómega (<i>Lewis R. Walton</i>)	450 Ft

BIBLIAI GONDOLATOK MINDEN NAPRA

„Felettebb tiszta a Te beszéded”	1100 Ft
„Istenünk beszéde mindörökre megmarad”	1400 Ft
Maranatha – Jövel Uram, Jézus	1600 Ft
„Ne félj!” I–II.	550-550 Ft

VERSESKÖTET, KÖLTÉSZET

Kereszten irgalom (<i>Páskulyné Kovács Erzsébet</i>)	460 Ft
Páskulyné Kovács Erzsébet versei I–II. (kartonált)	4400 Ft
Páskulyné Kovács Erzsébet versei I–II. (táblakötés)	5800 Ft
Csendes csodák (<i>Reményik Sándor istenes versei</i> – kartonált)	1890 Ft
Csendes csodák (<i>Reményik Sándor istenes versei</i> – táblakötés)	2500 Ft
Futás (<i>Füle Lajos</i>)	690 Ft

GYERMEK- ÉS IFJÚSÁGI IRODALOM

16 részes tanulmányosorozat	200–200 Ft
A teremtéstől a szívárványig (kifestő)	600 Ft
A róka nyomában (<i>Marion Gitt</i>)	500 Ft
A szívárvány színei	550 Ft
Az első képes Bibliám (magyar-angol)	1430 Ft
Az én képes Bibliám	800 Ft
Az én képes Bibliám (angol)	800 Ft
Az özönvíz (kifestő)	300 Ft
Bibliai kifestő	300 Ft
Életed forrása (mindennapi gondolatok)	1650 Ft
Énekgyűjtemény gyermekeknek	685 Ft
Fehérke (<i>Farkas Jánosné</i>)	600 Ft
Ha az állatok beszélni tudnának (<i>W. Gitt–K. H. Vanheiden</i>)	500 Ft
Kincsek a tengernél (<i>Sally Streib</i>)	620 Ft
Kirándulás Jézussal I–II. (<i>Jim Feldbush</i>)	980–980 Ft
Lépések a boldogság felé	150 Ft
Misi azt kérdezi, miért...? (<i>Sally Pierson Dilloh</i>)	620 Ft
Példázatban mondtam	150 Ft

EGYÉB KIADVÁNYOK

1500 bölcs gondolat (<i>C. H. Spurgeon</i>)	800 Ft
A babonáság varázsa (<i>Kurt Hasel</i>)	710 Ft
A korai keresztények összevetése a mai keresztényekkel (<i>Pascal</i>)	850 Ft

A lila ciklámen <i>(szerk.: Reisinger János)</i>	500 Ft
A szeretet művészete <i>(Erich Fromm)</i>	900 Ft
A tanítványok <i>(Dr. Sarkadi Nagy Pál)</i>	190 Ft
Az Ő nyomdokain <i>(C. M. Sheldon)</i>	1200 Ft
Az utolsó napok <i>(Mark A. Finley)</i>	680 Ft
Az új világrénd <i>(Russell Burill)</i>	570 Ft
Imádság a gyakorlatban <i>(Frederick Pelser)</i>	510 Ft
Egy vidám földműves életbevágó tanácsai <i>(Spurgeon)</i>	700 Ft
Gondolatok <i>(Blaise Pascal)</i>	2800 Ft
Ígéret szerint <i>(Spurgeon)</i>	300 Ft
Játék a tűzzel <i>(Roger R. Morneau)</i>	560 Ft
Jön a vasárnap <i>(G. Edward Reid)</i>	820 Ft
Lesz-e holnapunk? <i>(Dr. Hans Heinz)</i>	190 Ft
Mesterségek és foglalkozások a Bibliában <i>(Takács Béla)</i>	480 Ft
Mózes írta-e a Tórát? <i>(Dr. Tokics Imre)</i>	140 Ft
Nem akarom, hogy a kövek kiáltsanak <i>(Peter Wössner)</i>	690 Ft
Oszd meg és uralkodj! <i>(Köbel Szilvia)</i>	2980 Ft
Ökológiai lábnyomunk	1500 Ft
Szabadon halok meg <i>(Noble Alexander–Kay D. Rizzo)</i>	1190 Ft

CD-ROM KÖNYV

A szeretet bibliai tanításai CD	1800 Ft
BIK-könyvtár 1.0	1800 Ft
Döntő bizonyíték CD	1800 Ft
Élet és egészség CD	1800 Ft
Bibliai atlasz CD	2990 Ft

ZENEI CD

Hitünk énekei CD	2200 Ft
------------------	---------

KOTTA

Hitünk énekei (spirálos)	1100 Ft
Harminc kánon	200 Ft

FOLYÓIRAT

Az Idők Jelei (negyedéves gyülekezeti lap)	280–350 Ft
Útjelző (negyedéves ifjúsági lap)	250 Ft
Jó Hír (bibliai folyóirat, 1990–2003)	50–100 Ft

TRAKTÁT, SZÓRÓLAP

A Bibliáról röviden (<i>Cserbik János</i>)	70 Ft
Az imádság kiváltsága	15 Ft
Én vagyok I. (<i>Barati Lilla</i>)	45 Ft
Gyászol a Föld (<i>Soós Attila</i>)	30 Ft
A szabadság törvénye	30 Ft
Nyitott szemmel '99	10 Ft
Üzenetek (bátorító Biblia-versek)	100 Ft
„Mit mond a Biblia” (1–10. szám)	12 Ft/db

KÉPESLAP, KÖNYVJELZŐ, BIBLIA-TOK

Képeslap	30 Ft
Könyvjelző	20 Ft
Mágneses könyvjelző	40 Ft
Biblia-tok – nagy családi, kemény	2900 Ft
Biblia-tok – nagy családi, puha	1400 Ft
Biblia-tok – zseb, kemény	2300 Ft
Biblia-tok – zseb, puha	1000 Ft

NAPTÁR

Falinaptár 2006 (Élet és Egészség Kiadó)	580 Ft
--	--------

A Spalding Alapítvány katalógusa

2053 Herceghalom, Zsámbéki u. 10.

telefon/fax: 06-23/319-093; mobil: 06-20/569-7510

e-mail: spalding@axelero.hu

A boldogság törvénye – kartonált (<i>Vankó Zsuzsa</i>)	2000 Ft
A boldogság törvénye – táblakötés (<i>Vankó Zsuzsa</i>)	2560 Ft
A boldogság törvénye – angol (<i>Vankó Zsuzsa</i>)	4500 Ft
Az „egészséges” hit (<i>Vankó Zsuzsa</i>)	520 Ft
Az EMBER és Igazság (<i>Vankó Zsuzsa</i>)	560 Ft
A „legszebb ének” (<i>Vankó Zsuzsa</i>)	480 Ft
Az üdvösség története (<i>Alfred-Felix Vaucher</i>)	2240 Ft
Befogadván az Igét I-II. (<i>Samuel Koranteng-Pipim</i>)	2600 Ft
Egyetemes egyháztörténelem (<i>Tonhaizer Tibor</i>)	2160 Ft
Egyetemes vallástörténet (<i>Tonhaizer Tibor</i>)	2000 Ft
Esti történetek gyerekeknek (<i>Vankó Zsuzsa</i>)	1980 Ft
Ezredforduló vagy korszakforduló – angol (<i>Vankó Zsuzsa</i>)	700 Ft
Filozófiatörténet (<i>Tonhaizer Tibor</i>)	1760 Ft
„Isten beszéde” (<i>Vankó Zsuzsa</i>)	560 Ft
Jézus Krisztus apokalipszise I. (<i>Vankó Zsuzsa</i>)	1680 Ft
Jézus Krisztus apokalipszise II. (<i>Vankó Zsuzsa</i>)	1680 Ft
Mit mond a Biblia... (<i>Vankó Zsuzsa</i>)	640 Ft
Ószövetségi bölcsességi könyvek (<i>szerk.: Reisinger János</i>)	1280 Ft
Vallomás az emigrációból (<i>Fehér János</i>)	960 Ft
Zakariás próféta könyve (<i>Vankó Zsuzsa</i>)	320 Ft
Zsoltárok világa (<i>szerk.: Reisinger János</i>)	880 Ft
Sola Scriptura 2006/1. (főiskolai lap)	350 Ft
A Lélek temploma (<i>Dr. Lee, Dr. Kime</i>)	350 Ft
A nagy küzdelem (<i>Ellen G. White</i>)	1000 Ft
A Te Igéd Igazság (<i>Ellen G. White</i>)	1000 Ft
Bizonyságtételek VII. (<i>Ellen G. White</i>)	800 Ft
Bizonyságtételek VIII. (<i>Ellen G. White</i>)	800 Ft
Bizonyságtételek IX. (<i>Ellen G. White</i>)	800 Ft
Értelem, jellem, egyéniség I. (<i>Ellen G. White</i>)	1000 Ft
Értelem, jellem, egyéniség II. (<i>Ellen G. White</i>)	1200 Ft
Hiszékenység vagy bizonyosság? (<i>Albert Rowell</i>)	350 Ft

Igehirdetések és beszédek I. (<i>Ellen G. White</i>)	800 Ft
Igehirdetések és beszédek II (<i>Ellen G. White</i>)	1000 Ft
Jézushoz vezető út (<i>Ellen G. White</i>)	150 Ft
Kiadatlan bizonyágtételek (<i>Ellen G. White</i>)	1000 Ft
Kiben bízhatunk 1. (<i>Ellen G. White</i>)	500 Ft
Kiben bízhatunk 2. (<i>Ellen G. White</i>)	500 Ft
Kiben bízhatunk 3. (<i>Ellen G. White</i>)	500 Ft
Kiben bízhatunk 4. (<i>Ellen G. White</i>)	500 Ft
Tapasztalatok, látomások és lelki ajándékok (<i>Ellen G. White</i>)	1000 Ft
Reménység rák esetén (<i>C.Thrash MD-A.M.Thrash MD</i>)	500 Ft